Del D.re Luigi
Moriani an. 1817

D. Davidis Hamilton,

Equitis Aurati, Regalis Collegii Medicorum Londinensium Regiæque Societatis Socii, nec non *Magnæ Britanniæ* REGINÆ Medici Ordinarii,

TRACTATUS DUPLEX.

Prior de

Praxeos Regulis,

Alter de

Febre Miliari.

Accessit

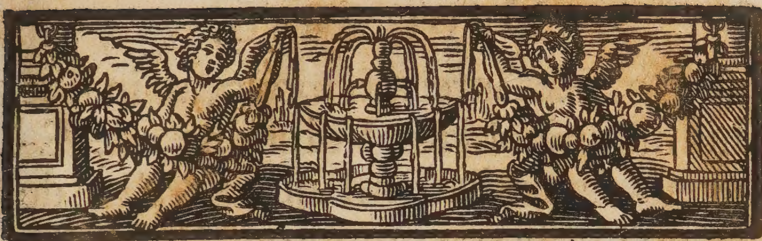
Febris Miliaris Historiarum Fasciculus.

ex Libris [illegible]

Juxta Exemplar
LONDINENSE,
Apud DAN. BARTHOLOMÆ, Bibl. Ulm.
MDCCXII.

WELLCOME
HISTORICAL
MEDICAL
LIBRARY

CELCISSIMÆ SERENISSIMÆq; PRINCIPI,

ANNÆ

Magnæ Britanniæ, &c.

REGINÆ.

QUUM ad domi tuendam Pacem, foriſque reſtituendam; ſuſtineas tantam Imperii molem: minimè auſim, Te meis Rebus interpellare, niſi Tuam Bonitatem, Principum longè optima, Celſitudinemque pares eſſe, jamdudum noverim. Et dum maxima curas, Te non dedignari interim Mediocribus clementem præbere aurem. Præcipuè iis, quibus

aliquo, licet inferiori modo, ut in hoc humillimè oblato Volumine, de Ægrotis ſanandis, vel quovis alio de Bono Publico, conſulitur. Cujus Te, ſub DEO, Magnâ Gratioſiſſimâque fruimur Conſervatrice. Quòdque ut adhuc accumules, nobis eras quaſi cœlitus datum, Paratiſſimum Munus atque Magnificum. Nihil enim in Tuum Cor Regium fuiſſe unquam altiùs repoſitum, quàm ut Tibi ſubditi univerſi, in unam Gentem, unamque beneficam mentem coaleſcerent: Egregiam erga DEum Pietatem, ſubditos Clementiam, miſeros Charitatem, Tibi alacriter ſervientes Humanitatem, aliáſque Regias Animi dotes, quæ Tuam Coronam exornant, quibuſque in Tuorum Subditorum Corda Conciliâſti Imperium, Teſtamentum habemus Illuſtriſſimum. Utinam & in Exemplum verè Glorioſum poneremus. Et dum in Rebus Bellicis, quas tot tantiſq; Triumphis geſſiſti foris, non poſſumus non agnoſcere mirabilem DEI digitum: Cordatè nos omnes, Tuis, in noſtram

fœlici-

fœlicitatem, Piissimis Prudentissimisque Consiliis conspiremus. Ad quàm, Pacemque universe instaurandam, ardente Oratione precamur, diutissimè regnes, & nobis, & ubique verè Christianis, Charissima Mater, atque Protectrix. Támque inexpugnabili Tibi detur sanitate frui; ut è Tuis Servis, iis quorum minimè, aut vix indigias, adnumerentur Medici. Id quod etiam, ex Firmissimâ quâ gaudes Habitudine, necnon Animi Tranquillitate, & vivendi Regimine; adeò Immensum Beneficium, à DEO nobis fore concessum, lætè auguramur.

Tibi sum

PRINCEPS SERENISSIMA,

Humill. & Obseq.
Subditus & Servus,

D. Hamilton.

Ad Lectorem

PRÆFATIO.

PRæter alia quæ Medicinæ Honorem & Æstimationem obumbrant; haud postremum id locum obtinet, quod plerique Recentiores Medici, in excogitandis Theoriis præcipue occupari videantur. Quorum alii Principia Aristotelica, alii Atomica, alii Chymica, in suæ Structuræ Hypotheticæ fundamentum adoptant. Neque jam desunt qui tandem etiam ad Mathematica confugiunt. Qui omnes, etiamsi forsan in aliquibus veritatem, vel ejus speciem attingant: eorum tamen scribendi mos & discrepantia, creat in Imperitis, viliorem Nobilissimæ Artis Ideam. Perinde ac si Incertitudine ubique fluctuet, nullaque tradat Immutabilia Præcepta. Qui si e contra, Theoriis omnibus dimissis nisi multiplice experientia munitis, circa Morborum tam in Viventibus, quam in Cadaveribus Historias, Simpliciumque Pharmacorum Virtutes accurate describendas, præcipuum suum Negotium collocarent: adeo exornarent hanc Artem, ut ejus Excellentiam agnoverint etiam Inimici.

Forsan

Forsan itaque haud pigebit Lectores, præcipue Medicinæ Alumnos, Medicosque Juniores, in sequente Tractatu, aliquot Regulas huc pertinentes, secundum quas meam Praxin institui, eamque non infœlicem, accepisse. Nam ex iis, rite perspectis, constabit, Medici præstantiam stabilemque Famam, non a figmentorum pompa, non a decompositis Pharmacorum formulis, magnave copia ingestis; sed a medendi methodo, exquisita Morborum & Pharmacorum scientia suffulta, imprimis pendere.

De posteriori Tractatu, hic id tantum moneo; mihi, postquam eundem in Typographi manum tradideram, innotuisse, Doctiss. Etmullerum, in suo Volumine, singulare Caput, de Febre Miliari in Puerperis, edidisse. Ubi, ut quæque dicta sunt brevissime, ita & de Febre, nostrati Miliari, ut videtur, haud parum dissimili.

Et hoc addo; ubicunque loquor de Succo Nervoso, *etiamsi Magnorum Virorum, qui istis usi sunt vocabulis, Exemplum habeam & Patrocinium; me tamen, nihil præter Spirituum Animalium crassiorem partem intelligere.*

Tractatus prioris Elenchus Capitum.

TRAC-

TRACTATUS DE *Praxeos Regulis.*

CAP. I.

De Virtutis ad Praxin pertinentis Regulis.

QUICUNQUE animum ad Medicinam faciendam appellit, ſe coram DEO, ſummo ſcilicet aut vindice aut patrono, ſiſtere oportet. Ideoque ſuam Praxin, tam juxta VIRTUTIS, quam Artis Regulas, componere.

QUOD ad Virtutis Regulas attinet, Medici honeſti & prudentis eſt, ſe viſitationibus aſſiduis præbere diligentem; ne videatur ludere, & cum ſua arte, & cum corio humano. Deinde, non ad captandam cujuſcunque benevolentiam, ſed ſecundum deductas a Morbis

Indicationes præſcribere. Demum, & in conciliiis Medicis ſuavitate morum ſe Generoſum probare. Quæcunque autem in contrarium trahunt, pravi ingenii documenta ſunt.

Ex hoc genere mos ille eſt, præſcribendi Medicamentorum congeriem, ad conciliandum Pharmacopolæ aliorúmve ſavorem & opinionem. Unde, ut majori ſumptu, & forſan periculo, Patiens è lecto reſurgit: ita & Medicus, naturæ Remediorum doctâ ignorantiâ è Theatro exit. Et loco honoris ſolidi & ſani, ſæpe nihil adipiſcitur, præter ſamæ impetiginem.

Alii ſunt, qui Empiricorum more, curationes, quocunque modo, & quantâ poſſunt feſtinatione, obtinere ſatagunt. Certè, vel ex artis inopia, vel plaudentium vaniloquii cupidine. Nullâ interim aut ad Morbi præſentis epilogum, aut ad alterum Morbum, ſæpe inopinatè, nonnunquam & flebiliter ſupervenientem, habitâ ratione.

Dum hæc ſcriberem, vocatus ad conſultationem, pro quadam in Vico *Fordſtreet* vulgò dicto, Urinæ Suppreſſione laborante; vidi circumſtantes, calculum Morbi cauſam exiſtimâſſe. Poſtquam autem à me paulò ſcrupuloſiùs interrogata fuerit, ſumpto Medicamento valde aſtringenti, & Diarrhæam Vomitionémque ſubitò ſupprimenti, prædictum Morbum ſuperveniſſe comperi. Quem itaque ſumptis Caſſiæ recenter extractæ Drachmis decem, & injecto enemate,

mate, ſuperavi. Aſtringentibus etiam Medicamentis intempeſtivè adhibitis, Diarrhæa non infrequenter degenerat in Dyſenteriam. Et quanta mala affert Cortex Peruvianus præproperè ſumptus, minimè latet Medicos ſagaciores. Ex quibus aliíſque hujuſmodi exemplis perſpicuum eſt, quàm utiliter adagium illud, *Feſtina lentè*, transferretur etiam in Medicinam.

Sunt etiam, qui ſua præſcripta nimís citó variant. Nullâ aliâ movente cauſâ, præter metum afficiendi tædio Ægrotum, & ne ipſi parvi pendantur, ex ejusdem Medicamenti uſu diuturno. Unde fit, ut dum videri volunt complacentiores, Remediorum operationem obſervandam, ſibi ipſis præcludunt. Et ſi primò loco fortaſsè ſuaſerunt aptiora; recedendo ab illis, revera ſunt inimici; non contra Morbum ſed Ægrotum militantes.

Neque deſunt, qui pro communiter receptâ methodo, aliam, etiamſi potiorem, & probatam, proponere nolunt: ne fortè cogerentur ſe ſubmittere ferulæ alterius Medici. Præcipuè, ſi per inſuetam viam deductus Æger, ſupremum diem obire contingat. In quo caſu, omnium undique jacula fortiter ſuſtinenda ſunt. Nam ut aliquando optimam methodum Morbus eludit: Ita & nonnunquam, vi naturæ, Æger, non obſtante peſſimâ, ſalvus evadit. Oportet itaq; in nullius methodum jurare Medicum; ſed in libertatem ſe redimendo, in quamcunque, rationi & experientiæ innixam, eſſe promptiorem;

proindeque ad ſuam artem locupletiorem reddendam.

SANE multùm Ægrorum intereſt, nec minùs Medicorum, ſe mutuò, & cum prudentiâ, faciles præbere. Neque enim omnia, poſſumus omnes. Et quòd alter obliviſcitur, alter, ſuâ vice, ſæpè in memoriam revocat. Quoquomodo, conſulitur de humano ſanguine, nè fœdo colore manus inficiat. Nec quidem non teſtari poſſum, haud paucos ex Medicorum diſſidiis periiſſe. Cujus rei inter alia exempla, jam præ oculis habeo valdè lugubre, prænobilem Fœminam; quæ vel ex ſpreto ab aliis Medicis meo conſilio, vel vafrè ſuppreſſo, nuper luctuosè è vita exiit. Ut ex hujus caſûs hiſtoriâ, quam in alio tractatu, brevì, annuente Deo, editurus ſum, luculenter patebit.

CAP. II.

De Artis Regulis, & imprimis de Integrâ Examinatîone.

OTÆ characteriſticæ, quibus Medicus propriè ſic dictus à medicatulorum turbâ verè diſtinguitur, ſunt iſtæ: nimirum, Morbum originalem expiſcari, & deinde, Morbo appoſita præſcribere.

MORBI originalis obtinetur perfecta Diagnoſis Examinatione Integrâ; hoc eſt, incipiendo

endo ab antecedentibus, ex recitatis deinde ſymptomatis, usque à primâ ſanitatis declinatione, ad momentum illud, quo advocatur Medicus.

Apta præſcriptio conſiſtit in delectu Medicamentorum, ſecundum Indicationes, ex perfecta Diagnoſi enatas, ut in ſequente capite videbitur. Patet interim, Medicum, in Praxin ritè præparatum, omnium Medicinæ partium ſcientiâ debere exornari, in Academiis in hunc finem inſtitutis.

Proindeque non ſolùm Empirici, qui ſine methodo præſcribunt, à Praxi Medicinali abigendi ſunt; verùm etiam quicunque ſolummodo ex præſcriptis Medicorum inſpectis jus practicandi ſibi arrogant; etiamſi de Morborum principiis, & phœnomenis rectè judicare, indéque medendi methodum inſtituere, omnino neſciverint.

Quod ad integram examinationem attinet, hanc longè difficiliorem reddit, Ægrorum in recitandis ſymptomatis imprudentia, & infidelis memoria. Quarum ratione, imperfecta plerumque & confuſa fit omnium enarratio. Id quod etiam efficit, vel Medicorum indocta examinatio, vel negligentia.

Quantum autem Medicorum intereſt, ad antecedentia & primam uſque vacillantem valetudinem jam dicta retroſpectio, ſatis oſtendunt, & eorum hallucinationes, qui hujus regulæ ſunt immemores; & optati ſucceſſus alio-

rum, qui eandem ritè sedulóque observant. Inde enim edocti, ut symptomata Morbosque secundarios, à primariis, eorúmque motus, accuratè distinguunt; qui aliàs sæpè vel latent vel confunduntur: ita & methodum sibi ipsis proponunt istiusmodi, quæ neque titubat, neque ad Medicamentorum farraginem, mentis incertæ indicem, recurrit; sed stabilem, simplicemque ideóque longè fæliciorem.

Quo meliùs prœdicta Regula, ejusque usus, illustrari poterint, Historiam unam atque alteram subjungere licet.

ANNO 1690. diéque Januarij 8vo, evocatus ad Fœminam Generosam, Dom. *Nicols* in VICO vulgò vocato *Basinghall-street;* intellexi tres Medicos, tunc temporis celeberrimos, mihi præcessisse, & præscripsisse quamplurima, sed incassum omnia. Ex eo nempe, quòd non à Morbo primario, scil. Mensium diminutione, sed à solis symptomatis indicationes sumerent.

ISTA symptomata erant Ventriculi Distentio perpetua, post prandium præcipuè; frequens Vomitio, Appetitus diminutus, & prava Concoctio; Alvus etiam astricta fuit, Tusísque vehemens, difficili Respirationi conjuncta; Capitis intensus Dolor per intervalla; Pedum & Talorum Tumor, Sudor nocturnus, Calórque universalis spatiis renovatus inæqualibus. His accedebant, Membrorum Atrophia, Urinæ Effluxus copiosi & subitanei; Tumor Abdominis, iis præcedens, & cum finitis subsidens, tandémque

démque Menſium per gradus minutorum totalis ſuppreſſio.

MEDICI, qui me præceſſerunt, Phthiſin pro Morbo primario temerè habebant. Ego verò, cùm ſecundum prædictam Regulam Ægrotam percontatus ſim, quando, & quâ de cauſà perfecta ejus ſanitas declinare cœpit; illa reſpondebat, ſe, dum Carnem Leporinam, fluentibus Catameniis, comederet, ſenſiſſe nauſeam; & deinde Alvum relaxari ſedibus, quas ſtatim excipiebant Menſium diminutio, omniáque deinceps ſupradicta ſymptomata; donec Menſibus tandem omninò ſuppreſſis in Tabem incidit.

Ex iſtâ narratione, ab exordio ægritudinis uſque deductâ; diminutionem Menſium, Morbum eſſe primarium pro certo comperi. Et proinde rejectis, cum lacte Aſinino, Pectoralibus, aliiſque Antiphthiſicis, aliorum Medicorum conſilio hactenus adhibitis; ad Menſes promoventia, tanquam in his ſolis recuperandæ ſanitatis ſpes eſſet, confugiendum decrevi. Ideóque ſequentia Medicamenta præſcripſi.

℞ *Rad. Helenii* ℥j, *Galangæ minoris, Calami aromatici, ana* ℥ß, *fol. Menthæ, Meliſſæ, Abſinth. Rom. ana m.*j, *ſem. Fænicul. dulc. Carvi, Dauci, ana* ʒiij, *Baccar. Juniper.* ℥ß. *Cortic. exterior. Aurant.* ℥ß, *Coquantur in Aquæ Font. q. ſ. in vaſe optimè clauſo ad* ℔ij. *Addendo ſub coctionis finem Vini albi* ℔j. *Et colaturæ adde Aq. Gentian. comp.* ℥ij. *F. Apozema. Capiat* ℥iv. *manè & horâ quintâ pomeridianâ diebus*

 continuis.

continuis. Addantur singulis haustibus Apozematis, Elixiris propriet. tartariz. gutt. xx. *Et tempore haustibus prædictis interposito, sumat etiam quotidie, Elixiris ejusdem gutt.* xx. *ex haustulo potûs ordinarii.*

Si Apozema illud nunc præscripturus essem, Cortices Aurantiorum omitterem; quia experientiâ didici hos Menses diminuere.

Ex primo & solo Elixiris usu cum potu ordinario, scilicet Januarii die nono, prandium retinuit.

Ex usu autem Elixiris & Apozematis conjuncto, ad diem decimum quintum, à Vomitione omnino liberabatur; viguit Appetitus, & Ventriculus à pastu, multò minùs extumuit.

Deinde, circa diem decimum nonum, relaxari Alvus incepit, & Calor Febrilis, Capitísque Dolor minuebantur, à sedibus fortasse.

Vicesimo primo, Ægrota (ut ejus verbis utar) Dorsi dolorem sentiebat quasi convulsivum. Unde conjecturam feci, appropinquâsse tempus Catameniorum. Quamobrem & Elixiris usum, tàm per se, quàm in Apozemate, in præsentiarum prohibui. Nam cavere volui, ne movendo materiam per Intestina, obstarem Catameniis.

Ut itaque indicationi à dolore Dorsi enatæ obtemperarem; loco Elixiris, sequentia Apozemati addenda curavi.

℞ *Rad. Aristoloch. rotund.* ℥i. *Fol. Artemisiæ m.*j. *Sem. Levistic.* ʒiij. *Coquantur cum reliquis*

liquis Ingredientibus pro Apozemate. Et ante Apozematis singulos Haustus, sumatur Bolus sequens.

℞ *Borac. Venet.* ʒj, *Conf. Absinth. Rom. q. s. ms. f. Bolus.*

Consului Ægrotæ, ut persistat in usu quotidiano Apocematis, sub tempus Catameniorum cum ingredientibus ultimò adjectis, & etiam Bolum præscriptum sumat.

Hoc facto, ut Mensibus per gradus diminutis symptomata memorata paulatim supervenerunt; ita ex elongato horum Remediorum usu, Menses singulis vicibus, hoc est, Noviluniis, augebantur. Donec tandem, decimo Aprilis die, tàm bene quàm unquam menstruavit; omnia symptomata paulatim evanuere, & Ægrota ad perfectam sanitatem restituta est. Quâ præter spem suam & aliorum omnium recuperatâ, ita mirè delectabatur; ut cùm Salopiæ, post nuptias, se curæ insignis Medici, D. Doctoris *Hollins*, submisisset; in omnibus tamen casibus difficilioribus a me petiit consilium ad mortem usque.

Postquam in Nob. Dom. *Ashurst*, reliquorum Medicorum alter sedem Morbi primarii Ventriculum autumavit, alter Intestina, alter Cerebrum; ego ex hâc solâ examinationis Regulâ ad Renes pertinere intellexi; idque in dissecto cadavere monstravi.

Persæpe accersor Utero gerentibus Fœminis, quæ Vomitione, Siti, & Linguâ siccâ; Uri-

nâ colore ſaturimo, & menſurâ deficiente; Dolore Capitis, Caloréque univerſali, modò ſpatiis inæqualibus, modò certis periodis recurrente, laborant. Quæque exinde Febre, tanquam Morbo primario, correptæ exiſtimantur à Medicis pleriſque: qui Corticem Peruvianum, aliáque Medicamenta, ſuo loco convenientia, ſed hîc ſucceſſu infelici, adhibent. Quandoquidem Febrem, alióſque ſupra dictos affectus, eſſe Vomitionis, vel ejus cauſæ ſymptomata, minimè advertunt.

Ego verò, poſtquam omnia, ſecundum prædictam Regulam, uſque ab Ægritudinis exordio quæſivi; Vomitionem, primarium eſſe Morbum, compertus ſum. Ex quâ, deſumptâ indicatione, Pilularum Tartar. Quercet ℥ß, vel ℈ij. præſcripſi. Quarum uſu, ad tertiam vel quartam noctem repetito, cum Vomitione, Febris aliáque ſymptomata ſedari ſolent.

Hoc expertus ſum, exempli gratiâ, in Dominâ *Newman*, in Vico *Abchurch-lane* vulgò dicto; & cui D. *Weſtley* erat Pharmacopœus. Illa laborabat Vomitione & ſupradictis ſymptomatis; Corticeque Peruviano, cum pluribus aliis Medicamentis Febrem reſpicientibus, utebatur ſine fructu. Ex ſumptis autem Pilulis prædictis dies aliquot, ſuppreſsâ Vomitione perfectè convaluit.

Quod ſi caſûs narratio ſit ita imperfecta, ut Medicus non ritè judicare poſſit, an Vomitio Morbus ſit primarius, nécne; hoc modo, quod quærit,

quærit, inveniet. Si Vomitio ſit ſymptoma, non cedit Catharticis; ſed vel levioribus valdè debilitatur Æger. Pulvere autem è Chelis Cancrorum compoſito, vel per ſe, vel cum Salis Abſinth. gr. x. bis térve in die ſumpto, cum hauſtu liquoris diluentis, præcipuè aquæ Bathonienſis, Vomitio & cætera recitata ſymptomata profligantur. Deindè verò cavendo, ne redeat Vomitio, Catharticum Medicamentum tutò commodéque exhibetur.

HUJUSMODI caſus accidit Dominæ *Adams*, in Areâ *Lawrence Pountney-Hill* vulgò dictâ, & cui inſerviebat D. *Davis* Pharmacopœus. Laborabat hæc Vomitione, aliíſque ſymptomatis antea memoratis. De quibus, etiamſi illam accuratè percontatus ſim; Morbum tamen primarium à ſymptomatis, non niſi Medicamentorum uſu didici diſtinguere. Etenim ex ſumptâ Pilulæ Tartar. Quercetani ſemidrachmâ, licèt Alvus unâ tantum vice ſoluta fuit, & minuebatur Vomitio; adeò tamen fractæ fuerunt ejus vires, ut ferè in Syncopen inciderit. Sed poſtea omiſſis Pilulis, ex pulvere è Chelis Cancrorum compoſito, modò per ſe, modò cum ſale Abſinthii ſumpto, nec non emolliente Enemate eorum uſui interjecto, Vomitio, Calor febrilis, Viriumque Imbecillitas evanuêre.

QUINETIAM in aliis Morbis acutis, prædictæ Regulæ haud immemorem eſſe, ex re foret; ut ex infra deſcriptis caſibus clariùs videbitur.

QUIDAM Juvenis *Hazle*, in Vico *Ludgate-Hill*

Hill vulgò dicto, octodecim annus natus, cum pulſu magno & frequenti, Urinâ rubicundâ, & Siti; Dolores articulis ubique obſidentes, & Arthritidem vagam præ ſe ferentes, patiebatur. Ego verò, poſtquam retroſpiciendo, momentum ipſum attigerim, quo malè ſe habere incepit; novi eum primo loco rigore correptum fuiſſe. Quem deinde, ſuo ordine, Calor, Sudor, & prædicti dolores exceperunt. Unde & Febrem, Morbum primarium, Artuúmque Dolores, non niſi Febris effectum eſſe intellexi. Ideóque ſequentem Bolum cum Julapio perlato quarta quaque hora ſumendum præſcripſi.

℞ *Conſerv. Paralyſ. Pulv. e Chel. Cancror. compoſ. ana* ℈j, *Caſtorei gr.* v. *Syr. Paralyſ. q. ſ. mſ. f. Bolus.* Et in omni languore, Salis Volat. Oleoſ. gutt. xx. ex conveniente vehiculo ſumendas conſului. Et ut Emplaſtr. Veſicat. applicetur inter Scapulas. Hâc methodo producta in aliquot dies Diaphoreſis, tàm à Febre quàm à doloribus Juvenem liberavit. Et poſtquam à Cathartico quodam medicamento nimis properè ſumpto, paſſus eſt recidivam; methodo tamen priore repetita, ad ſanitatem iterum reſtituebatur.

Casus alter erat hujuſmodi. Vir quidam nomine *Potter*, in Vico *Mileslane* vulgò dicto, cuique D. *Hume* Pharmacopœi officium egit, doloribus, corpore univerſo graviſſimis, cum Tumore, Febriculáque ſuccubuit. Strictè autem à me interrogatus, apertè reſpondebat, primùm

mùm invaſiſſe Dolores ſine Febre ; ideóque Morbus primarius videbantur. Quocircà, Venæſectione præmiſſa, ut in Arthritide Vagâ, Catharticis quotidianis, atque diluentibus, ſequente modo præſcriptis , intra ſeptimanam convaluit,

℞ *Aquæ Ceraſorum nigror.* ℥iij, *Epidemiæ* ℥ß, *Syr. Roſ. ſolutiv.* ℥iij, *Reſinæ Jalapii vitello ovi ſolutæ*, gr. vi. *mſ. f. Hauſtus horâ ſecundâ matutinâ ſumendus.*

℞ *Decocti Hordei perlat. ſive orbicularis* ℔ij, *Syrupi Violacei* ℥iij, *mſ. pro potu ordinario affatim bibendo ad diluendam ſeri acrimoniam.*

Hujusmodi methodus efficaciæ atteſtari poteſt Dom. *Ghrame*, Particeps cum Dom. *Malthas*, Regiæ Majeſtati Pharmacopœo. Qui Dominam *Campbell*, Febriculâ Arthriticiſque Doloribus vehementioribus decumbentem , poſt Venæſectionem, ſolo Catharticorum, & diluentium uſu , intra ſeptimanam ſanatam bene novit. Caſum, inter plures alios, hunc ſelegi , quòd Dom. *Grahme*, pene omnium aliorum Medicorum conſuetam methodum, inſtituendo ſcilicet, Venæſectiones ſæpe repetitas , *&c.* me repudiaſſe viderit.

Minime verò tacendum eſt, hanc purgandi diluendique methodum , etiam authoritate Clariſſimi mihíque amiciſſimi Viri D. D. *Grew*, commendari. Qui in ſuo accuratiſſimo Tractatu, de *Sale Cathartico amaro*, non abſimilem

præſcripſit,

præſcripſit, fœliciſſimóque ſucceſſu in hac Urbe à multis annis retinuit.

CAP. III.

De Præſcribendi Regulâ.

UBI ab examinatione integra, ſeſe offert indicatio ſimplex, ſimplex etiam Remedium utplurimum præſcribendum eſt. Cujus Regulæ obſervationem ratio multiplex ſuadet.

PRIMO, hoc modo Remediorum virtutes magis ſpecificas, faciliùs certiúſque experimur. Cùm iſtæ, neque ex ſapore, neque aliis ſenſuum monitis, nec quidem rationis merè ſpeculativæ; ſed ex uſu ſæpe repetito, nobis innoteſcant. Senſibiles equidem rerum qualitates, de earum naturâ medicinali faciunt conjecturam; minimè verò certitudinem generant.

CUM primùm ad praxin memet accinxi, nullo modo aliorum authoritati innixus, hâc methodo vim remediorum cenſui explorandam. Feci autem experimentum penè primum, de vi Corticis Aurantiorum, in nimio Menſium profluvio, à Clariſſ. *Riverio* magnopere laudati; idque hoc ſequente modo.

℞ *Corticum Aurantiorum,* N°. vij. *Coquantur in Aquæ fontanæ* ℔iij. *ad* ℔ij. *Et edulcoretur*

retur colatura Sacchari albi q.ſ. ut f. Apozema. Sumantur cochl. x. *ter quatérve in die.*

Hoc Medicamentum magno cum ſucceſſu præſcripſi. Præcipuè, ſi nulla pars Placentæ, poſt vel abortum vel partum, remanet: neque ullus ſit Morbus, vel in Uteri orificio interno, ut in Cancri ulceroſi initio, ubi Vaſa eroduntur; vel in Uteri intima cavitate, ubi ſanguis aliquando effluit majore impetu, excreſcentiarum ibi naſcentium ratione. Quoties autem effluxus, aut ſanguinis naturæ, aut vaſorum oſculis apertis tribuendus eſt; non ſolùm efficax eſt remedium, verùm etiam tutiſſimum. Multa enim aſtringentia, & Menſes ſiſtentium claſſi referenda, quæque vulgò præſcripta ſunt, nauſeam, Appetitum diminutum, Alvum aſtrictam, Cephalalgiam creant. Nihil autem his ſimile ex ſupra laudati Medicamenti uſu contingit.

Cum à Medicis, qui Pharmaca ſumptuoſa ſolent præſcribere, & à Pharmacopolis, qui ex iis turpe lucrum faciunt, propter hanc meam ſimpliciorem methodum malè audirem; quaſi Materiæ Medicæ ignarus ſim, & patientes parvi fecerim: ex conſilio cujusdam Medici mihi amiciſſimi, prædicto Apozemati, Corticibus Aurantiorum parato, addidi folia Plantaginis aliáque nonnulla, quæ ad eundem effectum ſpectare vulgò exiſtimantur. Verùm id feci abſimili ſucceſſu. Nam Menſes exinde refluebant; (quòd ſæpè ex aſtringentium uſu compertum habui) & Ventriculi Morbi antea memorati ſupervenerunt.

pervenerunt. In hoc caſu, Pilulam Catharticam cum Opio exhibui: Unde fluxus Menſtruus & Ventriculi Morbi diminuti ſunt. Demumque ex Apozematis prædicti uſu quotidiano bimeſtri, Ægrota convaluit. Et poſt multa, ab aliis ad corrigendos Menſes incaſſum præſcripta, hujusmodi Pilula mihi valdè familiaris eſt, & efficaciſſima. Nam ut Opium fluxum ſanguinis ſiſtit, ita purgatio ſerum ſanguinis morbificum per Inteſtina exterminat. Undè vaſis Uteri contractis, in eundem morbum Ægræ minimè recidunt.

Hujusmodi praxi ſemper adhæſi, non ſolùm in uſu Corticis Aurantiorum, ſed & aliorum ſimplicium Medicamentorum, ubi indicatio ſimplex videbatur. Qua de cauſa, à conſultationibus Medicis, tum temporis, utplurimum abſtinui: nimirum, ne aut Sophiſmatis aliorum, aut Authoritate ſeductus, erraverim.

Secundo, Simplicium Pharmacorum uſu, è plurimis quibus ſimilem virtutem Medici vulgò tribuunt, diſcimus eligere potiora: ea ſcilicet, quæ non modò certiùs, ſed & expeditiùs curationem abſolvunt. Quemadmodum Corticis Peruviani, non cum aliis ſed per ſe ſumpti efficaciam, præ cæteris omnibus amaris in Febribus intermittentibus experimur. Si modò ſupernè infernéve purgantibus debita Patientis præparatio præmiſſa fuerit. Plerumque enim ex ſale Abſinthii, multò certiùs (conjunctis Emeticis, & ſi opus fuerit Veſicatoriis) quàm

Cortice

Cortice Peruviano præproperè ſumpto, Febris intermittens, remitténſve extinguitur. Ubi verò tutò brevíque curationem adipiſci poſſumus, optanda eſt; ut noſmet ab ignorantiæ avaritiæve ſtigmate, Patientes verò à morte redimemus. Multi enim, non ex inſuperabili Morbo, aut Medici inſcitiâ, ſed Remediorum, præcipuè reiteratorum impatientiâ, ſupremum diem obeunt.

TERTIO; Simplicium Medicamentorum præſcriptio, haud mediocri ex uſu erit, ad ſimplicia ita componenda, ut variis indicationibus aptè reſpondeant. Quippe quod iſta ſimplicia, ex eorum numero ſeligenda ſunt, quorum virtutes jam antea exploratas habuimus.

ALIQUANDO Symptomata adeò preſſo gradu primario Morbo ſubſequuntur; vel Æger, diffluentis memoriæ vitio, ſuæ valetudinis hiſtoriam tam imperfecte narrat; ut primarium Morbum Medicus vix cernere queat: præcipuè ſi plurima ſint ſymptomata, aut ſibi ipſis contraria. Cui difficultati occurrendum eſt, adaptando ſingulis affectibus ſingula ſimplicia antea comprobata. Nam hoc facto, affectus vel non omnino vel ultimò Medicamentis cedens, Morbus ſæpe primarius exiſtit: ut ex prima hiſtoria, in capite præcedente deſcripta, liquidò conſtat. Ubi Menſium Diminutio ut Morbus erat primarius, ita & poſt ſuperata ſymptomata, infractus perſtitit. Et quanti momenti ſit, in ſimplicium compoſitione cautela hac uti,

ne unius Morbi curatio ſit generario alterius, ex ſupradictis de Cortice Aurantiorum intelligere eſt.

PORRO expertus aſſero, eadem Medicamenta, pro modo componendi & tempore exhibendi, diſſimilem effectum adipiſci: ut ex ſequente Hiſtoria, ubi variæ apparuere indicationes, abundè patebit.

ANTE annos circiter duodecim quædam Puella, in Vico vulgò vocato *Fox-Lane,* ſedecim annos nata, dolorem in regione Renum ipsiſque Renibus, indeque ad Inguina tendentem, tres menſes perpeſſa eſt; unà cum Calore Urinæ & Acrimonia, necnon purulentâ materia cum Urina copiosè effluente; Siti etiam, Caloreque Hectico, ac Tabe, facieque Hippocraticâ, conſumpta apparuit; adeò ut nec ſemet erigere, nec recta ambulare potuerit. Ex quibus Symptomatis, ut Ulceris Renum notitiam ſatis luculenter accepi; ita ex dolore haud mediocri recenter enatum eſſe judicavi. Nam diſſectione Cadaverum vetus Renum Ulcus diſcimus eſſe fiſtuloſum; qua de cauſa minùs eſt dolorificum. Cujus rei ignorantiâ Medici nonnulli, iique inſignes, decepti, Ulceris exiſtentiam, ſiquidem vetuſtioris, minimè ſuſpicarunt. Idem etiam accidit Senibus Ulcere Renum affectis: ubi ex partium affectarum duritie, Dolor dorſi gravativus potiùs quàm acutus, ſentitur.

PRO Puella autem prædicta ſequentia præſcripſi.

℞ *Rha-*

℞ *Rhabarb.* ℨß, *Spermat. Ceti, Baccar. Lauri, ana* ℈j, *Opobal. gutt.* x. *Terebinth. Chiæ q. ſ. ut f. Pilulæ mediocres. Sumat* iv. *manè & veſperi, ſuperbibendo hauſtum poſſeti Radicib. Althææ alterati.*

℞ *Decoct. Hordei Syrupi de Althæâ q. ſ. edulcoratum. Sit pro potu ordinario.*

SI ſit inſomnis, ſumat Pilul. Matthæi ℈ß, duabus noctibus continuis.

Ex horum, neque multorum, nec quidem ſplendentium, ſingulis tamen Symptomatis convenientium uſu continuo, à primo die Januarii, ad decimum quartum producto, Valetudinem obtinuit longè meliorem. Nam lenito dolore Matthæi Pilula, reliqua feliciùs ſua munera obierunt. Et diluendo decocto Hordei ſitis penè extincta fuit. Adeoque mitigabatur dorſi dolor, ut erecta & absque grallarum ope in cubiculo ambulare cœperit; quod per aliquot retrò ſeptimanas, præ dolore Corpus incurvante, haudquaquam valebat. Die autem Januarii decimo nono penè convaluit: nam in utrumque latus placidè recubare potuit. Et ex Rhabarbaro, quotidie ſine languore bis terve Alvum movente, materia purulenta parciùs cum Urina effluebat. Cæterum poſt trimeſtre ſpatium, Medicamentis prædictis ſolis, ad perfectam ſanitatem reſtituta fuit. Neque ab illius Parentibus, longo poſt tempore Febre maligna correptis, & ſub mea cura convaleſcentibus, unquam audivi hanc Adoleſcentulam ite-

rum in eundem Morbum incidisse. Nec quidem in quempiam Morbum alterius generis; ut non infrequenter contingit, quando Medicus, vel ex ignorantiâ, vel famæ conciliandæ gratia, præsens aliquod Symptoma, citiùs quàm par esset delendo, graviora exsuscitat. Quemadmodum suppressionem Urinæ, à nimis acribus sublatam, mictu Sanguineo, & Renum aut Vesicæ inflammatione Ulcereque, excipi vidimus. Idem sæpe accidit, si è nimio astringentium usu Menses suppressi fuerint. Quamvis enim Patiens videtur inpræsentiarum optimè valere; paulò tamen post Dolores cancrosi in illius Utero generantur.

Hujus rei tot exempla proferre possim, ut sisato jam cessurus sim, nihil gravioris momenti Medicis consulerem, quàm in hoc casu ab audaci astringentium usu abstinere; & si aliquandò iis uti oportet, eorum deinde malitiam aptis Medicamentis præcavere. Idem accidit Fœminis ex sumptis Catharticis & Deobstruentibus fortioribus, ad malos effectus Mensium solito tempore desinentium avertendos. Ex horum enim usu, si aliqua acris materia in Uterum impacta fuerit, cancrosos Tumores & Ulcerosos sæpe producit. Quamobrem, & eorum loco, potiùs lenitivis aliquoties repetitis alvum relaxare soleo.

His obiter dictis, ad Historiam præ manibus redeamus. A viis Urinariis purulentam materiam derivasse Rhabarbarum ad Intestina, ob id

ob id credere eſt, quòd mediocri doſi (viz. ℈j vel ʒß) ſingulis noctibus vel auroris ſumptum, morbificam materiam, in Podagra, Articulis; in Ictero, Cuticulæ; & in Fluore allbo, Uteri vaſis impactam, per eandem viam deducit. Idque optimo ſucceſſu, ſi aliquot dies vel ſeptimanas ſumeretur, & paululùm intermittendo, deindè repeteretur. Verùm iſtac infelicitate ii jam laborant Medici, qui ſua præſcripta quotidiè variare nolunt, & multiplicare, ut quamplurimi ignorantiæ notam iis inurant.

Sitis, Calor Hecticus, urinæq; Acrimonia, Decocto Hordei, (diluente ſcil. ſanguineam maſſam, & ſalivam promovente) leniebantur.

Syrupum Althææ Hordei decocto immiſcui, ut vias urinarias uberiùs tranſeundo, & fortiùs retunderent puris acrimoniam, & ſecum afferendo Rhabarbari partes detergentes, feliciùs Renes mundificarent. In quem etiam finem addidi Ceti ſperma, Pharmacum pinguiſalinum; ut illius vi Menſes promovente Sanguinemque contuſionibus coagulatum attenuante, probatur.

Renes autem ab affluxu puris debilitati, non ſecùs ac â Materia Podagricâ, articuli pedum, Terebinthinâ Opobalſamoque & aſtringentibus Rhabarbari particulis corroborabantur. Quibus ultimò Lauri Baccas adjeci, ut Ventris Tormina ex Rhabarbaro, & nauſea ex Spermate Ceti averterentur.

Præscriptio hæc, indicationibus ſingulis

admensurata, speratum successum obtinuit: nam intra tres Menses, ut supra dixi, Adolescentula omninò convaluit.

In hoc casu, duo tresve Medici, ante me vocati, frustra curationi navarunt operam. Quam cùm à me perfectam audiverint, meaque Præscripta inspecta sibi visa sunt suorum similia; me secreta quædam Medicamenta præscripsisse autumarunt. Sed hoc immeritò. Quamvis enim Pilulæ Matthæi, Spermatisque Ceti, & Rhabarbari usum consuluere: Hordei tamen decoctum omittendo, Pilulamq; Matthæi non in principio, & unâ tantum vice adhibendo, Spermaq; Ceti non nisi bis terve, & Rhabarbarum solummodò semel in septimanâ: constat eos, neq; Præscriptorum, neque meæ Methodi vim rectè æstimavisse.

Quarto, prædicta Regula dirigente, Medicus non solùm variis Indicationibus, verùm etiam contrariis Pharmaca respondentia discit præscribere. Id quod omnium maximè probat Judicii maturitatem in Re Medicâ. Hoc autem ex Historia sequente liquidò constabit.

Vocatus ad Dominam *Alexander* in *East-Smithfield*, annum tricesimum nonum agentem; didici illam sequentibus Symptomatis novem menses afflictam fuisse, viz. Vomitu, Diarrhæa, Catameniis parciùs equidem sed continuò effluentibus, paucâ Urinâ sed crassâ & nigricante, Siti vehemente, Paroxysmis Hystericis Risu sæpe iteratis, Dolore Abdominis, Colore cutis è flavo nigricante; Corporeque absumpto

ſumpto & exiccato, infanti ſimilis ſine viribus in lecto jacebat. Adeò ut Medici qui ante me viſitarunt illam, putarint inſanabilem.

EXAMINATIONE integra, hoc eſt, à pravæ valetudinis initio uſque deducta, intellexi, hanc Fœminam, Dolore in Hepatis regione, primùm laboraſſe per ſeptimanam. Quem, poſt intermiſſionem, à frigore affecta, de novo ſenſit; unà cum Vomitu, Diarrhæa, Languore, & Cuticulæ colore flavo; ſignis ſcilicet, pleriſque Icteri, tanquam Morbi primarii, diagnoſim facientibus. Cætera verò Symptomata, iis quæ in Ictero valent, indicabant contraria. Nam Chalybeata, quæ in Ictero opitulantur, Menſes promovent. Adeóque Patientis defecerunt vires, ut Medicamentum, pro Diarrhæa, aut Vomitione, ſupernè infernéve Catharticum, nequiverit ſuſtinere. Aſtringentia etiam, vel in Menſium Fluxum, vel Diarrhæam, fuiſſent Ictero maximè incommoda. Verùm ſymptomatis inter ſe comparatis, ſecundum prædictam componendi Regulam, ſequentia ſingulis appoſita ſumenda præſcripſi.

℞ *Aquæ Spadanæ* ℔ij. *Sumantur hauſtibus minuſculis, continuando totum diem, ne gravaretur Ventriculus.*

℞ *Rad. Fragariæ, Chelid. maj. ana* ℥iß, *fol. Fragar. Chelidon. maj. ana* mj. *flor. Cordialium ana* p. j, *Sem. Card. bened.* ʒvj. *Coquantur in Aq. font. q. ſ. ad* ℔ij. *Colaturæ adde Aq. Gentian. comp.* ℥ij, *mſ. f. Apozema. de quo*

ſumat hauſtum manè, circa ſextam veſpertinam, & hora ſomni.

Et poſt triduum, ſumat Antimonii Diaphoretici ℈j hora ſomni quotidie ſuperbibendo Hauſtum Apozematis ſupra præſcripti.

Hæc Medicamenta ſpem meam haud fefellerunt. Nam iis ſolis, & ſine Methodi variatione conſtanter adhibitis, prædicta Domina, ſub finem *Martii* perfectæ ſanitati reſtituta fuit. Hujus autem Methodi ratio ſic ſe habet.

Experimentis ſæpe repetitis certus ſum Aquas Spadanas ut Icterum diminuere, ita & Vomitum, Diarrhæam, nimioſque Menſes, quoties ſingulatim acciderint, rectificare vel ſupprimere. Non ſolùm ſua vi aſtrictoriâ, ſed etiam diluendo materiæ morbificæ acrimoniam, eamque ſimul evacuando per vias urinarias; ut ex ſequentibus exemplis patebit.

Expertus ſum illius efficaciam ad ſupprimendum Vomitum, cum multis aliis, in quadam Fœminâ; quæ cùm primò Emeticum, deinde & Catharticum ſine beneficio ſumpſerit; ex Aqua Spadana, lentè & menſura mediocri potata, à Vomitu liberabatur. Id tantùm addidi, ut 4ta quaque nocte, Pilulæ Tartar. Quercetani ſcrupulum unum deglutiret.

Ad Diarrhæam nuper in Domina *Butler*, anteà ſub cura cujusdam Doctoris Medici, qui multa aſtringentia, tam in Cibis, quàm Medicamentis præſcripſit, ſed re infectâ, tandem, Aquæ Spadanæ valebant eouſque, ut ex earum lento

lento uſu Diarrhæa ſemper ſubſtiterit; attamen iisdem intermiſſis de novo redierit. Ideòque alterius Medicamenti auxilium afferendum cenſui; pulveris ſcilicet perlarum, ad efferveſcentiam & in Sanguine & in Inteſtinis ſupprimendam utiliſſimi. Ex quo, hora quinta pomeridiana & hora ſomni ſumpto, prædicta Domina benè ſe habuit. Quàm etiam dicti Pulveris virtutem antea expertus ſum, in Domina *Levermor*, in Areâ *Covent-Garden* vocata, quæ Diarrhææ ſæviſſimæ ſuccubuit. Nam Medicus Doctiſſ. alter & ego convocati, ut Patienti opitulemur, multa Carthartico-aſtringentia inani ſpe præſcripſimus, & Opiata. Quocirca, ut meus Collega Patientem diutiùs viſitare renuit; ita & Patiens, quæ videbatur incurabilis, ulla præterea Medicamenta accipere. Hoc non obſtante rogavi, ut mihi aliam methodum tentare liceat: nimirum, ut Pulveris Perlarum ſcrupulum, tertia vel quartâ quâque horâ, ſumat. Annuit Ægra, & integram ſanitatem mire adepta eſt.

Primam autem hunc Pulverem præſcribendi anſam præbuit, in meæ Praxeos infantiâ, error cujuſdam Famulæ, quæ ſuæ Dominæ miniſtrabat, dum Salivationem pro Cancro tum in Uteri orificio, tum in Veſicæ collo incipiente, ſubivit. Illa enim Decoctum album, quod præſcripſi pro potu ordinario, non colatum, ſed cum multo Cornu Cervi calcinati pulvere ſumendum attulit. Quo ſæpe ingeſto, alvi

excrementa admiſto pulvere C. C. adeo ſunt indurata, ut enematis oleoſis, difficillimè, nec ſine periculo mortis, excerni potuerint. Unde & Perlarum pulverem copiosè ſumptum ad ſimilem effectum adhuc magis valere non immeritò exiſtimavi. Non ſolum ex ſua Humores abſorbendi vi, ſed & eorum acrimoniam & effervefcentiam potentiùs cohibendi efficaciâ.

Contra Vomitum cum Diarrhæâ virtutem Aquæ Spadanæ inſignem expertus ſum, in Domina *Sheaf*, cui D. *Dalton* Pharmacopœus inſerviebat. Poſt Abortum corripiebatur Diarrhæa, ſingulis diebus circiter duodecies alvum movente, cum torminibus. Qua valdè macerata, in vicinium mortis delata fuit. Nam Boli ex Confectione Fracaſtorii, Terra Japonica, Laudano, Theriaca Andromachi, cum & ſine Rhabarbaro, fruſtra præſcripti ſunt. Hæc omnia, cum Nauſea & Vomitu, Diarrhæam revocabant. Quamobrem & neceſſum eſſe vidi, ut evacuationes, Aqua Spadana ad libras duas quotidie & lentè hauſtâ, in vias urinarias transferrentur. Adhibui etiam conjunctam opem Pulveris Perlarum tempore pomeridiano, & Theriacæ Andromachi, cum pulvere è Chelis Cancrorum compoſito, hora ſomni. Nempe ut Ventriculo & Inteſtinis debilitatis ſuccurrerent; & Humores morbifici, ex aliqua parte perſpirantes, ab iis eò melius averterentur. Patientem beavit exitus. Nam Vomitu, Diarrhæa,

hæa, Torminibusque brevi domitis, Appetitum & Vires ſtatim recuperavit.

Porro, ubi excreſcentia neque fundo Uteri adhæret, neque in interno orificio jacet, neque eidem externè in Vagina appenſa eſt; fluxum ſanguinis uterinum, vel inſtante abortu, vel in puerperio, vel paulo antequam menſes ſubſtitêre, Aqua Spadanâ non infrequenter curavi. Præcipuè ſi congrua Medicamenta ejus quotidianis doſibus interponerentur.

Paucis abhinc diebus, ad Fœminam Generoſam, apud ædificia *Goodmans Fields* vulgo vocata habitantem, evocatus ſum. Cui, cùm in puerperii fine, nulla apparente cauſa, menſium contingeret ingens profluvium & præſcripta aſtringentia nullam opem attulerint: ex ſola Aqua Spadana me ſuadente, mediocriter & dies aliquot ſumpta, fluxum ſiſti, ſpiritusque valde depreſſos reſuſcitari, verè teſtor.

Cum in Nobili Fœmina, D. *O Bryan*, poſt puerperii finem, adhuc menſes aliquot, Catamenia perſtiterint, Medicus magni nominis illam hortatus eſt, Fontes ut adiret Tunbrigenſes. Hoc adjecto monitu, ut bibendo primùm Aquam Spadanam, ex ejus congruentia, de Tunbrigenſis virtute certior facta eſſet. Ego è contra Aquæ Tunbrigenſis uſum diſſuaſi. Aiebam enim experientiâ me didiciſſe, has Aquas inter ſe eſſe natura & operatione diſſimiles. Voluit tamen Tunbrigenſem experiri.

Ex

Ex ea verò potata ita male affecta fuit, ut inde *Londinum* redire brevi cogeretur. Ubi demum, annuendo meo consilio, ex Aquæ Spadanæ usu, à prædicto morbo decem dierum spatio liberabatur. Quam observationem hîc libentius intersero, ut exinde clarius prædictarum Aquarum constet differentia. Nihil enim potentius quam Aqua Spadana Humorum acrium in Utero subsidentiam avertit: in quem usum Tunbrigensis temere & sine fructu bibitur. Et quàm maximè, nuper, in alio simili casu, Aqua Spadana, post multa alia frustra tentata, prævaluit, Doctiss. D. D. *Sloane*, atque ego testes sumus.

Cum in Abortus principio advocatus sim, ubi fluxus fit Sanguinis uterinus, Aquam soleo fere semper Spadanam præscribere. Quæ sua multiplice virtute, sanguineum fluxum in Urinarium convertit: Et meiendi conatus fœtum involucris liberum expellit.

Aquæ Spadanæ usui Apozema Anti-ictericum adjunxi, ut amborum vis esset unita fortior. Quin & prædicti Apozematis, per se sumpti, in delendo Ictero virtutem, ubi vel acciderit in Utero gravidis, vel Dolori Colico supervenerit, sæpe expertus sum; si modo affatim, & diutius fuerit potatum.

Aquæ Spadanæ & Apozemati, dies aliquot haustis, denuo addendum curavi Antimonium Diaphoreticum, & hora somni quotidie repetendum. Ut eo dirigente, Aquaque Spadana

præ-

præbente pabulum ſero perſpirabili, materiæ morbificæ pars tenuior per lenem Diaphoreſin unà emitteretur. Quorum Pharmacorum conjuncta ope prædicta ſymptomata, (Vomitio ſcilicet & Diarrhæa, Menſium exceſſus, & Urina craſſa ac aduſta, Riſus Hyſtericus, Cuticulæ color flavus & Conſumptio Carnis) ſuperata omnia, præter omnium ſpem, reſtitutæ ſanitati locum dedere,

Quinto, præſcribendo ſimplicia Remedia ſimplicibus indicationibus appoſita, Medicus, ſcientiam acquirit, rectè applicandi diverſis Morbis eadem Medicamenta. Hoc illuſtrare liceat exemplo è propria experientia deprompto. Fœminæ nonnullæ, ſub tempus Catameniorum, corripiuntur Doloribus ita acerbis, ut illorum qui parturientes excruciant pene ſint æmuli. Ad quos leniendos, ſive à Vaſorum Uteri anguſtia, ſive à Sanguinis craſſitie, aut acrimoniâ, enati fuerint, nihil unquam novi præſtantius, quàm Oleum Amygdalarum, vel Lini recenter expreſſum, ad ℥ß aut ʒvj, per ſe, vel cum Syrupo Violaceo, manè & veſperi ſumptum, per menſes aliquot; ſolo Catameniorum tempore intermittendo. Hiſce enim felicius quàm Anodynis aliis quibuscunque dolores cedunt. Et quæ Menſes movent, ſæpe vel eos, vel dolores augent.

Quod ſi Appetitus diminutio, vel alia Ventriculi Capitiſve affectio, Olei diuturno uſui ſupervenerit: ſi modò decocti amari ſine Senâ

℥iij,

℥iij. cum Aq. Gent. vel Angel. comp. ℥ß, poſt Olei doſin matutinam, Ægrota ſumpſerit; nullam præterea audivimus de iis querimoniam. Præcipuè ſi hujusmodi ceperit Hauſtum ſine Oleo, circa horam quintam vel ſextam pomeridianam; & ſi opus fuerit, Pilulam Stomachicam ſemel biſve in ſeptimana, ad reliquias Olei in ventriculo evacuandas deglutiverit.

Ex Olei efficacia in prædicto Morbo, & in aliis ex iiſdem Cauſis, vel ſimilibus, idem monemur utiliter adhiberi poſſe. In Aſthmate, ubi Rami Tracheæ, vel Morbo, vel Natura anguſtiores ſunt, vel Humore aliquo acri convelluntur, vel ſanguis a pituitoſa materiâ craſſitudinem acquirit; ex Olei prædicti vel Lini uſu, Patientes expectorare facilius ſolent & reſpirare. Quod etiamſi Medicis benè notum ſit, haud tamen ex re foret, illius efficaciæ, minimè vulgaris, exemplum afferre; videlicet, in Nobili Domina *O Bryan*, Honoratiſſ. Comitiſſ. *Clarendoniæ* & *Roſſenſis* Nepte. Huic, paucis ante partum diebus, dolore Lateris Pleuritico vehemente, Pulſu frequente, & reſpirationi difficili correptæ, Venter ſubſidit, fœtusque, ſine ullo motu ſenſibili, jacuit in Utero quaſi mortuus. A Venæſectione valdè metui; præcipuè, cùm Proles intenſe deſideraretur. Tandem, re bene penſitata, veſicam emollientium decocto plenam juſſi applicandam dolenti Lateri, ſimulque Ventrem aromatibus fovendum. Et deinde ſtatim Lini Oleum ſumendum cochleatim,

chleatim, ad ſextam ſupra decimam vicem, aliquot horarum ſpatio. Ecce, his peractis, Dolor Pleuriticus evanuit cum Dyſpnœa, iterum extumuit Venter, Fœtusque motus conſueti reſtituti ſunt. Demumque Cathartico Medicamento ad nauſeam, vel diminutum Appetitum præveniendum ſumpto, & aliquot vicibus repetito Nobilis prædicta Domina vividum Filiolum peperit atque pulcherrimum.

Purgationis autem efficaciam in Prægnantibus ſæpe expertus ſum. Et eminenter in Nob. Domina *Bedfordiæ* Duciſsâ; quæ ſatis ſuperque nutriendo Fœtum facere Abortum ſolebat. Quam D. *Sloan*, mihique commiſſam, ſemel aut bis purgavimus ſingulis Hebdomadis. Eo nempe fine, ut nutrimentum, tum minori copia, tum melius paratum Fœtui ſuppeditaretur. Cavendo interim, ne ex Catharticis ſæpe repetitis Arbortus eveniret; Pharmaca Aſtringentia, ſpatiis Purgationibus interpoſitis, juſſimus ſumenda. Quorum uſu, nono Menſe expleto, ex omni parte perfectam ſanamque Prolem enixa eſt. Hâc autem methodo omiſſâ, dum proxima vice in Utero gereret alter Filiolus, quem licet majuſculum peperit, ſubito tamen convulſus moritur.

In Dolore Nephritico, ubi Renes materia nonnunquam viſcosâ, aut ſabulosâ, vel etiam minutioribus Calculis opplentur, Oleum, leniendo Urinæ & Diureticorum acrimoniam, Ureteresque relaxando, maximè prodeſt. Hoc notavi

notavi in Domina quadam *Mustabam*, veteri Asthmate, Calculisque Renum laborante. Quæ post sumptum Oleum Lini, me suadente, ad duo vel tria Cochlearia, manè & vesperi, aliquot septimanas, non solum levabatur Asthmate, sed etiam calculos ferè indolenter ejecit. Cùm alii magnitudine pares, Medicorum me præcedentium Pharmacis emissi, non sine torminibus transierint.

In Dolore Colico, etiam pertinaci, à pituitosâ materiâ, vel in Vasis intestinorum capillaribus stagnante, vel ipsorum superficiei internæ adhærente, magnum levamen affert Oleum Amygdalarum, eodem modo sumptum, ac in Doloribus qui Catameniis præludunt, ut antea descriptum est. Quo mediante, Cathartica nonnunquam longè faciliùs, & sine Inflammationis periculo, suam operationem perficiunt. Hujus rei exemplum vidi insigne in Domina *Cooke*, in Turre *Londinensi* Regiâ quondam habitante. Quæ, postquam multa ab aliis Medicis præscripta, re infecta usurpasset; tandem ex Oleo Amygdalarum cum Syrupo Violarum sumpto, & quarta quaque hora repetito, maximum sensit levamen. Et licèt, Ventriculo per consensum affecto, reliqua evomuerit; lenito tamen Intestinorum Dolore, Oleum retinuit, & à Vomitione paulatim requievit. Nihilominus, ad nauseam ab Oleo cohibendam, morbosamque materiam extirpandam, omnibus Olei Dosibus interposui Tincturæ sacræ

Cochleare

Cochleare j; & poſtridie horâ ſomni addidi Pilulæ Tartareæ Quercetani ſemidrachmam. Quorum omnium conjuncta ope optimè exonerata Inteſtina in priſtinum ſanitatis ſtatum redierunt. Verumtamen, ne in eundem Morbum Patiens recideret, Aquas Bathonienſes bibendas conſului.

PITUITOSA materia Colicum Dolorem efficit, nunc Convulſionibus, nunc Artuum Paralyticæ debilitati conjunctum. Ubi, ſi Oleum Amygdalarum ſit inefficax, præſcribere ſoleo Terebinthinam ſucceſſu laudabili. In hoc caſu exemplum profero Dom. *Huſſey*, in *Little-Britain* habitantem. Quæ Colicum Dolorem cum motibus convulſivis & vehemente Cephalalgia ſæpe perpeſſa eſt. Facta autem examinatione integra, intellexi Colicum Dolorem Morbum fuiſſe primarium. Suaſi itaque infundat Ovi Teſtæ Dimidio primò Syrupi cujuſcunque grati, deinde & Terebinthinæ cochleare unum, repetatque ſimiliter; & mane & veſperi deglutiat iſtiusmodi mixturam. Et poſt triduum quatriduumve, Pilulam Aloephanginam, aut ſimilem ſumendo, materia Terebinthinæ uſu præparata evacuaretur. Quorum, & Apozematis ſequentis uſu ſana evaſit, poſtquam multa Medicamenta ad Hyſtericos affectus Doloremque Colicum aliquot annos ſine fructu ſumpſerit.

℞ *Ungulæ Alcis* ℥j, *Cranii Humani, viſci Querc, Sem. Pæon. ana* ʒiij. *Coquantur in Aq.*

 font.

font. q. ſ. ad ℔iß. *Colaturæ adde Syr. Pæon. comp.* ℥iij, *ut ſ. Apozema, de quo ſumat hauſtum ter quaterve in die.*

Haud diſſimile Exemplum præbuit D. *Took* Oenopola, qui in Areâ, *Laurence Pountney-Hill*, vulgò dicta, habitabat. Vir ille ex dolore Colico, qui per multos annos omne genus Medicamentis illuſit, delatus eſt in Atrophiam: Attamen ex Terebinthina, & purgantibus ſupra dicto modo ſumptis, Capſulam quandam Lumbricorum plenam, per alvum excrevit, & exinde optima valetudine gaviſus eſt. Verùm ne in eundem Morbum recideret ſuaſi purgatorium, cum calomelano aliquoties ſumendum. Si quis reprobet hanc methodum, quòd Terebinthina nauſeam creet; fructus ex hoc Medicamento accepti ampliores præponderare debent.

In Contractione Pylori, orta è Prægnantium vomitione nimiâ ac diuturnâ, nonnunquam a conceptione ad partum producta, nihil novi præſtantius, quàm Oleum Amygdalarum. Hoc enim, Pylorum relaxando, emollit: & poſtea, ferente opem cathartico, cibis exitum parit, vomitusque compeſcit.

Idem Oleum, in nimia adhæſione Placentæ, adhibetur utiliſſime; & in menſibus gravidarum poſterioribus, ſine abortionis periculo; nempe ex majore tunc temporis placentæ firmitudine. Hæc autem de Oleorum multiplici uſu in præſentiarum dixiſſe ſatis.

D. *Morton* nuper Medicus non incelebris ſæpe

ſæpe male audivit, & jam nunc ab aliquibus deſamatur, quòd non ſolum in Febribus intermittentibus, ſed in pluribus aliis morbis Corticem Peruvianum præſcripſiſſet: ſed id immeritò. Nam hoc Pharmacum in aliquot morbis genere diverſis vim ſuam exercere expertus aſſero. Aliquando in Hæmoptoë, & in nimio menſium affluxu, multùm prodeſt. Niſi Renum obſtructioni forſan obnoxii ſint Patientes. In Hectico calore, in quem febris nonnunquam deſinit, vix quicquam præſtantius. Si modò in profligandâ febre, vel non omnino, vel non intempeſtivè, ſumptus fuerit. Et in ſpirituum animalium æque ac ſanguinis motu citatiore eundem fæliciter uſurpo. Ubi ſcil. adeò agitantur, ut Patientes neque dormire valeant, neque in colloquiis ſoliloquiiſve ſua verba in ordinem componere. In hoc caſu Corticis ſcrupuli, vel ſemidrachmæ quantitate ſumpti, & bis terve in die repetiti, cum vel ſine Chalybe, efficaciam, multoties expertus ſum. At ex doſi ampliore appetitus ſæpe diminuitur, gravatur Ventriculus, & morbus tranſit in melancholiam.

Hisce Caſibus & alii adjungi poſſint, aliaq; ſingulis Exempla. Interim ex antea allatis ſatis conſtat, ſi è pluribus, puta, quatuor, quinque, vel ſex, morbis, una tantum naſceretur Indicatio; unum Medicamentum in omnes valere; & forſan longè magis (quantumvis Pharmacopolæ Medicique nonnulli ſubſannent) quàm

ſi Medicus ſuam Chartam ad extremos uſque margines Pharmaceutico atramento denigraret.

Sexto & ultimò; Simplicia Medicamenta præſcribendo, etiam nociva eorum vis faciliùs cernitur, & ita cavere ſumus edocti, ne alterius Morbi curatio alterum generet. In iis, Ex. gr. qui in Diarrhæam facile incidunt, vel ubi ante Corticis uſum materia morbifica incepit per alvum emitti, vel adeò abundet ut ad ſui emiſſionem ſtimulet, Cortex Peruvianus vim habet promovendi, vel etiam generandi Diarrhæam. Illius etiam uſui craſſam urinam & lixivialem tenuem fieri & penè decolorem experimur. Ideóque ex eo intempeſtivè, ſcil. ſine univerſalibus præmiſſis, ſumpto, febris Intermittens magis fit proclivis ad faciendam recidivam. Quæ, & his ſimilia, ſi ſimplici Medicamento ſupervenerint; docetur Medicus, qualibus Remediis opponenda ſunt.

APPEN-

APPENDIX.

PRÆTER Artis Regulas, de quibus jam disserui; haud mediocri ex usu foret, tum ad Morborum perspiciendam naturam, exitumque prænoscendum, tum ad seligenda Remedia: si â quocunque Morbo defunctos sæpius dissecaremus. Præcipuè, si Morbi Historia, & à Morbo pereuntis Anatome, curante eodem Medico, connecterentur. Haud enim dubitandum est, quin ut è Partium Organicarum, ita & Humorum, imo vero & Sanguinis ipsius vitiis, (in iis, scilicet, qui à Febre aliisque Morbis quibusdam obeunt) luciferas Observationes caperemus.

Davidis Hamiltoni

EQUITIS AURATI,
Regalis Societatis Londinenſis
utriuſque SOCII,

Nec Non

Magnæ Britanniæ

REGINÆ

Medici Ordinarii,

TRACTATUS

DE

FEBRE MILIARI.

Acceſſit
FEBRIS MILIARIS Hiſtoriarum
Faſciculus.

Juxta Exemplar
LONDINENSE.
Apud DAN. BARTHOLOMÆ, Bibliop.
Ulmenſem. MDCCXI.

AD

Lectorem Præfatio.

TRACTATUI naturali ordine prodromo ſequentem addendum cenſui eâ ratione, ut Praxeos ſpecimen, ſecundum normam mihi uſitatam, & à me jam antè propoſitam, Lectori exhiberem. In quam rem utiliùs præſtandam, præ aliis Morbis, Febris Miliaris ſive Veſicularis naturam, curandique Methodum deſcribendam elegi; quòd Medicorum neminem, de hâc Febre, tanquam ſpecie diversâ, ſaltem juſto volumine, hactenus ſcripſiſſe viderim: Cùm tamen in quamplurimis, vel in Chronicum Morbum immutari, vel brevi exitialem fuiſſe, noverim. Nonnunquam enim id Ægrorum, in hujus Morbi principio mitiori, de ſeipſis negligentiâ; aut

diutiùs elongati impatientiâ, evenit: Nonnunquam etiam Medicorum fallacibus ejus Symptomatis cœcatorum ignorantiâ: Aut tandem, ubi visitationes necessariò continuandas omittunt; Intempestivo metu, ne Lucri gratiâ Curationem procrastinare videantur. Quamobrem & existimavi operæ impendendæ prætium, si his meis Observationibus, ab inspectis Ægris diligentissime collectis, Medicis Junioribus Lumen præberem. Et hoc facto Peritos excitarem, suas etiam in lucem proferre. Quo autem ea, quæ in hâc Dissertatione dicta sunt, magis adhuc firmentur, clariusque illustrentur; Historiarum huc pertinentium, fusiusque exaratarum, Fasciculum subjiciendum curavi. Et firmè credat Lector, me summâ ubique veracitate usum fuisse.

ELEN-

ELENCHUS CAPITUM.

CAP.

Cap. VII.

De Curatione Febris Miliaris Symptomatum.

Cap. VIII.

De Febre Miliari Compositâ.

Cap. IX.

De Morbis quibusdam Febri Miliari supervenientibus.

TRACTA-

TRACTATUS DE *Febre Miliari,* SEU *VESICULARI.*

CAP. I.

De Nomine hujus Morbi, Genere, & Speciebus.

EBRIS Miliaris, à Pustulis sive Vesiculis, Seminis Milii speciem quodammodo præ se ferentibus, & præcipuè circa Partes superiores apparentibus, Nomen accepit. Mihi tamen videtur potiùs nominari debere Febris Vesicularis. Quia Pustulæ sunt

læ ſunt Veſiculæ, primò ſero limpido, deinceps ſubalbo, Perlarum colore non abſimili, plenæ.

Non deſunt, qui Febres ſolummodo Peſtilentiales Petechialeſque opinantur Malignis adnumerandas. Cenſeo tamen & alias, Specie diverſas, Malignarum Claſſi debere referri.

Primo, quaſcunque febres vel contactu, halitúve, vel quavis alia Contagione tralatitias.

Deinde, & iſtiusmodi Febres quas ſtatim ab Initio Dolor vehemens, & alicui Parti affixus comitatur, *viz.* Capiti, aut Inteſtinorum Renumve Regioni, aut etiam Artubus. Pariter ac ſi Ægrotus Cephalalgiâ, vel Dolore Colico, aut Nephritico, vel Podagrâ, aut Rheumatiſmo, vel etiam Doloribus Parturientis, tanquam originali Morbo, laborâſſet. Cùm tamen iſtiuſmodi Febris Miliaris Symptomata haud iis ceſſura ſint Remediis, quæ, ubi Morbi ita nominati primarii ſunt, valere ſolent.

Porro, & in quibus Spiritus Animales ſubitò opprimuntur & deficiunt; Et ubi prædicta Symptomata à nulla Causâ evidenti, ſed à veneno quodam latente, pendere videntur: ab Antiquis Occultæ Qualitatis, à Neotericis Vaporum nomine deſignato.

Vel demum, ubi ex Causâ, ut videtur, non abſimili, ſpem Salutis ſubitanea Mors excipit. Quæ omnia, ut Malignitatem oſtendunt, ita & in Febre Miliari obſervavi accidiſſe.

Et notatu dignum eſt, hanc Febrem eâdem Malignitate ac Petechialis apud Indos graſſari.

Hæc

Hæc Febris ſpecie duplex eſt, Simplex & Compoſita. Simplicem dico, quoties Puſtulæ erumpunt nullæ, præter Miliares, de quâ hîc diſſerturus ſum. Complexam, cùm Puſtulæ Papillares rubræ, Miliaribus ſint interſperſæ; quæque ubi ſolitariæ ſunt, *a Rash*, vulgò appellantur.

Et notandum eſt: Puſtulas Miliares nonnunquam Variolis immiſceri, eáſque, dum intumeſcunt Variolæ, paulatim exareſcere. Verum poſt exiccatas Papillares ſuperſtites manere.

CAP. II.

Febris Miliaris Deſcriptio.

QUO melius Febris Miliaris Hiſtoriam perſcribam; Antecedentia, Concomitantia, & Conſequentia enumerare placet.

Antecedunt, Conſtitutio Corporis imbecillis, ſive ea Naturalis eſt, ſive ex Evacuationibus ſupra modum factis, Victúve nimis parco Adventitia: Sanguis ſeroſior: Mens imbecillior & timidiuſcula, ac facilius læſa ab externis, ut in Fœminis & effeminatis Viris. Cogitatio multa & intenſa, aut mœſtitia. Obſtructio, vel Ulcus in aliquâ parte cum Dolore conjunctum. Unde Dolore Colico, aut Calculo, aut Renum

Renum Ulcere, Podagráve diu affecti, huic Febri magis sunt obnoxii. Calor etiam internus in Mulieribus, cum vel sine Siti, & præcipuè sub tempus Puerperii; unde & Partûs Dolores minus solito vehementes sunt, & Spiritus sine causâ evidente admodum deprimuntur, cum oppressione Pectoris suspiria cogente. Quibus, ut in aliis Febribus, hîc etiam ferè semper accedit Frigus externum.

Hanc Febrem sæpe comitatur Dolor, Colici, Nephritici, Pleuritici, Rheumatismatici, vel Parturientis æmulus. Nec non oppressio Pectoris, cum Depressione Spirituum. Dolore prædicto post biduum triduumve recedente, totius Corporis horror, deindéque Frigus Calorque alternatim oriuntur. Lenior tamen hîc Calor est, quàm in Febre vulgari continuâ, & naturali propius accedit: Dum vola manus Calore magis intenso efficitur, pars convexa mitiori. Pulsus etiam frequens est, sed debilis. Spiritus sæpe maximè deficiunt, & quasi ex magno pondere Pectus oppressum edit suspiria. Somnus obrepens subitò est interruptus; omnium penè Symptomatum maximè inseparabile. Sæpe enim plures dies noctésque sine Delirio, aut Capitis Dolore, insomnes sunt: ferè multò diutius quàm in aliis Febribus. Cujus rei Exemplum vidi, præ aliis singulare, in Fœminâ quâdam Illustri, quæ sub cura Doct. *Francisci Bernard*, in hâc Febre, sine Delirio, Doloréve Capitis, per Mensem passa est vigilias.

Lin-

Lingua nunc Aphthâ albâ obducta est, nunc sanorum similis. Urina, nonnunquam, ferè ut Aqua communis, pallida; alias, naturalem præ se fert colorem. Quo Symptomate decepti Juniores Medici, frequenter ad Vapores, uti vulgò loquuntur, referunt. Hâc Febre correpti aliquando Ventriculi ægritudinem, præcipuè post somnum, patiuntur, & nonnunquam Diarrhæam: vel ex suâ negligentia, vel ex malâ Praxi: scilicet, dum Calefacientia, in Paroxysmis Hystericis usitatiora, sine Diaphoreticis, præscripta sunt. Unde, loco placidi naturæ progressûs, Materiam Morbificam per Diaphoresin expellentis, rapida Fermentatio eandem in Intestina deturbat. Alvus nunc astricta, nunc cum Ventriculi ægritudine, & Intestinorum Doloribus, soluta est. Modò multùm sitiunt, modò parum. Aliquando manus & lingua, Medico porrectæ, tremunt; & Ægri quasi cum Tremore loquuntur. Motibus etiam Convulsivis, Delirio, ac difficili Respiratione haud rarò premuntur. Quorum Symptomatum exacerbationes, Febris Intermittentis Paroxysmorum instar, recurrunt. Pectoris cum suspiriis oppressio, vel sine causa evidente spirituum major defectus, Vigiliæ, & Spirituum commotio, *a Hurry in the Head* vulgò dicta, quoties Ægri ad somnum se componunt, nec non Pulsus frequens & debilis, quibuscunque aliis Symptomatis conjuncta, Pustulas Miliares erupturas semper prænunciant. Quæque o-

mnia perſiſtere ſolent, donec Puſtulæ Miliares emineant: deinde â pleriſque Ægroti liberantur.

Hæ Puſtulæ, plerumque in Pectore, Collo, & Digitorum interſtitiis, interdum etiam in toto Corpore ſunt perſpicuæ; &, paulatim indies auctæ, tandem evaneſcunt; Cuticulâ Puſtularum ſedibus ſubſcabrâ manente. Nonnunquam pruriunt; præcipuè in Febre Miliari complexâ; ubi ſcilicet Puſtulæ Papillares rubræ permiſtæ ſunt Miliaribus. Et obſervare eſt, hanc Febrem, quo ſimplicior eſt, Symptomata habere eo leviora. Quæque hâc ratione, tam incautis Medicis, quàm Ægris, incuriam frequenter creant. Unde Febris hæc vel magis fit periculoſa, vel Morbus alius ſæpe oritur. Ex minori enim cautelâ, quàm primo loco adhiberi oportuit, gravioribus Symptomatis, ſcil. Ventriculi ægritudine, Appetitu diminuto, Calore interno, oppreſſione Pectoris, Spirituum depreſſione & ſuſpiriis, Caloris & Frigoris irregulari recurſu, vigiliis, & ſimilibus, aliquando incipit.

In hujus Febris declinatione ſudore frigido ſæpe madent manuum ſuperiora.

An Puſtulæ Miliares certo die apparere ſoleant, difficillimum eſt obſervare: Cùm prima hujus Morbi facies, & de eodem Patientis narratio, adeò ſint incertæ. Quantum autem aſſequi poſſum, eas opinor decimo vel undecimo die, à principio, plerumque pullulare; ſi modò

ſi modò Febris regularem habeat progreſſum: & circa decimum & octavum, vel ubi Materia morbifica abundat, circa primum vel ſecundum & viceſimum deſiccari.

Tempus Eruptionis obſervare, tentavi primò in iis Fœminis, quas tertio à partu die advocatus, de Horrore vel Frigore, & Calore ſubſequente querentes audivi. Cùm enim Puſtulas Miliares in illarum Pectore & Collo inſpectis viderim, eas judicavi â multis diebus Febre Miliari correptas fuiſſe. Et ſcrutinio facto ab usque Morbi initio, vel Calorem præternaturalem, vel partis alicujus Dolorem, cum vel ſine ſiti, & cum maximâ Pectoris oppreſſione ac ſuſpiriis, Spirituumque defectu, ante partum ſenſiſſe comperi. Quæ Symptomata, cùm ab appropinquante Partu pendere putarentur, à Partu ſe bene habituras ſperabant. Deinde, partûs Dolores, etiamſi ſolito ſint mitiores, eos tamen, maxima Pectoris oppreſſio cum ſuſpiriis, ſpirituúmque defectus, (ab Obſtetricibus Timor & Vapores dictus) pulſuſque frequens ac debilis ſubſequuntur, Puſtulaſque Miliares prænuntiare ſolent. Quarum Eruptioni in Puerperis, ad ſudorem in Lecto compoſitis, via ſternitur. A primo itaque Calore interno, vel Dolore ante Partum, ad Eruptionem â Partu, dies undecim frequenter numero. Verùm Ægrotæ ſui ſtatus Ignorantia & præpoſtera narratio, Medici prognoſin utplurimum adeò confundit, ut ipſiſſimum diem vel curioſiſſimus haud indigitare noverit.

FEBRIS Miliaris conſequentia, quatenus meæ obſervationi occurrunt, ſunt Tumor Femorum, Tibiarum, Pedumque, non ſemper indolens; extumeſcentia & abſceſſus Mammarum; depravata Memoria; Fluxus Lochiorum nimius, & Urinæ; affectus, Hypochondriaci aut Hyſterici æmulus; Calor internus, cum debilitate, languore, & diminuto Appetitu conjunctus. Horum inquam, nunc hæc nunc illa contingunt, quoties Febris, vel ex ſuo malo more, vel Medici malâ Praxi, infelicem habet exitum.

CAP. III.

De Febris Miliaris Cauſis Internis.

UOD ad Cauſas Febris Miliaris internas attinet, partim à Sanguinis, & ſucci nervoſi ſeroſitate nimiâ, & quâdam Acidâ Acrimoniâ; partim etiam à Succi Nervoſi nimiâ commotione, pendere videtur. Quæ mea conjectura ex hujus Morbi præcedente Hiſtoriâ, ex Medicamentorum huc pertinentium effectu, & ex Cadaveribus hâc Febre mortuorum diſſectis, probabilis videtur.

SANGUINIS Acrimoniam ſeu Aciditatem arguunt ſecretiones huic Febri peculiares. Urina

rina enim hic magis decolor est, sanorumque similior; emittiturque majori copiâ, quàm in Febre Ardente, ubi Sanguis & Succus Nervosus Particulis Sulphureosalinis imprægnantur. Et experimur Urinam decolorem copiosè effluere, ex usu Oxymellitis Scillitici in Hydrope incipiente. Ptyalismus etiam in hâc Febre plerumque copiosior est, quam in Ardente. Ideoque hîc sitis ut plurimum minor est, & Lingua viscoso humore minùs obducta. Porrò, & Pustulæ Miliares, quæ sero plenæ sunt Vesiculæ, ab Aciditate prædictâ secerni videntur: Non secus ac à quovis Acido affuso, fit Lactis serum.

Idem patet à Medicamentis juvantibus, Testaceis scilicet, ut Oculis Cancrorum & similibus, quæ Acida absorbent.

Nec minus ex Lædentibus. Omnia enim Sapore Acida, ut succus Limonum, &c. in hâc Febre nocent.

Serositas Sanguinis probatur, à Calore, qui hîc mitior, quàm in Febre Ardente, sentitur. Et quo simplicior est hæc Febris, eo mitior est Calor. Nam ubi Pustulæ rubræ, *a Rash* vulgò dictæ, Miliaribus sunt interspersæ, omnia Symptomata Febrem magis ardentem ostendunt. Et Anasarcâ laborantes, ubi Sanguis sero abundat, licet Febre aliquando Miliari, & Symptomatis Nervosis, vix tamen unquam ardente afficiuntur.

Idem probat tempus, quo Pustulæ Miliares erumpunt. Quæ ob Sanguinis serositatem,

indéque Calorem & Motum mitiorem, non tam citò ac Papillares & Variolæ, ubi Sanguis ſulphure magis abundat, expelluntur. Quemadmodum ſimplex Aqua, tardius quàm Vinum aut ſpiritus vini ebullit. Quam etiam ob Cauſam Spiritus Animales in hâc Febre primò commoventur.

Remedia hujus Febris Curationi adhibita idem oſtendunt: nimirum, continuata Diaphoreſis, & Veſicatoria ſucceſſivè appoſita. Quæ ſeroſitatem Sanguinis, & Succi Nervoſi diminuunt, eodem tempore quo eorundem Aciditatem edulcorant. Adde, & Curatio hujus Febris à Natura perficitur, Sanguinis ſerum, ex aliquâ parte, in generatione Puſtularum Miliarium, eliminando. Neque liquores diluentes & aquoſiores, hîc adeò multùm, ac in Febre ardente, proſunt; ubi potiùs Pulli Gallinacei Juſculum copiosè bibendum eſt. Porrò, & quæcunque ſeri diminutionem per Diaphoreſin impediunt, Lædentibus adnumeranda ſunt; ut Frigus externum, & Medicamenta Calefacientia ſine vi Diaphoretica.

Tam aciditatem Sanguinis, quam Seroſitatem, Cadavera eorum qui hâc Febre moriuntur, ſatis perſpicuè demonſtrant. In quibusdam enim Partibus Sanguis coagulatur, & non ſecus ac Oleum ex effuſione ſpiritûs Vitrioli nigreſcit. Idem tamen Sanguis extravaſatus Linteum valde pallido colore imbuit. In aliis Partibus, adeò ſeroſus eſt, ut & ipſa Vaſa Sanguinea

guinea verè palleant. Cujus rei instantiam profero, in sequentium Historiarum ultima. Et nuperrimè vidi non absimilem, in Juvene quodam Illustri, annos circiter unum & viginti nato, hac Febre mortuo, ex omissâ Morbi Curatione tempestivâ. In cujus Abdomine, Thorace, & Cranio apertis, Vasa, quibusdam in Partibus, Sanguine nigricante & coagulato distenta erant. Sanguis tamen è Vasis discissis elapsus pallido colore Linteum infecit. Et non infrequenter experimur, è Venâ sectâ Sanguinem rutilantem fluere; à Vino nempe generoso copiosè ingesto: Colore tamen pallido lintei imbuti suam Serositatem ostendere. In aliis hujus Cadaveris Partibus, Sanguis serosus videbatur, & Pallido Colore tinctus; ut & Cor ipsum. Plexus etiam Choroïdes, ob copiam Sanguineorum Vasorum ipsum formantium, semper ferè rubicundus, maximè pallebat: tum Acidi tum Serosi Sanguinis argumentum. Neque dubitandum est, Succum Nervosum, à Sanguine ortum, similem Naturam adeptum fuisse.

INTEMPERIEM Febrilem in Liquore nervoso sive spiritibus Animalibus primitùs accendi, Symptomata Nervosa primò occurrentia, nempe Dolor, Spirituum depressio, Vigiliæ, & & similia supra enumerata, probant. Cùm interim, Symptomata quæ Sanguinis fervorem Febrilem indicant, uti Calor vehemens, Pulsus fortis, Capitis Dolor, Sitis, Linguæ siccitas, Urina rubicunda & parca, &c. omnino desunt.

Demum in hâc Febre Juvantia, nempe Mens ſpirituſque ab omni tumultuario motu immunes, idem oſtendunt. Hîc itaque Commotio Febrilis, à Seri Sanguinis metaſtaſi in Succum Nervoſum originari videtur, indéque in Sanguinem transferri.

CAP. IV.

De Symptomatum Cauſis.

FEBRIS Acuta continua, non Maligna, ex obſtructione Glandularum, Cutanearum præcipuè, indéque Sanguineorum Vaſorum Plethôra pendere, plerique autumant. Et in Febre ſimplice Miliari Succo Nervoſo idem accidere, veriſimile eſt. Nam ut Nervi ex Obſtructione tenduntur, ita ex Tenſione Dolor oritur, hujuſce Febris Symptoma omnium ferè primum. Ideoque Medicamentis Diaphoreticis, Plethoram & Obſtructionem Nervorum Capillarium minuentibus, potiùs quam Laudano conſopitur. Uti & ex Petechiarum aut Variolarum eruptione, Ægri à Dolore, Symptomate eorum primario, magis liberantur, quam ab uſu Laudani.

Succus Nervoſus, Nervorum Capillarium obſtructione auctus, & in ſuo motu repulſus, Motum irregularem imprimit Spiritibus Animalibus, & Horrore Ægrotum afficit.

Calor autem fuccedit Frigori, ex Succo Nervofo in Sanguinem (tandem obftructione referatâ) copiofiùs transfufo, motúmque Sanguinis citatiorem generante. Neque tamen hîc, ubi Sanguis fcatet partibus ferofo-acidis, quæ motum ejus inhibent, Pulfus adeò magnus eft, ac in aliis Febribus; quæ primò in ipfo Sanguine, falinis fulphureifque particulis luxuriante, excitantur.

Calor & Frigus fe mutuo excipiunt, fed irregulariter. Nimirum à ferofitate Sanguinis, Succique Nervofi ab eo fecreti: qui exinde citius à Medicamentis, motu Corporis, multiloquio, vel Animi Pathematis, affecti funt. Ideóque nihil magis conducit ad Caloris Frigorifque irregularem recurfum cohibendum, quàm mora in Lecto & Quietudo.

Pectoris oppreffio & fufpiria, à Liquore Nervofo, in Nervis Pectoris Capillaribus ftagnante oriuntur. Veficulis enim feu Puftulis Miliaribus emiffis, Ægri ab oppreffione liberantur. Certè á Sero in Afperæ Arteriæ extremis Ramulis minimè pendet. Ita enim produceretur Afthma, & Pharmacis Pectoralibus oppreffio allevaretur: quæ tamen hîc funt inutilia, & quæcunque Puftularum Miliarium eruptioni incommoda.

Oppressionem hanc comitatur Spirituum defectus. Nempe ob Sanguinis ferofitatem, indéque parciorem in Succum Nervofum Spirituum fecretionem. Oritur etiam a Succi

Nervosi serositate, Spiritus Animales onerante. Serositate enim per Diaphoresin diminutâ, liberantur Spiritus Animales, viresque Æger recuperare videtur. Non secus ac Bajulator, qui deposito onere Spiritus statim resumit. Quod non accidit in Spirituum defectu, ex Hypercatharsi orto. Et notatu dignum est hâc Febre Miliari laborantium, non secus ac oneribus defessorum, Pulsum eundem manere, dum Spirituum defectum passi sint, & ab eodem liberentur. Verùm ex Evacuatione nimiâ, Pulsûs debilitas, Spirituum depressioni respondet.

A motu Spirituum Animalium magis celeri insomnes sunt, sæpeque delirant; & quoties ad somnum se componunt, de quadam Sensus Interni Confusione queruntur.

Quando in Vigiliis Caput indolens est, à minori Impetu Sanguinis versus Cerebrum pendet. Licet enim motu paulò vegetiore circuit, quàm in Sanis: remissius tamen quàm in aliis Febribus, sive Intermittentibus sive Continuis, movetur. Quamobrem & Sitis hîc longe mitior est, quam in Febre Ardente. Et eandem ob Causam Urina est magis decolor, Sanorumque similior: Et majori copiâ emissa, ex Aciditate Sanguinis serum separante. Quâ de causâ frequentius etiam expuere solent.

A Serositate Spirituum Animalium Musculi antagonistæ non semper æqualiter contracti retinentur; unde fiunt Motus Convulsivi. Sin autem a serositate prædictâ Contra-

ctio

ctio Musculorum fuerit debilior, Linguæ Manuumque solummodo fit Tremor.

In hujus Febris principio, si Ægri, Similitudine Vaporum decepti, è Lecto surgant, Calidave Medicamenta usurpent, Sanguinis Spirituumque motus exinde augetur: Et loco Pustularum Miliarium Natura ad Materiæ morbificæ intempestivam ac deviam Secretionem stimulatur. Unde producuntur Symptomata, secundum varias Partes in quibus deponitur, variata; Febrisque Miliaris sub alterius Morbi formâ delitescit. Si in Ventriculo, Nauseam & Vomitum paret; in Intestinis, Dolorem & Diarrhæam. In quo casu, Dolores & Diarrhæa, citiùs leni & continuâ Diaphoresi, quàm Laudano vel Astringentibus recedunt. Et si contigerint solummodo duæ tresve Sedes, absque Ventris Torminibus, Spirituumque Defectu; quæcunque Astringentia & Opiata censeo amovenda. Quippe sæpenumero satis est Materiæ, tam in Sedes, quàm in Pustulas Miliares distribuendæ. Quapropter & de earum Eruptione à Sedibus nihil metuendum est. Idemque experimur, ubicunque Materia abundat secernenda: Exempli gratiâ, in Variolis ubi nec Enema, nec Venæsectio, Pustularum Eruptionem impedit. Nec quicquam mali accidit à Catameniis, toto Variolarum cursu lentè effluentibus.

Pulsus denique fit debilis, à Serositate Sanguinis Succique Nervosi; & proinde Spirituum

rituum Animalium paucitate, Cordiſque laxiore Syſtole.

CAP. V.

De Signis in hâc Febre Prognoſticis.

DE hâc Febre Prognoſis ita inſtituenda eſt. Si Ægrotus ſui Regimen in principio omiſerit, Medicuſve Pharmaca calida Diaphoreſin minimè excitantia præſcripſerit; licet Symptomata ab initio fuerint mitiora, Morbus tamen ſæpe in pejus ruit, & vel mortem, vel ægritudinis diuturnitatem minitatur.

Si ab initio Pars aliqua doleret; vel Æger indolenter caleſceret, aut ei Ventriculus ægrotaret, deindéque Calor & Frigus alternis vicibus, intervallis tamen inæqualibus recurrerent, Spirituumque Defectus, & Pectoris Oppreſſio cum Suſpiriis, facili Reſpirationi conjuncta ſint, tandemque Puſtulæ cum leni & perpetua Diaphoreſi ſeſe oſtenderent, res plerumque in vado eſt.

Delirium, Motus Convulſivi, Convulſio, vel Apoplexia, ſi ex Signis hujus Febris Pathognomonicis, nempe ſummâ Pectoris Oppreſſione, cum Suſpiriis, Spirituumque Defectu, Symptomata comitantia viderentur, & in principio

cipio acciderent; faciliùs Medici diligentiæ Praxique regulari cedunt. In progressu verò, & declinatione, ubi Æger imbecillior est, & Pustulæ Miliares, aut ex impresso Frigore, aut forsan à malâ Praxi delitescunt, in Cerebrum, Nervosque lethalis fit metastasis, & brevi Mors sequitur.

In hâc Febre, suppressio Diarrhææ subitanea, sive sponte, sive Astringentium, sive Opiatorum abusu fit, Apoplexiam cavere jubet. Præcipuè, si iste Morbus, ex Plethôra & Partium structurâ, staret in procinctu.

Citrinus Urinæ Color, qui subitò in pallorem transit, de metuendâ Metastasi Medicum monet.

In Puerperis hâc Febre correptis, Diarrhæa Symptoma periculosum est. Non modò enim Pustularum Eruptionem, sed & Fluxum Lochiorum impedit.

Respiratio difficilis, Vox faucibus hærens, & Linguæ Tremor, inter periculosa Symptomata collocanda sunt. Præcipuè, Dyspnœa Nervosa.

Ægri, quo magis somnolenti, eò feliciùs convalescunt.

Qui mitioris sunt Indolis, faciliùs quàm qui Feroces & Iracundi, liberantur.

Si Natura & Medicus, quasi junctis manibus procedant, statim à desiccatis Pustulis, Ægri Vires recuperant. Nisi, ex abundantiâ Materiæ Morbificæ, Reliquiæ super Partem aliquam separentur.

In

In Febre Scarlatinâ, ſi Puſtulæ Miliares Colori rubro extincto ſuperveniant, ſalutem promittunt.

CAP. VI.

De Febris Miliaris Simplicis Curatione.

Ex hujus Febris Miliaris Simplicis Natura deſcriptâ enatæ Indicationes curativæ ſunt hujuſmodi. Nimirum, Sanguinis & Succi Nervoſi Aciditatem dulcificare, eorumque Seroſitatem diminuere, nec non Spiritus Animales liberare & reſtaurare: Et hâc Methodo obviam eundo periculoſis Symptomatis, Spirituum Animalium Sanguiniſque Motum ad æquilibrium reſtituere. Quo facto, Puſtulas Miliares è Materiâ ritè præparatâ genitas, ſolito tempore expectare licet.

Ad Sanguinis Succique Nervoſi Aciditatem (unde Coagulationes Sanguinis, & ſeri ſecretiones proveniunt) edulcorandam; Medicamenta, vulgò Alcalina dicta, & præcipuè Teſtacea, ſunt eligenda: E quibus ſunt Oculi Cancrorum, Margaritæ præparatæ, & ſimilia. Et ad eorum Seroſitatem ſimul minuendam, quæ etiam lenem & continuam Diaphoreſin promovent, maximè omnium proſunt: in quorum numero Pulvis è Chelis Cancrorum com-

compoſitus, Lapis Goenſis, & Bezoar Orientalis, præcipuum locum obtinent. Horum enim uſu, dies aliquot repetito, Sanguinis & Succi Nervoſi vitia corriguntur; Pulſusque ad fortiorem motum reſtitutus, magiſque æquabilem, Puſtularum Miliarium eruptionem accelerat. Equidem, ſi nulla ratio Diaphoreſeos habenda eſſet, neque alicujus Indicationis niſi ut Sanguis Spirituſque Animales exaltentur; calidiora Cardiaca, uti Radicem Serpentariæ Virginianæ aut ſimilia, vel etiam Vinum ipſum tutò & copiosè ſumere licuerit. Hæc autem & hujusmodi, in hâc Febre, viz. ad Puſtulas Miliares expellendas, rarò locum habent. Nam Sanguinis Fermentatio vehementior, & Materiæ Morbificæ contemporanea ſecretio, non bene conveniunt. Et ſæpe calidorum uſu, Delirium, Motus Convulſivi, & ſimilia producuntur. Omnes itaque Secretiones, ſive Naturâ, ſive Arte effectæ, faciliùs lentè procedunt. Id quod à Medicamentis Teſtaceis obtinetur; quæ dum Calorem fovent mediocrem, ſimul & edulcorant, & Diaphoreſin promovent.

Ad Seroſitatem minuendam optimè etiam reſpondent Veſicatoria: Nec non ad Coagulationes ſale ſuo Volatili impediendas. Nullum itaq; aliud Remedium Spirituum Animalium Com̃otionem magis ſedat, Somnumque conciliat, aut Spiritus depreſſos levare ſolet. Materiâ enim morbificâ ex aliqua parte eorum ope diminutâ, Natura reliquam, viâ ſibi conſuetâ, facilius

cilius amandare poteſt: tantum abeſt ut Puſtularum Eruptionem impediant. Neque tamen plura unâ vice Veſicatoria, ſed alia poſt alia, applicanda ſunt, niſi grande aliquod Symptoma exigat. Notandum autem eſt, poſtquam ulcus prioris Veſicæ ſiccatum fuerit, quamprimum aliam debere excitari. Cùm ſæpe obſervaverim, omnia Symptomata ſtatim à ſiccatis priorum Veſicarum Ulceribus ingraveſcere, iterumque ab aliis Veſicis excitatis fieri leviora.

Anno 1697. quidam hâc Febre correpti non modò Capitis Dolore, ſed & Tumore affecti ſunt: Attamen ex Veſicatoriis ſucceſſivè appoſitis, dietim imminutis. Ex appoſitis pone Aures diſparuit Frontis Tumor; Temporum & Oculorum, ex tertio inter ſcapulas; & Genarum ſimiliter, Labiorum, Fauciumque, ex aliis ſuper Brachiis, Femoribus, Tibiiſque, ut in ſequentium Hiſtoriarum primâ fuſius oſtenditur. Et notetur quòd ex minimo temporis intervallo, à prioris Veſicæ exſiccatione ad generationem alterius, & Dolor & Tumor aucti fuere.

Anno 1704. quorundam in hâc Febre Fauces occupavit Dolor, illius qui in Anginâ æmulus. Quo percepto Symptomate, licèt multi ſubitò mortui ſint; eo tamen leni & continuâ Perſpiratione domito, omnes ſub meâ Curatione evaſerunt.

In hâc Febre, Cathartica raro ſunt admittenda,

tenda; non niſi grande aliquod Symptoma indicaverit. Emollienti verò Enemati, ad primas Vias mundificandas, ſæpe locus eſt.

Raro etiam Sanguinis emiſſio permittenda, niſi ex urgente aliquo Symptomate, viz. Aſthmate, Pleuritide, vel ſimili indicaretur.

Animi Pathemata in hâc Febre vitanda ſunt. Et quæcunque commovent Spiritus Animales, ſive grata ſive ingrata fuerint, noxia ſunt. Quietudo etiam in lecto imperanda eſt. Contrario autem in hac Febre incipiente regimine, Puſtularum miliarium materia versùs cutem motura, aliò repulſa, Symptomata periculoſa producit. Quibus Symptomatis, ſi talia adhibeantur medicamenta qualia ad primarium Morbum inepta ſint, vel Mors, vel Morbus Chronicus, ſine ullâ poſtea Puſtularum eruptione, ſequitur. Unde diſcimus quî fit, ut Puerperæ ex hâc Febre, felicius emergant. Ob id nempe, quòd in lecto tranquillo animo ſe continentes, lenem & perpetuam Diaphoreſin ſibi concilient; cibiſque Potulentis, calefacientium Pharmacorum loco, reſocillentur. Sæpe enim obſervare eſt, eas, quæ in lecto bene ſe habere viſæ ſunt, ſi inde ſurgant, tanto ſpirituum defectu correptas fuiſſe, ut moribundæ videantur, & ex iis nonnullæ ſubitò obierint. Quæ etiam nimis properè lectum renuunt, ſe tantum Hyſtericè affectas æſtimantes, ſtatim in pejus ruunt.

Hujus rei inſtantiam jam præ oculis habeo in

beo in Domina *Shepherd*, in Vico vulgò vocato *Bartholomew-lane*, habitante, & cui D. *Lancashire* fuit Pharmacopœus. Illa Pectoris Oppressionem cum Suspiriis, nec non Confusionem interni Sensus, Cordisque palpitationem passa est: quæ Symptomata, & Ægra, & astantes, Vapores æstimârunt. Ideóque necessarium esse putabant, ut è Lecto resurgat. Simulac vero induerat Vestimenta, Tremores & Motus Convulsivi, prædictis Symptomatis sunt adjuncti. Ego jam ad Illam vocatus, ex oppressione Pectoris, cum Suspiriis, Spirituumque defectu, Febre Miliari laborare censui, & in periculo stare, nec sine leni & continuâ Diaphoresi servari posse. Præscripsi itaque in lecto quietudinem, seclusâ Visitantium turbâ; Vesicatorium inter scapulas applicandum; Bolumque sequentem sextâ quâque horâ cum Julapio sumendum.

℞ *Pulv. è Chel. Cancr. comp. Spermat. Ceti, a.* ℈j, *Croci gr.* vj, *Syr. Paralys. q. s. Ms. f. Bolus.*

Qua methodo adeò læte res cessit, ut intra biduum Motus Convulsivi penè penitus aboliti fuerint. Pustulæque Miliares, jam tandem enatæ, altiùs indies emicuere; serumque in iis, usque ad earum exiccationem, videbatur magis incrassari & albescere.

Puerperæ hâc Febre laborantes, & nimis citò lectum renuentes, nonnunquam ex improviso moriuntur. Uti accidit Dominæ *Barkley*:

kley; ad quam licet vocatus eram, tamen ante adventum meum mortua fest. Amici Illam, nullo Morbo, præter Vapores vulgò dictos, affici putârunt. Et proinde exurgere, immiſcere ſe Colloquiis, & ſimilia, ſanæ inſtar, agere voluerunt. Ego verò, ex dolore Femoris, oppreſſione Pectoris, ſuſpiriis, ſpirituumque defectu, mihi narratis, ipſam Febre Miliari periiſſe ratus ſum. Et allata Candela, Puſtulas Miliares quamplurimas ſuper Pectore adhuc eminentes vidi. Et nullus dubito, quin ex frigore, materiam Puſtularum in Nervos repellente, hæc Mulier morte ſubitaneâ oppreſſa fuerit. Id quod etiam quibusdam Parturientibus in ſimili caſu accidiſſe memini. Ideoque, ubi ad Parturientes vocatus, Febris Miliaris ſigna viderim Pathognomonica, moram in lecto, & ut Ægra ad partum ſe componat, impero.

In prædictæ Dominæ diſſecto Cadavere, nil morboſum conſpexi præter Polypum. Qui ab eâdem causâ ac ipſa Febris, viz. ſeroſitate acidâ proveniens, minimè mortis cauſa exiſtimanda eſt.

Sæpe etiam obſervare eſt, eos qui in lecto benè ſe habere viſi ſunt, ſi exurgerent, tantum ſpirituum defectum ſenſiſſe, ut moribundi viderentur: cujus rei in Hiſtoria casûs D. *Smith*, in Areâ *Bartholomew-Cloſe* vocatâ, exemplum dabimus. Ideóque Cautela, tum à Parturientibus tum Puerperis obſervanda eſt, ut ſi Pectore oppreſſo & languore, ſine causâ eviden-

te affectæ fuerint; ſtatim Obſtetricis ope Partum avelli curent, & ſpretis mulierum arguтiunculis in contrarium, ad eliciendam diutinam Diaphoreſin ſeſe lecto affigant.

C A P. VII.

De Curatione Febris Miliaris Symptomatum.

SINGULIS Symptomatis iiſdem Remediis occurrendum cenſeo, quibus uti maluimus, ſi ſolitariè apparuerint: niſi aliquod Symptoma contra indicet; quod à perito Medico perſpiciendum eſt.

CAPITIS vel Partis alterius cujuſcunque Dolor, longè certiùs leni & continuâ Diaphoreſi, quàm Opiatis conſopitur, Quemadmodum in Febribus Petechialibus Varioliſque, nullo modo Dolores ſedari vidimus, donec expellenda materia ſuper cutem emineat. Cùm itaque vel Parturienti, vel dolore quovis laboranti advocatus ſim, & ſpirituum defectum Pulſumque frequentem ac paulò debiliorem viderim; omiſſis Hypnoticis, Naturæ morem gero, & ſtatim Diaphoreſin excitare ſoleo. Sin autem Doloris vehementia Opiatorum uſum indicaverit, Diaphoretica admiſcenda impero. Alias aut non ſedant Dolorem, aut ejus loco aliquid mali afferunt. Et ſi Pleuriticus ſit dolor,

vel

vel alicubi Inflammationem oſtendat, Venæſe-ctio rarò eſt omittenda.

QUOTIES Calor & Frigus alternis vicibus & irregularibus recurrunt, ut plerumque ſolent; lenis Diaphoreſis, ex *Pulv. è Chel. Cancr. comp.* uſu, valdè prodeſt; ſi modo ſine Calefacientibus ſumptus fuerit. Quod, etiamſi à nonnullis parvi pendatur Remedium, multoties tamen ejus virtutem expertus ſum. Hæcque, ex multis aliis, uno Exemplo in D. *Bolton*, D. *Shaler* Pharmacopœi Filiâ, ſatis patebit. Illi, ſecundo die à Partu, doluit Abdomen prope Coxam. Quâ in parte lenito dolore, calore deinde & frigore alternis, nec non Vigiliis & oppreſſione Pectoris cum Suſpiriis, & Languore, afflicta fuit: tandemque poſt dies aliquot Puſtulæ Miliares exudârunt. Solo itaque Pulveris è Chelis Cancrorum compoſiti uſu ſextâ quâque horâ, ad continuandam Diaphoreſin; omniaque Pathemata prohibendo, Ægramque Cibis fovendo Potulentis, Vinoque pauco Canarino, illamque dies quatuordecim poſt emiſſas Puſtulas lecto alligando; æquè feliciter convaluit, ac ſi non ægrotâſſet. Etiamſi ante Partum calor Hecticus, Tuſſis, difficiliſque Reſpiratio, Tabem minitârint. Conſtat itaque multis hâc Febre correptis, ſanitatem redintegrari longè difficiliùs; aut ex debitâ Curâ in principio omiſſâ, quaſi Ægra tantum Hyſtericè laboret: aut valde Calefacientium abuſu, materiam ſcilicet Morbificam, non criticè, ſed ſym-

ptomaticè expellentium. Et observatu non indignum est, quòd hâc currente Febre, ut prædictum Pulverem, experimenti gratiâ, omittendo, non solum cessavit Diaphoresis, sed Symptomata omnia pejora videbantur: ita, & illius usum repetendo, quæcunque laudabiliora renovari.

A Vigiliis levantur, Vesicatoriis, & quietudine in lecto, remotis omni strepitu Animique Pathematis.

Ad Delirium maximè prodest Antimonium Diaphoreticum, per se sumptum. Quod licèt à quibusdam Medicis, ut effæta Calx æstimetur; sæpe tamen, & semper per se, optato successu, non modò in Vigiliis, sed & in Delirio præscripsi.

Sæpe etiam pacantur Vigiliæ, leni & continuâ Diaphoresi. Ad quam efficiendam, si Pulveris prædicti usus sit irritus, Spiritus Cornu Cervi, aliis Medicamentis præferendus est, & in Posseto Salviato potiùs bibendus, quam Salviæ infuso. Ideò scilicet, quòd plus nutrimenti in hâc Febre magis necessarii, suppeditet.

Opiata, si unquam in hâc Febre, post Vesicatoria adhibenda sunt. Et urgente Diarrhæâ, vel Pustularum eruptione remoratâ, Conf. Fracastorii, aut Theriaca Androm. locum præcipuum tenet.

Nihil â me expertum est, quod felicius motus convulsivos in hâc Febre compescit, quàm omnes illinire Artus Succini Essentiâ; il-

liusque

liuſque quaſi viginti guttas è quovis conveniente liquore ſæpe exhibere.

In oppreſſione Pectoris cùm ſuſpiriis præcipuè Aſthmate Convulſivo conjunctis, eadem fere, nempe lenis & continua Diaphoreſis, Spiritus Cornu Cervi, & Veſicatoria, ſumme ſunt utilia.

In ſpirituum defectu, nihil magis valere expertus ſum, quàm Aquam Theriacalem, vel per ſe, vel in vehiculo cum Salis Vol. oleoſi guttis aliquot, & Croci Pulvere; præcipuè ſi Cordis Palpitatio eundem comitetur.

In Tremoribus, Spiritus Animales aptis ſunt reficiendi Medicamentis; è quibus Crocus maximè prodeſt. Nec non cibis potulentis magiſque nutritiis, uti Pullorum jure, & ſimilibus.

In Convulſione univerſali, præcipuè à materiæ morbificæ verſus interiora Metaſtaſi ortâ, Cucurbitulis cum emiſſione ſanguinis uſus ſum feliciter. Deinde calefacientes ſpiritusq; volatiles Ægrotorum ori ingerendos, nec non Enemata, imperare ſoleo. Quæ quidem in convulſionibus, præcipuè puerorum, ſunt proficua.

Ægritudo cum nauſeâ, pectoriſque calor ſigna ſunt Aphtharum imminentium. Quæ mitigantur Symptomata Diaphoreſi continuatâ, donec lingua Aphthis obtecta fuerit. Et obſervare eſt, eodem tempore augeri Aphthas, Puſtulaſque Miliares exareſcere. E contra ſimul

mul ac lingua Aphtis nudata fuerit, Puſtulas Miliares elevari. Et nonnunquam Febris reliquias, poſt deſiccationem Puſtularum, in Aphthas nutriendas derivari.

Vomitioni occurro, addendo pulveris è Chelis Cancror. comp. ſcrupulo, ſalis Abſinthii gr. X. Præcipuè ſi calor Febrilis æqualibus intervallis fuerit repetitus. Niſi aliquod Symptoma (uti Tonſillarum inflammatio, quæ ſalis lixivialis uſu augetur) contraindicet.

In Diarrhæâ, quam ſæpe aſtringentibus augeri expertus ſum, vel eidem ſuppreſſæ aliud Symptoma pejus ſuccreſcere, Veſicatorium utiliter præſcribo. Ut hujus & Diaphoreſis conjuncta ope materia ſeroſa ab inteſtinorum glandulis revellatur. Margaritas etiam, vel per ſe vel cum aliquo conveniente Diaphoretico, ſcrupuli pondere, ſumendas vicibuſque aliquot repetendas jubeo.

Vesicatorii efficaciam ad Chronicam Diarrhæam frequentiſſimè expertus ſum. Cujus rei jam præ manibus habeo inſtantiam in Dominâ *Washta* puerpera, Mercatoris Hiſpanici in *Cloak-lane* habitantis uxore; cui Dom. *Sherwood* eſt Pharmacopœus. Horrore primò correpta fuit, deinde frigore & calore, incertis ſpatiis recurrentibus: Nec non oppreſſione Pectoris cum ſuſpiriis, ſpirituumque defectu. Pulſus etiam ei debilis ac frequentiſſimus. Et paſſa eſt Vigilias, ferè uſque ad enatas in lingua Aphthas. Sub earum autem eruptionem erat admo-

admodum ſomnolenta; uti & Aphtharum tempore infantes ſunt. Ægritudine etiam ventriculi premebatur, & Diarrhæâ, cujus vi improba Lochia ei ſuppreſſa ſunt. Hanc mulierem ſequente methodo multos dies continuatâ ad ſanitatem reſtitui.

℞ *Sper. Ceti, Pulv. è Chel. Cancr. comp. an.* ℈j, *Croci gr.* v. *Syr. Paralys. q. ſ. Mſ. f.* Bolus ſumendus ſexta quaque hora è Cochleari Julapii communis. Et applicetur Veſicatorium inter ſcapulas. Horum uſu emicuere Puſtulæ Miliares, & paulatim minuebatur Diarrhæa. Et cum Aphthis poſtea enatis creverunt Puſtulæ Miliares, ſine aſtringentium uſu. Hujusmodi quidem medicamenta Ægrota in promptu habuit, ſed neque ſumpſit, neque iis opus fuit.

Si Theriaca, aliave Opiata uſurpanda viderentur, opportunè id fit, poſt appoſita Veſicatoria; quæ pravos Opiatorum effectus inhibent.

Hoc etiam potenter efficiunt ſudorifica opiatis admixta. E multis hujus rei exemplis, unum dabo in quadam Domina *Roberts*. Illa ſecundo à partu die, Dolore colico, ſine vomitione aut Diarrhæâ, ſed admodum vehemente & abdomini affixo, correpta fuit. Quapropter coactus ſum, Laudani liquidi guttas centum, ſeſquihoræ ſpatio ſumendas, imperare. Attamen paulò poſtea Pulveris è Chelis Cancr. compoſiti ſaliſque volatilis oleoſi Doſin majo-

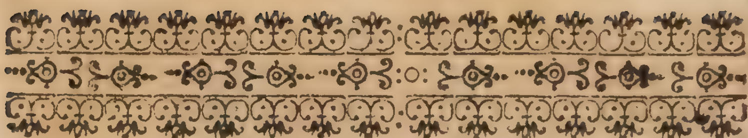
rem offerendo, multas ſudavit horas, dolórque ſine ullâ ſuperſtite querelâ evanuit. Contra ac in eâdem muliere, & in eodem caſu, ſub curâ alterius doctiſſ. Medici acciderat. Ille enim, dando Laudanum ſine ſudoriferis, dolorem equidem ſedavit, diu tamen ægra de quadam inquietudine ſubſequente querebatur. Et liquidò mihi conſtat ex Laudano per ſe ſumpto, omnes evacuationes plerumque ſupprimi. Quod ſi aliter contingat, forſan non Laudano, ſed aliò referendum eſt. Similitèr ac ſi ex ſumpto Cortice Peruviano, aut vino Clareto, ob materiæ morbificæ congeriem, Fibrarumve inteſtinorum imbecillitatem, vel quandam Antipathiam, ſequeretur Diarrhæa. Neque poſt ſumptum Laudanum ſudor nonnunquam profluens, & Variolarum extumeſcentia, quicquam redarguunt. Quorum neuter â Laudani naturâ, ſed potiùs à Morbi conditione immediatè pendet. Nam ut in Febribus, durante fermentatione, ſanguis velocius movetur, naturaque ſecretionibus minimè vacat; ideoque urinam tenuem Ægri meiunt, deſinente verò, craſſam cum Hypoſtaſi turbidamque: pari modo, ubi motus ſanguinis ex ſumpto Laudano citatior compeſcitur, Nervi relaxantur, Porique aperti fuerint, in Febribus ſudor, in Variolis pus eliminatur facilius. Natura itaque medicamenti non ex aliquo remoto & incerto, ſed ex proximo illius effectu definienda eſt.

Lauda-

Laudanum enim in quibuſdam alvum movit. Quam obſervando regulam, Medici de Laudani, aliorumque Pharmacorum uſu vel abuſu, rariùs diſceptantes, magis amicè honorificéque convenirent.

Hoc mihi in memoriam revocat effectum Laudani memorabilem in Fœminâ quâdam, ad Inſigne Solis in vico *Chancery-lane* vulgò dicto habitante. Illa, cùm poſt abortum dolore Colico vehementiſſimo laboraret, Laudani magnas ſumpſit doſes, & per ſe repetitas. Unde Urinæ, ſedum, Lochiorumque orta ſuppreſſio, maximuſque tumor ventris brevi expectandam mortem prænuntiârunt. Poſtquam autem inquiſitione factâ a morbi uſque initio, inſpectiſque præcedentis Medici præſcriptis, jam memorata Symptomata, à Laudani abuſu, ut dictum eſt, provenire cognoverim; Enema injiciendum imperavi. A cujus operatione peractâ, omnia, non ſine aſtantium ſtupore, diſparuere Symptomata; quippe, non à morbo, ſed abuſu Laudani, oriunda.

CAP. VIII.

De Febri Miliari Compositâ.

FEBRIS Miliaris composita est, ubi Pustulæ Miliares, Papillis rubris (à *Rash* vulgò dictis) Petechiis, Variolis, aut Morbillis sunt intermistæ.

SYMPTOMATA eadem ferè sunt, ac in Febre Synocho dicta. Spirituum tamen defectu & suspiriis Ægroti magis opprimuntut. In vigilias etiam proniores sunt; & eorum Urina sanorum est similior.

IN Febre cum Pustulis rubris aliquando Pustulæ Miliares non tantum illis intermistæ sunt, verùm etiam penitus desiccatis supersunt. In Variolis & Morbillis Pustulæ Miliares plerumque præcedunt, & in principio eas comitantur.

IN Febre Miliari compositâ Symptomata sanguinis potiùs quàm nervosi generis vitia præ se ferunt. Ubi nempe Pulsus frequens est & fortis, calor intensus, lingua sicca, sitisque haud mediocris. In Febre Miliari simplice, è contra. Verum defectus Spirituum, & oppressione circa Pectus coacta suspiria Symptomata sunt utrique communia.

QUOD

Quod ad curationem attinet, ubi Pustulæ Miliares Variolas & Morbillos comitantur, Diaphoretica medicamenta paulò calidiora tutiora sunt, quàm in Variolis per se existentibus.

Frigus externum, aut regimen quocunque modo frigidum, periculosum est, & mortis causa nonnunquam subitaneæ: tum etiam, cùm pleraque Symptomata optatum Morbi eventum promittunt.

Quamobrem & opiata calida, ut Diascordium, & similia, feliciùs cedunt, quàm Diacodium vel Laudanum, quoties Variolis Pustulæ Miliares conjunctæ sunt.

CAP. IX.

De Morbis quibusdam Febri Miliari supervenientibus.

PRÆTER Febri Miliari consequentia, de quibus ante mentionem feci, & in sequentibus Historiis facturus sum, duo sunt, quæ paulò frequentiùs eidem superveniunt; nempe Artuum inferorum Tumor, & calor Hecticus.

Tumor Pedum & Tibiarum, nec non Femorum Inguinisque fit, aliquando sine, verùm sæpius cum dolore haud mediocri, tumori præeunte. Iste autem Tumor, ex materiæ morbificæ congestis reliquiis, in his Febribus non ritè

ritè curatis, contingit. Cujus rei etiamsi plura exempla proferre possim: Methodum tamen, quâ morbum profligare soleo, hîc annectere sufficiat.

Ea autem est: Pilularum Catharticarum, cum Opio vel aliquo Opiato, singulis noctibus sumendarum præscriptio. Opiatum mihi usitatum, est Pilula de Cynoglossâ ad ℈ſ. Catharticum verò eligo, secundum Coindicantia. Verbi gratia in Appetitu & Digestione diminutis, Pilulas Stomachicas ad ʒſſ. In Lochiis aut Mensibus suppressis, Pilulam Aloephanginam, aut Fœtidam. Aliquando etiam Resinæ Jalap. gr. iv vel v jubeo addenda. Et nonnunquam decocti amari sine sena haustum bis in die propino. Si Cathartica paulò fortiora usurpanda sunt, alternis noctibus adhibeo; & decoctum aliquod Stomachicum diebus interpositis sumendum præscribo. Et post plura alia Medicamenta frustrà sumpta, haud rarò feliciter usus sum hâc methodo.

Sin autem adsit Tumor indolens, Catharticis utor sine Opiatis. Et si Febrem Miliarem comitetur tanquam Symptoma, solâ continuatâ Diaphoresi dissipatur.

Spiritus etiam Cochleariæ, tam Simplicis quam Cathartici, usus, in hoc casu maximè prodest. Simplicis efficaciam expertus sum in Domino *Bellasis*, circa ætatis annum octogesimum, Febre vehementi correpto, meæque curæ à Regiâ Majestate commendato. In quo,

jam

jam extinctæ Febri, Tumor ab inguine usque ad Pedum Digitos supervenit, Qui, post Vesicatoria frustra adhibita, tandem Spiritûs Cochleariæ simplicis usui cessit.

Spiritus autem tam Simplicis quàm Cathartici, scilicet cum Jalapio præparati, usum conjunctum, expertus sum felicissimum in D. *Lane*, quæ aliquot ante annos puerperio cubabat. Hæc dolore vehemente, cum tumore ab Inguine ad Pedum usque Digitos, affecta, duorum Medicorum celebrium curæ submissa fuit; sed id incassum. Eandem itaque Fœminam, spiritu Cochleariæ simplice, ad 20. vel 30. guttas, è conveniente vehiculo ter in die sumpto, & spiritu Cochleariæ cathartico, tertio quoque die deglutito ad guttas 100, nec non Pilulâ *Matthiæ* die purgationis hora somni, penitus curavi.

Calor Hecticus Appetitûs diminutio, Spiritusque vitalis defectus, locum habent inter ea, quæ Febri Miliari superveniunt. Præcipuè, si Patientes nimis citò de lecto resurgant. Cujus rei vidi quamplurima exempla.

Methodus, qua hîc bonis avibus utor, est hujusmodi, Sumantur manè dies aliquot, Salis Absinth. gr. 10, aut 15, ex Aq. Spadanæ haustulo; & deinde paulatim ejusdem Aquæ ℔ ij; nempe, si Spiritus maximè defecerint. Aliâs ex haustu Aq. Bathoniensis, superbibendo ejusdem ℔ ij similitèr. Ut hoc modo aciditatis, ubicunque in hâc Febre peccantis, reliquiæ,

unà cum prædictis Aquâ & Sale, excernantur. Quod ſi Salis Abſinthii uſu caput doleret, præſcribo Medicamentum aliquod lenitivum, 3° vel 4°, quoque die hora ſomni ſumendum. Salſa & Acida à cibis amovenda, nimiuſque corporis Animique motus cohibendus. Nam ex alterutro Recidivam ſæpe fieri expertus ſum. Nec quicquam Febris intermittentis, è præpropero Corticis Peruviani uſu, Recidivæ, certius occurrit. Cujus rei inſtantiam, in Dom. *Warrand* in *Milk-ſtreet* habitante, & jam ferè moribundâ, vidi inſignem: poſtquam duo alii Medici non incelebres, pro eâdem, re infectâ præſcripſerant. Et nonnunquam Lac Aſininum, cum Teſtaceis Pulveribus, & præcipuè margaritis, prodeſſe ſolet.

ELEN-

ELENCHUS
Historiarum.

I.

Historia Febris Miliaris cum Apoplexiâ.

II.

Historia Febris Miliaris cum Artuum inferorum Paralysi.

III .

Historia Febris Miliaris cum Delirio Motibusque Convulsivis.

IV.

Historia Febris Miliaris, Opii usu desinentis in Apoplexiam.

V.

Historia Febris Miliaris, ex Aere frigido admisso, lethalis.

VI.

Historia Febris Miliaris, ubi quoddam animi Deliquium *mirabiliter per biduum erat continuatum.*

VII.

Historia Febris Miliaris, in Chronicum Morbum terminantis.

VIII.

Hiſtoria Febris Miliaris in Morbum Chronicum, tandemque Mortem deſinentis.

IX.

Hiſtoria Febris Miliaris cum largiſſimo Urinæ effluxu circa finem.

X.

Hiſtoria Febris Miliaris in Mammæ Apoſtema terminantis.

XI.

Hiſtoria Febris Miliaris ex Frigore propè mortalis.

XII.

Hiſtoria Febris Miliaris cum Delirio maximè furioſo.

XIII.

Hiſtoria Febris Miliaris cum læſa memoria.

XIV.

Hiſtoria Febris Miliaris ex ſumptâ Emulſione lethalis.

XV.

Hiſtoria Febris Miliaris cum Ulcere calculoque Renum.

XVI.

Hiſtoria Variolarum cum Puſtulis Miliaribus.

XVII.

Hiſtoria Febris exitialis, ubi Æger ſtatim à principio ſuâ voce fuit privatus.

Hi-

Historia Febris Miliaris cum Apoplexiâ.

JULII 16. 1697. ad Digniſſ. Virum Dom. *Muſchamp*, Vicecomitiſſæ de *Lansborough* Maritum, in Plateâ vulgò dictâ *Pallmall* habitantem, evocatus ſum. Cui Dom. *Malthas* erat Pharmacopœus; idem qui jam Regius. Annum agebat Ægrotus ſextum & quinquageſimum. Conſtitutione erat pituitoſo-Sanguineus, & obeſus: Appetitu gaudebat optimo: deditus negotiis & cogitabundus. Ab aliquo retroacto tempore cum Aſthmate ac Nephritico dolore laborâſſet, Calculos nonnullos, uſu Olei Lini ad Cochlearia tria ſingulis noctibus à me præſcripto, cum Urinâ emiſit. Proximè præcedentibus aliquot hebdomadis, calore interno, deinde & languore, ſive Spirituum defectu, ſine ullâ causâ evidente, affectus eſt.

Supra dicto die ſubito correptus eſt Apoplexiâ. Ut ex Antecedentibus jam memoratis, Reſpiratione cum ſtertore ſomni profundi æmulo, ſenſibusque læſis externis omnibus, certò comperi. Illamque â ſeroſo potiùs quàm grumoſo Sanguine ſtagnante oriri, facies ejus minùs rubicunda monſtrabat: ut clariùs patebit

ex meis obſervationibus, quas de Apoplexiâ alterâ à ſtagnante & extravaſato Sanguine grumoſo, altera à ſeroſo; ſi vitam DEUS atque otium dederit, poſthac in lucem emiſſurus ſum.

Ad ſeroſi Sanguinis ſtagnantis excitandum motum, ac Ventriculi & Inteſtinorum onus amovendum, à quo ſæpe tentatur Caput, ſequentem Pulverem Emeticum præſcripſi.

℞ *Salis Vitriol.* ℥iij. *f. Pulvis in doſes ſex dividendus. Sumat ſingulas ex Aq. Juglandis comp. Cochl.* j, *ſuperbib. hauſtum poſſeti foliis Card. bened. alterati.*

Spiritum etiam Salis Armoniaci naribus offerendum juſſi. Et ut Ægrotum, tam à Saburræ in Ventriculo, quàm Pulveris Emetici reliquiis, nauſeam ſæpe ſequente die creantibus, liberarem, Pilulas ſequentes præſcripſi.

℞ *Pil. Tart. Querc.* ℈j, *Reſinæ Jalapii gr.* iv, *Syr. è Spin. Cerv. q. ſ. Mſ. f. Pilulæ, finitâ Emetici operatione ſumendæ.*

Ad ſeroſum laticem minuendum, Sanguiniſque adhuc magis accelerandum motum, Emplaſtra præſcripſi Veſicatoria, & mixturam ſpirituoſam ſequentem.

℞ *Salis vol. oleoſ.* ℈iiij, *Spir. Lavend. comp.* ℥ij. *Mſ. Sumat gutt.* xx, *ex hauſtu Decocti Hordei Syrupo Violaceo edulcorati: Hoc juſſi vehiculum, ut, & lentè augeam vim Pilularum, & Dyſuriæ Dolorique Renum à Veſicatoriis, præveniam. Demum Emplaſtra ſubpedalia, ex Empl.*

Empl. Cephal. cum Euphorbio & Picis Burgun-*dicæ ana æ. p. curavi applicanda.*

Die prædicti mensis 17mo Ægroto assidentes mihi narrabant, illum statim à peracta vi vomitorii è somnolentia & stertore expergefactum, sensus omnes recuperâsse.

Symptomata jam tum apparentia, hujusmodi fuere, viz. Tumor faciei, & totius capitis: quod eo Anno in Febre Miliari commune erat. Calor etiam Febrilis, Pulsus frequens, sed debilis; cum defectu Spirituum, maximaque Pectoris oppressione cum suspiriis scilicet, à malignitate Morbi, non nimiis evacuationibus. Quippe Pulsus, post eas finitas, nihilo quàm ante, debilior fuit. Neque subiit alterationem, quoties de Spirituum defectu Ægrotus querebatur. Urina tenuitate Aquea & satis copiosa; Lingua humore albo & viscoso cooperta; Sitis immunis, etiamsi & insomnis fuit. E quibus omnibus Symptomatis & præcipuè ex oppressione Pectoris cum suspiriis, Spirituum defectu, (signis mihi Pathognomonicis) Febrem hanc esse Miliarem, Pustulasque suo tempore expectandas præmonui. Nec quidem Apoplexia, si hîc non fuisset Symptoma, sed primarius Morbus, tam citò & perfectè evanesceret.

Ut itaque secundum meam methodum in hoc Morbo consuetam, lenem & continuam foverem Diaphoresin, irregularibus Caloris Frigorisque paroxysmis occurrerem, tandem-

que lentam Puſtularum eruptionem efficerem, ſequentia præſcripſi.

℞ *Pulv. è Chel. Cancr. comp.* ℨß. *Sumatur* 6ta *quaque hora è Julapii ſequentis Cochl.* i, *ſuperbib. Cochl.* iv, *vel* v.

℞ *Aq. Lact. alex.* ℥vi, *fl. Tiliæ* ℥iv, *Pæon. comp.* ℨvi, *Margar.* pp. ℨj, *Sacchari albiſſ. q. ſ. Mſ. f. Julapium.*

Jussi etiam perſiſtat in uſu Decoct. Hord. cum Syr. violaceo: Ut & diluendo à dolore Nephritico præcaverem, & ſatis materiæ ſovendæ Diaphoreſi ſuppeditarem. Verùm ne frigido nimis regimine Spiritus Ægroti deficerent; ſingulis Decocti hauſtibus mixturæ ſpirituoſæ antea præſcriptæ gutt. xx, addendas curavi. Ne omiſerim indicationum, etiamſi contrariarum, alicui ſatisfeciſſe. In quâ re Ars Medicinalis præcipua conſiſtit.

Ad viſcidam materiam linguæ obductam præſcripſi Mucilaginem ex Sem. Cydon. & Pſyllii, Syr. è Rubo Idæo edulcoratam; cujus Cochl. j ſæpe ſumeret ſenſim deglutiendo.

Die 18vo, Caput vi Veſicatorii detumuit ſuperiùs. Urina coloratior aliquanto magis, & paucior. Spiritus, ſudoris mediocris & mixturæ prædictæ cordialis beneficio, non tam multùm defecerunt. Adhuc tamen depreſſi cogebant ſuſpiria, cum querimoniis de pondere Pectori incumbente. Quibus penſitatis, in omnium hactenus ſumptorum repetitione perſiſtere decrevi.

Die

DIE 19no, eadem apparuere Symptomata, quæ antea. Si modò id excipias, quòd Caput leviter gravari incepit, & Alvus, non obſtante Decocti Hordei cum Syrupo Violarum uſu, aſtricta ſuit. Quibus ut proſpicerem Symptomatis, Renumque dolorem adhuc præcaverem, Clyſterem ſequentem præſcripſi.

℞ *Decoct. commun. pro Clyſt.* ℥viij, *Mell. Mercur.* ℥iij, *Sacch. rubr. q. ſ. Mſ. f. Enema.*

DIE 20mo, ex Enematis uſu liber erat â Capitis gravedine. Ulcere autem è Veſicatorio citius quàm debuit exſiccato, prædictus Tumor, Spirituum defectus, Pectoris oppreſſio, nonnihil renovari videbantur; ſed ſine quovis alio ſuboriente Symptomate. Veſicatoria itaque ponè aures applicanda juſſi, Decocti prædicti duabus Libris Aq. Pæon. comp. ℥iiij addendas, & cum ſingulis illius hauſtibus Spir. Lavend. comp. gutt. xv. ſumendas imperavi. Hisque non ſatis prævalentibus, Aq. Theriacal Cochl. j vel ij adhibenda, & circa quintam veſpertinam Enema repetendum.

DIEBUS 21mo, & 22do, omnia Symptomata cùm ſint mitiora, antea præſcripta continuanda, & ſolummodo Emplaſtra ſuppedalia addenda curavi.

DIE 23°, Veſicarum ultimò excitatarum Ulcera jam ferè exſiccata ſunt. Caput de novo extumuit, Spirituſque magis defecerunt. Quamobrem mandavi, Emplaſtra Veſicatoria Carpis apponenda, Pulveris, Julapii, & Decocti

usum continuandum, repetendumque Enema præscriptum.

Die 24to, omnia Symptomata laudabilia. Excepto Urinæ pallore, Capitisque gravedine cum quâdam somnolentiâ. Quare cùm Metastasin metuerim, à prædictâ methodo recedens, sequentes Pilulas præscripsi.

℞ *Pil. Tart. Querc.* ℈j, *Resinæ Jalap.* gr. iiij, *Syr. e Rhab. q. s. Ms. f. Pilulæ statim sumendæ.* Et cum continuato usu Decocti Hordei, ut ultimò parati, Vesicatoria ampla Femoribus internis applicanda jussi.

Die 25to, Urina tingitur aliquanto magis; Caput sanatum optimè; Spiritus redivivi, Pustulæque Miliares super Pectore emicuerunt.

Si quis hîc Catharsin supra memoratam, quasi Pustularum eruptioni contrariam, reprehenderet; effectus ipse objicienti respondet. Verùm etiam reminisci debet, hujus Ægroti habitum fuisse adiposum: Neque ex Vomitu & Catharsi primò præscriptis, elevatio Tumoris in Capite impedita fuit, sed materiæ morbificæ copiam minuendo potius accelerabatur.

Cum jam Pustulas Miliares pullulare viderim, Pulverem è Chel. Cancr. comp. 4ta quaque hora è Cochleari Julap. sequentis sumendum jussi.

℞ *Aq. Card. bened. Melissæ, Cinamom. Hord. an.* ℥iij, *Epidem.* ℥iß, *Margar.* pp. ʒj, *Sacch. albiss. q. s. Ms. f. Julap.*

Præ-

Præſcripſi etiam, ut cum Decocto Hordei Apozematis ſequentis hauſtulum ſumat.

℞ *Rad. Scorzon.* ℥j, *Cort. Aurant. cond.* ʒvj: *fol. Meliſſæ, Galegæ an.* Mj, *flor. Cord. an. p.* jß. *Sem. Card. bened.* ʒß, *coq. in Aq. font. q. ſ. ad* ℔j *Colaturæ adde Aq. Epid.* ℥ij, *Mſ. f. Apozema.*

Et ut per vices ſumat Aq. Theriacal. Cochl. ij. Ideò nempe, quòd in hâc Febre, præcipuè declinante, dum calent Volæ manuum ſuperiora frigeſcunt.

Die 26to, cùm omnia viderim Symptomata adhuc leviora, ultimò præſcriptorum uſum ſenſi continuandum.

Die 27mo, Puſtulæ Miliares numero & magnitudine auctæ ſunt. Ideóque Julapio ultimo præſcripto hoc ſubſtitui.

℞ *Aq. Meliſſæ, Cinamom. Hord. an.* ℥v, *Scord. Comp.* ℥iß, *Epidem.* ℥j, *Syr. e Cort. Citr. q. ſ. Mſ. f. Julap. de quo ſumat hauſtulum in languoribus.*

Die 28vo, Puſtulæ viſæ ſunt adhuc magis elevari, Spirituſque nullo modo deſecere. Cùm tamen dorſa manuum frigeſcerent, ideò noviſſimè præſcripta continuari velim.

Die 29no, Febris declinare cœpit. Quare Julapium continuandum, & Enema injiciendum juſſi.

Die 30mo, Symptomata omnia evanuere. Quoniam tamen de aciditate quâdam in Ventriculo queſtus eſt; præſcripſi Margarit. pp. ℈j, è Julap. ſeq. Cochl. j. ſumendum aliquoties in die.

℞ *Aq. Lact. alex. Meliss. Cinamom. Hord. an.* ℥iij, *Epid.* ℥j, *Sacch. perlat. q. s. Ms. f. Julap.*

DEINDE ut per biduum triduumve Decocto Hordei, cum Spiritûs Lavend. comp. guttis aliquot, & Julapio, uti persisteret. Demumq; aquas Strethamenses à ℔iv ad ℔ij coctas sumeret, ter iterando. Quibus remediis ab Apoplexia, Febre, Renumque affectu perfectè liberabatur.

Historia Febris Miliaris cum Artuum inferorum Paralysi.

CIRCA Decemb. finem, 1705. Vir Humanissimus D. D. *Garth* atque Ego vocati fuimus ad D. *Throgmorton* Viduam, Ducissæ *Northumbriæ* Filiam, dies aliquot antequam parturitet; cuiq; D. *Birch* ut Pharmacopola ministravit. Fatigarunt illam Vomitio ferè perpetua & ægritudo. His etiam astrictio Alvi, & inappetentia, Tussis, & Dyspnœa, Spirituumque defectus accessere. Quæ omnia ex mœrore ob nuperam mariti mortem contigisse æstimabantur.

PRIMO loco Emplastrum stomacho applicandum, & aquam Strethamensem cum sale Absinthii sumendam præscripsimus: nempe ut Ventriculi & Intestinorum motum rectificemus. Hinc equidem rarior Vomitio; at nonnihil nutabant Spiritus. Qui tamen, cùm ægra postea

postea puerperio cubaret, continuatâ Diaphoresi quodammodo restituti sunt.

Verum circa tertium puerperii diem Artus inferni, Paralysi correpti, suam movendi vim amiserunt. Et nocte proximè sequente adeò defecere Spiritus, ut penè in Syncopen incideret. Quare & prædictus Collega meus nocte vocatus, Emplast. Vesicat. Femoribus quamprimum applicanda, Bolumque sequentem sumendum præscripsit.

℞ *Salis Volat. Succini* gr. viij, *Croci* gr. iv, *Pulv. e Chel. Cancr. comp.* ℈j, *Conf. Alcherm. sine odorat. q. s. ut f. Bolus cum Julapio appropriato deglutiendus.*

Die proximo manè Ægrotæ Spiritus haud parum elevati sunt. Verùm Paralysin nullâ ex parte recessisse vidimus. Sed & mediocrem Tumorem, & dolorificum eidem accessisse. Dixi, non infrequenter in Febre Miliari, Paralyticos affectus, ex materiâ morbificâ in Artus descendente, suboriri. Deindeque statim ad Ægrotam accedentes in denudato Pectore Pustulas conspeximus Miliares, Febremque Miliarem, Morbum originalem agnovimus. Unde concordi animo Medicamenta Diaphoretica aliorum omnium maximè necessaria decrevimus; & Januarii die 5to à nobis sequentia præscripta sunt.

℞ *Pulveris e Chel. Cancr. comp.* ℈j, *Croci* ℈ß, *Conf. Alcherm. sine odorat. q. s. Ms. f. Bolus*

lus sextâ quâque horâ sumendus e Cochl. 1 *Julap. sequent. superbib. Cochl.* iv *vel* v.

℞ *Aq. Ceras. nigr.* ℥x, *Bryon. comp.* ℥ij, *Sacch. albiss. q. s. Ms. f. Julapium.*

Januar. die 6to, Ægrota paulò erat vivacior, Pectusque illi minus oppressum: Dyspnœam autem ex Tussi adhuc passa est, cum vigiliis. Quare & Bolo, die præcedente præscripto, addidimus Haustum sequentem.

℞ *Aq. Puleg. Rutæ an.* ℥j, *Theriacal. Syr. de Mecon. an. Tinct. Castor.* gutt. x. *Ms. f. Haustus.*

Die 7mo, Spiritus mediocriter refecti, expectoratio facilior, Pustularumque Miliarium eruptio magis conspicua. Bolum itaque jussimus cum Julapio repetendum, & Haustum vesperi.

Die 8vo, omnia Symptomata facta sunt mitiora. Exceptâ Paralysi, & Musculorum Laryngis Hystericâ quâdam Convulsione leviori. Ideoque præter antea præscripta, Pilulas è Castor. gr. vi, & Asæ fœtidæ gr. xii, sex parandas singulisque noctibus duas sumendas imperavimus.

Die 9no, Respiratio longe magis quàm antea difficilis, & dolori Lateris Pleuritico ac vehementiori conjuncta. Metuimus à Venæ sectione malum eventum: nempe, ne exinde Pustulæ Miliares retrocessissent. Urgentia autem Symptomata prævalebant; & emissi Sanguinis sperato fructu, tum Ægrota, tum nosmet

freti

ſreti ſumus. Hoc tamen, non ſine Decocto Pectorali, Boloque antea in uſu, & Spermatis Ceti ʒß, ſumptis, Quibus & addidimus Emplaſtrum laterale è Pice Burgundicâ, Hauſtumque veſperi Paregoricum, & Oleum Lini in promptu habendum, ſumendumque urgente Dyſpnœâ.

Die 10mo, reſpirabat paulò liberiùs, mitiúſque Latus doluit. Spiritus tamen defecere maximè. Interim Miliarium Puſtularum moles conſpicua & multitudo præbebant ſalutis ſpem haud mediocrem. Quas Diaphoreticis adhuc ſovendas pro penſo habuimus imprimis accurando. Et ad Dyſpnœam, etiamnum prævalentem, juſſimus Olei Lini Cochl. ij, ſecundâ quâque hora ſumenda. Et ſi Alvus indè laxa fuerit, mixturæ ſequentis Cochl. aliquot bibenda.

℞ *Diaſcordii* ʒiij, *Aq. Pulegii* ℥vi, *Epidem.* ℥j, *Mſ.*

Die 11mo, Puſtulæ Miliares erant laudabiles, ſpiritus quodammodo refecti, Dolorque aliquanto mitior. Reſpiratio tamen adhuc difficilis, ſedesque paulò molliores. Bolo itaque & Apozemati Pectorali jam in uſu adjecimus Decoctum album alternis vicibus ſumendum, Emplaſtra Veſicatoria Brachiis applicanda, & horâ ſomni Hauſtum ſequentem.

℞ *Aq. Puleg.* ℥ij, *Tinct. Martis gutt.* xx, *Ol. Amygd. dulc.* ℥j, *Syr. de Mecon.* ʒvj. *Mſ.*

Die 12°, Puſtulæ Miliares ſatis conſpicuæ; at diffi-

at difficilior Respiratio, & Diarrhæa, adhuc perstitere. Bolum etiam cum Julapio, Oleum Lini, mixturam cum Diascordio, & Haustum pacificum iterari voluimus.

Die 13°, substitere sedes, Pustulæque Miliares adhuc optimæ. Dyspnœa tamen, Laterisque dolor, paulò pertinaciores. Bolum itaque præscripsimus continuandum. Et quòd ab Oleo Lini maximè abhorruerit Ægrota Ol. Amygdal. dulc. Cochl. j, tertia quaque hora bibendum. Nec non Hyssopi folia cum Radicibus Helenii Decocto Pectorali addenda.

Die 14°, cum intermittente Diaphoresi, febrilem calorem accendi, continuari Dyspnœam, & Vesicarum Ulcera penè exiccata vidimus. Quare præter antea præscripta repetenda, Vesicatorium inter scapulas applicari voluimus.

Die 15°, Spiritus ei longè magis, quàm ab aliquot diebus retro actis, fuere depressi. Loco itaque Boli hactenus in usu, sequent. substituimus.

℞ *Confect. Rauleens.* ʒß, *Croci, salis Vol. salis Armon. an. gr.* vi, *Syr. Caryophil, q. s. f. Bolus.* Reliquaque ut antea sumenda.

Die 16°, Spiritus aliquantò vivaciores, leviorque Dyspnœa; Dolor tamen lateralis paulò asperior. Ideóque Bolum præscripsimus priorem, Haustumque pacificum cum Decocto pectorali repetendum.

Die 17°, Eadem quæ die præcedente jussimus sumenda. Jam enim, & hinc indies, omnia

mnia meliora videbantur. Tandemque membra, hactenus Paralytica, vim ſuam motivam aliquatenus recuperavêre. Poſtquam itaque Mannæ ℥ij, in Decoct. Pectorali diſſolutas ſumpſiſſet, fotum præſcripſimus Tibiis applicandum, Vini Chalybeati uſum, & ut Bathoniam adiret.

Hiſtoria Febris Miliaris cum Delirio Motibusque Convulſivis.

AUGUSTI 8vo, 1700. vocatus ſum ad D. *Bullock* apud Inſigne calcei Equini, in Vico *Cheapſide* vulgò vocato. Cui Pharmacopæus erat D. *Wyer* in Vico vocato *Woodſtreet*. Viceſimum quartum annum agebat, conſtitutione pituitoſo-melancholicus, & adhuc Cœlebs.

Post itinera quædam rure peracta ſenſit ægritudinem, cum diminuto appetitu, depreſſoſque ſpiritus, atque oppreſſionem Pectoris cum ſuſpiriis per intervalla. Pro remedio Vinum nonnunquam, & Aquæ cujusdam cordialis aliquantulum bibere ſolebat. Appetitus tandem omnino abolitur. Et pridie quàm illum viſitavi, Vomitu, Diarrhæâ, & Hæmorrhagiâ Narium correptus eſt. Sumpto autem Medicamento quodam interno, & Nuchæ appoſito Veſicatorio ex Pharmacopæi præſcripto, iſta diſparuere Symptomata.

Cum

Cum ergo primùm Ægrotum adiverim, horrore quodam laborabat, cum frigore & calore, se mutuò insequentibus, sed temporibus incertis. Maximam etiam pectoris oppressionem cum suspiriis & languorem spirituum passus est: Nec non Animi perturbationem, per intervalla ad Delirium usque recurrentem. Item Manuum & Linguæ Tremorem, cum Motibus Convulsivis & Vigiliis. Pulsus etiam frequens & debilis; lingua viscositate alba obducta, sed sine siti; & urina sanorum similis.

Ex oppressione pectoris & languore, hanc Febrem in Miliarem, eamque ex inæquali calore ac leni simplicem, terminaturam prænovi. Ideóque Carpis Emp. Vesicatoria, & Plantis Pedum alia ex Cephal. cum Euphorbio & Pice Burgundica applicanda jussi, & sequentia sumenda ad lenem Diaphoresin excitandam.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp. Lapid. Goensis an.* ℈ſ. *Mſ. f. Pulvis sextâ quaque horâ e Cochl. j. Julap. seq. sumendus, superbib. Cochlearia* vi.

℞ *Aq. Ceras. nigr.* ℥viij, *Cinam. hord.* ℥iv, *Epidem.* ℥j, *Sacchar. perlati q. s. Mſ. f. Julap.*

Et ut Sudor lenis continuò & facilius emanaret, seq. Apozema addendum curavi.

℞ *Rad. Fragar. Chelidoniæ major, an.* ℥j, *Fol. Fragar. Mij. flor. Paralyseos p. ij, sem. Cardui benedict.* ℥j. *Bulliant in Aq. font. q. s. ad* ℔ij, *Colaturæ adde Syr. Croci,* ℥j. *Mſ. f. Apozema, de quo sumat. Cochl. x. sæpe in die.*

Die

Die 9no, Calor, ſine ſubſequente Frigore, regularis fuit & Cutis humida; Spirituſque non multum defecere. Æger tamen de quadam oppreſſione pectoris cum ſuſpiriis valde querebatur; & Deliria, Tremores, Motuſque Convulſivi adhuc perſtitere. Ideóque Pulveris, Julapii, & Apozematis uſum ſuaſi continuandum. Et ad viſcidam materiam, linguæ & palato obductam, mucilagine, ex Sem. Cydoniorum & Pſyllii cum Hordeo coctis, os colluendum præſcripſi.

Die 10mo, Calor ſimiliter ac die præcedente regularis ſine renovato Frigore, Cutiſque humida. Sed Modus Tendinum Convulſivi adhuc majores. Quapropter Veſicatoria Tibiis internis applicanda juſſi: *Lapid. Goenſ.* ℈j, *cum Pulv. de gutt.* ℈ß. *ex Aq. Lact. alex. Cochl.* j, ſexta quaque hora ſumendum *ſuperbib. Cochl.* X. Et quoniam erat Æger nauſeabundus, regioni ventriculi apponendum Emplaſtrum ſequens.

℞ *Empl. Stomach. Magiſtr. part.* ij, *Carannæ, Taccamah. an. p.* vi, *Ol. Cinam. gutt.* vi. *Mſ. f. Empl.* Et ut vicibus interpoſitis bibat hauſtum Julapii cum gutt. XV. mixturæ ex *Sp. C. C.* ℥ß, *Tinct. Caſtor.* ʒij. Et in quantum præſcripta Mucilago vix quicquam in viſcidam materiam linguæ adhærentem prævalebat, Gargariſmatis ſequentis uſum imperavi.

℞ *Aq Meliſs,* ℥vi, *Epidem,* ℥j, *Syr. de Althæa, Jujubin.* & *Mellis Mercur. an.* ℥j. *Mſ. f.*

Gargarism. Aquam addidi Epidem. ne quid mali, etiamsi parum deglutiret acciderit.

VESPERI pleraque conspexi ut antea. Motus quidem Convulsivi rariùs iterabantur; verùm Spiritus valdè defecerunt, manuumque superiora frigebant, volis interim calore affectis. Idcirco, omisso Pulvere de gutteta, Bolum sequentem præscripsi.

℞ *Conf. Lujulæ* ℈j, *Bezoar Orient.* ℈ß, *Croci gr.* vi. *Castor. gr.* iv. *Syr. Paralys. q. s. Ms. f.* Bolus sextâ quaque horâ sumendus cum Julapio antea præscripto.

DIE 11mo mala Symptomata ferè disparuerunt. Ideóque ultima præscripta jussi continuanda. Sed quia Apozematis patientem tædebat, in ejus locum substitui Aq. Lactis & Decoct. Pectoral. an ℔j pro potu ordinario, ut eo melius gustui gratificarem. Nec quicquam jam de Diarrhæa, quasi ex Decocto accidere possit, metum offerebat.

VESPERI omnia ut antea. Proindéque in usu omnium ultimò præscriptorum persistendum decrevi.

DIE 12mo similiter: exceptâ quâdam corporis inquietudine. Ad quam Vesicatoria pone Aures applicanda jussi, & sequentem Haustum statim sumendum.

℞ *Aq. Paralys.* ℥iij, *Croci* ℈ß, *Syr. Paral.* ℥ß. *Ms. f. Haustus.*

DIE 13^{io} Inquietudini prædictæ jam abolitæ supervenit Hæmorrhagia narium. Quare

suasi

ſuaſi Ægro, ut affatim bibendo potum ultimò præſcriptum ſanguinem dilueret: Sed & perſiſteret in uſu Boli, Julapii, & Mucilaginis. Et ſi de novo accideret Hæmorrhâgia, ſequens ſumeretur Hauſtus.

℞ *Aq. Spermat. Ranar.* ℥iij, *Syr. Plantag.* ℥jß. *Mſ. f. Hauſtus.*

Sub veſperam Hæmorrhagia ſubſtitit. Reliqua Symptomata, viz. Delirium, Tremores, Motus Convulſivi, Languores, Pectoriſque oppreſſio, in ſtatu eodem ferè ac antea fuere. Ideóque & ultimò præſcripta continuavi. Hoc ſolùm addendo, ut Apozematis ex Decocti Hordei ℔j, Syr. Viol. ℥ij, ſumeret Cochl. X. ter in die, tepidè.

Die 14to Ægroti conditio penè eadem: niſi quòd aliquanto magis delirabat. Immiſcui itaque ſingulis Bolis Camphoræ grana aliquot, & cætera continuanda juſſi.

Die 15to Puſtulæ Miliares tandem emiſſæ Spiritus Animales elevarunt. Attamen Tremores Motuſque Convulſivi iidem manebant; & Delirium potiùs videbatur exacerbari. Cùm autem id fieri ex eruptione Puſtularum nimis tardâ ac rarâ exiſtimarem; Antimonium Diaphoreticum (cujus efficaciam, tum ad Puſtulas expellendas, tum ad ſedanda Deliria, expertus ſum) ſequenti modo præſcripſi.

℞ *Antimonii Diaphoret.* ℈j, *Conſervæ Lujulæ* ʒß. *Syr. Paralyſ. q. ſ. Mſ. f.* Bolus ſumendus è Cochleari Potûs pectoralis, ſuperbiben-

bibendo Hauſtum ejuſdem. Poſt horas quinque Bolum cum Caſtoreo & Croco ſumendum juſſi, atque ut alternis vicibus repetantur. Et ut injiciatur Gargariſmus ope Syringæ ſæpe in die: quia lingua, Antimonii Diaphoretici uſu, frequenter viſcido humore inficitur.

VESPERI uberiùs altiuſque exſtabant Puſtulæ; aliáque Symptomata mitiora ſunt, Delirio ſolo excepto. Quare & prohibui Volatilia, Antimonium autem Diaphoreticum quinta quaque hora, cum Decocto pectorali, repetendum mandavi; & Gargariſmatis Julapiique uſum continuandum.

DIE 16to Puſtulæ erant adhuc crebriores, eæque majores quam quæ primò pullulabant. Longè etiam leviùs Delirium per intervalla. Ideóque cenſui optimum fore, ut Ægrotus perſiſtat in ultimò præſcriptorum uſu. Quoniam tamen Tremores, Motuſque Convulſivi, non obſtante Puſtularum eruptione, ex aliquâ parte manebant; Veſicatoria Brachiis internis applicanda juſſi.

VESPERI omnia penè ut tempore matutino. Excepto Delirio, quod fit adhuc mitius. Ex cauſæ nempe metaſtaſi, à Cerebro in Brachia. Nam Motus Convulſivi intenſiores fuere. Quare & ultimò præſcripta judicavi continuanda.

DIE 17mo Puſtulæ numeroſiores auctioreſque erant. Motus tamen Convulſivi reliquaque Symptomata prope eadem. Tuſſis autem

tem ac languor aliquanto graviores. Quare & antea præſcriptis addidi Aq. Theriacal. Cochl. j, in Spirituum deliquiis; & uſum ſeq. Apozematis.

℞ *Decoct. Pectoral* ℔ij, *Syr. Croci* ℥j, *Mſ. ſumat Hauſtum frequenter.*

VESPERI Tuſſis Spirituumque defectus fuere leviores: Ideóque ultimò præſcripta continuanda imperavi.

DIE 18vo omnia ut die præcedente vidi, eademque remedia curavi repetenda.

POST horas autem aliquot elapſas à meo diſceſſu iterum accerſor. Motus enim Convulſivi aucti fuerunt ex improviſo, Spirituſque magis defecerunt. Exinde verò nil metuebam; Puſtulæ enim copioſiſſimæ enatæ, Motuſque aucti Convulſivi, Delirium mitigarunt. Præſcripſi tamen *Pulv. de gutt. cum Sem. Pœoniæ, & hauſtum ex Aq. Card. bened.* ℥iij, *Croci* ℈ß, *Syr. Caryoph.* ʒij.

EODEM die, paucas poſt horas, nuntius ad me occurrit, qui aiebat, Ægrotum brevi moriturum. Quem cùm reviſi, laborantem inſpexi Motibus Convulſivis, iiſque gravioribus. Sed exinde Delirium fuit mitius. Et prædixi illius matri, ſimiles Motus repetitos iri donec à Delirio perfectè liberaretur. Et ut prædixi, à proximè ſequente Paroxyſmo omnino evanuit; & tam Animi quàm membrorum quies reſtituta fuit. Cavendo tamen ne prædicta Symptomata novarentur, ſequens Apo-

 zema

zema (ſæpiſſimè in Adultis, præcipuè autem infantibus expertum) præſcripſi.

℞ *Ungulæ Alcis raſæ* ℥j, *Sem. Pœon. Viſc. Querc. an.* ʒiij, *Raſ. Cran. Human.* ℥ß. *Coqu. leniter in Aq. font. q. ſ. ad* ℔jß. *Colaturæ adde Syr. Pœon. comp.* ℥iij, *Mſ. f. Apozema. Sumat Cochl. x. frequenter.* Juſſi etiam manuum volas pedumque plantas Oleo ſuccini illinendas; ſuccum Rad. Paralyſ. tempore Paroxyſmi Naribus attrahendum; ſumendumque Bolum ſequentem.

℞ *Conſ. Anthos, Pulv. e Chel. Cancr. comp. an.* ℈j, *Caſtorei gr.* vi. *Syr. Pœon. comp. q. ſ. Mſ. f.* Bolus ſumendus è Julapio antea præſcripto. Et ne prædicta, ſi forſan repeterentur, Symptomata, tandem in Apoplexiam vel Convulſionem generalem terminarent, addidi Antimonium Diaphoreticum, ad Puſtulas Miliares adhuc numeroſius altiuſque expellendas. Et ad ſeri ſanguinis morbifici extrahendas reliquias Veſicatoria Femoribus applicanda juſſi.

Die 19no Puſtulæ copioſiſſimæ ad tantam crevere molem, ut latæ unguis medietatem æquarent, ut Ægroti verbis utar. Delirio deinde Motibuſque Convulſivis profligatis, manuum duntaxat Tremor, corporis debilitas, ſpirituumque aliqualis languor ſuperſtites fuere. Boli itaque & Antimonii Diaphoretici loco juſſi Pulv. è Chel. Cancr. comp. ℈j, cum Julapio antea præſcripto ſexta quaque hora ſumendum, ad leniter continuandam Diaphoreſin.

resin. Ut in languoribus Aqua Theriacalis usurpetur: in potum ordinarium Apozema Antepilepticum: Et ad linguam, adhuc quodammodo affectam, Gargarisma.

DIE 20mo omnia in eodem loco ac in die præcedente stabant. Excipe id tantum, quòd Pustulæ videbantur, paulò minus turgescere. Mandavi itaque ut Antimonium Diaphoreticum Pulvisque è Chel. Cancr. compositus alternis vicibus sumerentur. Et Gargarismatis, Julapii, & Apozematis ultimò præscripti in usu persisteret.

DIE 21mo Pustulæ versus siccitatem declinabant. Apozema tamen, cum Pulv. de Lap. Goens. & Pulv. de gutt. censui continuandum. Nec non Gargarisma cum Mucilagine, ad linguam nondum ab immunditie omnino liberam.

VESPERE calorem linguæ sensit, & internum, sine sudore. Præscripsi itaque Margaritarum pp. ℈j, singulis dosibus Pulveris jam in usu addendum. Et ex haustu potûs ordinarii Spir. C. C. gutt. xx. secundâ vel tertiâ quâque horâ sumerentur, donec lenem Diaphoresin excitaverint.

DIEBUS 22° & 23°, cùm omnia optata viderim, novissimè præscripta decrevi repetenda.

DIE 24°, cùm internus calor usque perstiterit, Pulverem jam in usu suasi continuandum. Et in languoribus Sal. Vol. Oleos. cum Spir. C.C. ex haustu potûs ordinarii sumendum.

DIEBUS 25to & 26to, reliqua omittendo, ſolummodo Sal. Vol. Oleoſ. ex potu ordinario ſumend. juſſi. Et Julapium ſequens ad languores, ſi fortè acciderint, in promptu habendum.

℞ *Aq. Ceraſ. nigr.* ℥viij, *Scordii compoſ. Saxon. frigid. an* ℥ij, *Pæon comp. & Syr. Pæon. comp. an.* ℥j *Mſ.* Et ſic tandem Æger perfectè convaluit.

Hiſtoria Febris Miliaris ex Opii uſu deſinentis in Apoplexiam.

AUGUSTI 4to, 1697. evocatus ſum ad D. *Thom. Weſtern*, in Vico *Thames-ſtreet* dicto, cui D. *Lancaſhire*, erat Pharmacopæus.

VIR ille habitu obeſo gravabatur, & Plethorâ: Magno Capite, buccinata facie, brevique Collo præditus. Unde & quocunque morbo antea laboraverat, Caput ei ſemper doluit, & delirabat. Ante dies aliquot lavavit Pedes, & cum amicis liberè comedit. Poſtea verò de Nauſeâ & Ægritudine, cum Calore & Frigore irregulariter recurrentibus, Spirituumque languore & oppreſſione pectoris cum ſuſpiriis querebatur. Nec Aqua quædam Cordialis, quam ſponte ſumpſit, Ægritudinem levavit.

CUM prædicto die illum viſitaverim, Pulſus erat frequens & debilis; Nauſea & Ægritudo, nihilo

nihilo mitiores. Cum Calore & Frigore, vicibus alternis, ſed duratione incertis, Spirituum defectus, Pectoriſque maxima oppreſſio cum ſuſpiriis. Nec ſine quâdam perturbatione, quoties ſomnus irrepere incepit. Quibus omnibus ritè perpenſis, imprimis Hauſtulum ſequentem præſcripſi.

℞ *Salis Vitriol. Vomit.* ℈iß, *Ex Aq. Jugland. comp. ſumatur.* Et in languoribus bibat Julapii ſequentis hauſtum. ℞ *Aq. Menth*, ℥x, *Epid.* ℥iß, *Syr. de Menth.* ℥j, *Mſ. f. Julapium.*

DIE 5to Nauſea & Ægritudo minores ſunt. Idem verò languor, eadem Pectoris oppreſſio, & Ægroti dormituri perturbatio. Pulſus adhuc frequens & debilis. Manuum caluere volæ, minimè ſuperiora. Urina ſanorum ſimilis; Calorque internus ſentitur abſque ſiti. Ex quibus Symptomatis novi Febrem adeſſe Miliarem. Ut itaque lenem excitarem Diaphoreſin, proprioque potu illam fovendo Symptomatis prædictis obſiſterem, ſequentia præſcripſi.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr comp.* gr. xxv. *Syr. Caryoph. q. ſ. Mſ. f.* Bolus è Julapio antea præſcripto ſumendus ſexta quaque hora.

℞. *Decoct. Hord.* ℔jß, addendo inter coquendum Cochinellæ ʒj. Colaturæ adde *Syr. Caryoph. & Viol. an.* ℥j, *Mſ. f. Apozema.* Sumat hauſtum per intervalla.

VESPERE omnia vidi emendatiora. Ideóque Bolum ad ʒß. augendum & continuandum præſcripſi. Ut perſiſteret in uſu Apozematis;

& in languoribus, cum Salis Volat. Oleosi gutt. xx, vel Aq. Theriacal. Cochl. ij. At si remissior fuerit Diaphoresis, loco Salis Vol. Oleos. Spir. C. C. gutt. xx. sumeret. Et quoniam Patientis amici eundem narrabant in nullo Morbo tamdiu à Delirio fuisse liberum, hoc itaque præcavendo, Vesicatorium Nuchæ, & Emplastra suppedalia applicanda præscripsi.

DIE 6to manè, cùm omnia eadem ac die præcedente viderim, jussi antea præscripta continuanda.

VESPERE quædam in pejorem partem inclinabant. Paucula enim verba locutus est ineptè; & cum Nauseâ singultiebat. Præscripsi itaque Empl. Stomachic. Magistral. cum Caranna, Taccamahacca, & Ol. Cinamomi, regioni ventriculi applicandum; & Possetum Salviâ & semine Anethi alteratum: utpote in singultu à me probatum & expertum, pro potu ordinario.

DIE 7mo, minus singultiebat; post duas tresve sedes, à Delirio omnino liberabatur; Pustulæque Miliares super Pectore emicuere.

HODIE Ægroti Amici alium Medicum mihi addiderunt Collegam. Is sedes, ne Pustularum eruptioni obstarent, cohiberi voluit; ideóque Astringentia ex Diascordio & similibus quamprimum adhiberi. Ego verò, sumendo argumentum à materiæ morbificæ Colluvie, nempe tum ad pustulas replendas, tum ad sedes sufficiente, suasi contrarium. Allegavi etiam,

exem-

exempli loco, fœminam quandam generoſam, quæ à Diarrhæâ, errore quodam ſuppreſſâ, indeque morboſà materiâ ex partibus inferioribus in Cerebrum irruente, paucas poſt horas obiit. Et in noſtro Patiente, ſcilicet obeſo habitu, brevique cervice, & eâ ratione ad Apoplexiam proclivi, multò magis humorum Metaſtaſin nos cavere inſtabam debuiſſe. Attamen, ut in hâc re mediam ineamus viam, aſſenſum haud difficilem præbui. Præſcripſimus itaque Bolum ex Margaritar. & Corallior. pp. an. gr. xv. Salis Abſinth. gr. vij, Syr. Caryoph. q. ſ. Et ut bibat Decoctum album, Cochinellâ concoctâ, & Aq. Cinamom. Hord. alteratum, inſtar potûs ordinarii. Ut Emplaſtrum ex Galbano Umbilico applicetur; ut & mucilagine, Aq. Roſarum extracta, os madefiat.

VESPERE Diarrhæa multo mitior fuit. Sed aliquanto plus delirabat Æger; fortè à ſedibus rarioribus. Neque à ſingultu omnino abſtinuit. His animadverſis, addidimus antea præſcriptis Emplaſtra Veſicatoria Brachiis internis applicanda. Emplaſtra etiam ſubpedalia, & Poſſetum alteratum, ut à me antea præſcriptum.

DIE 8vo, tertius Medicus ad conſultandum vocatus ſuam opinionem, de ſedibus neceſſariò ſupprimendis, ſtatim propoſuit. Dixitque aliàs impoſſibile fore (ut ipſius verbis utar) Puſtulas emitti. E contra Medicorum prior, atque egomet objecimus materiæ morbificæ abundantiam, & Delirium aliaque periculoſa Sympto-

Symptomata, ex illius Metastasi metuenda: Sed frustra. Ille itaque sequentia præscripsit.

℞ *Theriac. Androm.* ʒß, *Pulv. e Chel. Cancror. comp. Spec. Confect. de Hyacinth. an* gr. xij, *Syr. Cydon. q. s. Ms. f.* Bolus sumendus è Julapii seq. Cochl. j. superbibendo Julapii dimidium quam primum, reliquum post horam vel primam sedem.

℞ *Aq. Cinam. Hord. Menth. an.* ℥ij, *Epidem.* ℥j, *Syr. e Mecon.* ℥ß, *Diascordii* ʒj, *Ms.* Et Emplastra Vesicatoria tibiis applicanda.

Collega primò vocatus illi assensit de Bolo sumendo; sed Julapium constanter reprobavit. Nihilominus ambo Medicamenta (circa nonam matutinam præscripta) sumpta sunt.

Circa tertiam vel quartam pomeridianam iterum convenimus, intelleximusque patientem statim à suppressis sedibus in Apoplexiam incidisse. Quem etiam, Pustulis Miliaribus in universum deletis, sensibus orbum vidimus. Quare & Vesicatoria Capiti & Carpis quamprimum applicanda jussimus, Sternutatorium è Flor. Lilii conv. insufflandum, & sequentia sumenda.

℞ *Salis Vol. Oleos. Tinct. Castorei. sp. Lavend. comp. an.* ʒij, *Ms.* Sumat frequenter gutt. xxx. circiter, ex haustulo Julapii seq.

℞ *Aq. Meliss. Rutæ an.* ℥iiij, *Pæon. comp.* ℥jß, *Spir. Lavend. comp.* ʒiij, *Tinct. Castor.* ʒj, *Syr. Pæon. comp.* ℥j, *Ms. f.* Julapium ut supra sumendum. Sed incassum omnia: Nam paucas post horas mortuus est.

Historia

Historia Febris Miliaris ex Aere frigido admisso Lethalis.

SEPT. 25. 1700. Evocatus sum ad D. *Arnold*, Cerevisiarii *Westmonasteriensis* uxorem. Cui obstetricis officium præstitit D. *Watson* : Et Pharmacopœi , D. *Broughton*, in Vico vocato *Tuttle-street*.

Illa, antequam parturiret, dolore Colico, ventriculo, ut aiebat, quasi onusto, & Spirituum defectu ingemuit.

Cum die supra dicto primùm adiverim, Aquæ serosæ, ex membranis Fœtum in Utero includentibus sed jam diruptis , effluxerunt ; & Infantis caput extra orificium Uteri internum hærebat. Nempe ex viæ angustiâ , capitis mole majori, Spirituum defectu, doloreque mitiori , quàm qui ad partum sufficeret.

De eodem Spirituum defectu, etiam post partum exemptum , adeò querebatur, ut astantes omnes illam putarent brevi morituram. Cum autem hoc Symptoma jam idem videretur ac ante partum, idemque Pulsus ; imminentis periculi nil metuens, Febrem adesse Miliarem palam

palam indicavi, Pustulasque prædixi Miliares, tandem aliquando exituras. Ut itaque lenem Diaphoresin consuetâ meâ methodo excitarem, seq. præscripsi.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp.* ℈j, *Castorei* gr. iv. *Syr. Paralys. q. s. Ms. f.* Bolus quamprimum sumendus e Cochl. j. Julapii communis.

Die 26to Medicus alter magni nominis de Patientis salute consulitur: Quam adhuc de Spirituum defectu & oppresso Pectore querentem audivimus. Ex quo præcipuè Symptomate prædixi etiam alteri Medico, Pustulas Miliares suo tempore erupturas.

Ægrotæ Pulsus frequens adhuc & debilis; Calor universus, & sine alterno Frigore; Urina sanorum similis; verùm à Colico dolore (forsan Alvi bis solutæ beneficio) libera evasit. Ne tamen Lochia minuerentur ex Diarrhæâ, Pilulas imperavimus sequentes sumendas.

℞ *Castorei* gr. vi, *Asæ Fœtid.* gr. xij. *Laud. Lond.* gr. j. *Syr. Atripl. q. s. Ms. f. Pilul.* n° vj. Sumat ij urgente Alvo, & deinceps quartâ quaque horâ. Sumantur autem e Cochl. j, sequentis Julapii superbib. haustulum ejusdem.

℞ *Aq. Ceras.* nigr. ℥viij, *Cinam. Hord.* ℥iv, *Epidem.* ʒx, *Margar.* pp. ʒj, *Sacchar. albiss. q. s. Ms. f. Julap.* sumendun ut supra præscriptum est, & in languoribus.

Die 27° Ægrotam in eodem statu, quo die præcedente, vidimus: Exceptâ leviori quadam cordis palpitatione. Jussimus itaque ut

per-

persistat in usu Pilularum cum Julapio, sumatque gutt. xx. Salis Volat. Oleos. in haustu potûs ordinarii, & in languoribus prædictum Julapium.

Die 28, Pustulis Miliaribus jam in conspectum eminentibus, Spiritus minus defecerunt, mitiora suspiria, minor oppressio. Rectè etiam effluebant Lochia, & Alvus mediocriter soluta fuit. Consulimus itaque Pilulas sine Laudano sextâ quaque horâ sumendas. Mater verò puerperæ, mortem ex Diarrhæa pertimescens, obnixè rogabat sisteretur. Et ut videamur ex aliquâ parte ad ejus mentem accedere, mandavimus sequentis Julapii usum.

℞ *Aq. Menth.* ℥ij, *Epid.* ℥jß, *Confection. Fracast.* ʒj, *Syr. de Mecon. & de Menth. an.* ℥ß. *Ms. f. Julap.* de quo sumat Cochl. iv urgente Diarrhæa. Et ut persistat in usu salis Vol. Oleos. & Julapii perlati.

Die 29no, Ægrotam visitantes, intelleximus admodum timuisse matrem ob Diarrhæam, & illi multò largius, quàm â nobis concessum est, de Julapio præbuisse: Sedesque exindè primò inspissàtas fuisse, postea omnino suppressàs. Unde & palpitatio, pectorisque oppressio, majores subsecutæ sunt. Quapropter & sequentia censuimus sumenda.

℞ *Croci* ℈ß. *Sumatur e Cochl.* j. *Aq. Lactis superbib. Cochl.* v. *Sumat etiam Tinct. Croci gutt.* xx. *ex haustulo Aq. Lactis sæpe.* Usu etiam Croci, ad cordis palpitationem, fluxum Lochiorum,

Spiri-

Spirituum defectum, Pustulasque Miliares altiùs emittendas, respectum habuimus: Demumquè persistat in usu Pilularum sine Laudano, & Julapii in languoribus. Et matris importunitati cedentes, præscripsimus etiam Julap. cum Diascordio in promptu habendum: dicebat enim mater, se id velle. Ægrotæ etiam percontanti, an semet in lecto erigere, & ventilabro uti liceat, necne? assensus est alter Medicus. Atque etiam, ut in se collectis cortinis pateat lectus; ignisque extrueretur vel nullus vel duntaxát parvulus. Interim mihi ab illa quærenti, an ex Aere frigido, Collo vel Pectori admisso, quicquam mali sentiret? respondet, semet exindeSpirituum defectum Pectorisque oppressionem sensisse. Quamobrem illam obnixè rogavi, ut toto illo die calido utatur regimine; eoque potiùs, quòd ille esset dies Febris Lacteæ: Ne cessante Diaphoresi Pustulæ Miliares retrocederent. Sed à nostro discessu sibi Aerem admisit, Pustulæque Miliares subitò occultabantur. Unde materiæ morbificæ in cerebrum facta est Metastasis, statimque ægrà sensibus orbata est.

Cum eventus meæ responderet prognosi, seorsum vocatus sum: sed jam nullum vidi præscribendi locum.

Ex hisce duabus Historiis clarè constat, Febrem Miliarem, cum Symptomatis mitioribus incipientem, ex minimò errore fatalem sæpe exitum habere.

Historia

Historia Febris Miliaris, ubi quoddam Animi Deliquium maximè mirabile supra biduum erat continuatum.

SEPT. 12. 1697. advocatus sum ad D. *Hall*, ad insigne Leopardi in *Blackman-street* propè Divi Georgii Templum habitantem, nono post partum die. Cui Pharmacopœus D. *Bynn*, & obstetrix D. *Cretier*, in Vico *Abchurch-lane* vulgò dicto.

HÆC puerpera annum agebat trigesimum octavum, & sextum jam partum enixa est. Constitutione debilis; tam ex partu semper difficili, quàm dolore Colico sæpe recurrente. Quemque nuper passa est, cum Calore & Frigore alternis, & cum oppressione Pectoris, Spirituumque languore. Quæ Symptomata ab amicis tantummodo vapores, ut vulgò vocant, usque ad diem quo infans baptizatus est, communi errore, æstimabantur. Quo die visitantium multitudo adeò fuit obstrepera, ut exinde Spiritus ejus, antea debiles, intensè perturbarentur, & Tremore ac Motibus Convulsivis correpta fuerit: Tantaque corporis inquietudine laboraverit, ut maritus vix potis erat eam in

lecto retinere: Donec tandem, die ſcilicet illum quo advocatus ſum præcedente, in Convulſionem univerſalem incidit, & ſummo languore jacuit quaſi penè mortua.

Die ſupradicto, cum circa nonam matutinam Patientem viſitaturus ſim, mihi Domeſtici narrabant, maritum ejus meum adventum per nuncium inhibuiſſe: juſſiſſeque, ſi forte adſim, ne me in cubiculum admittant: putabat enim illam reverâ animam reddidiſſe. Et cùm, nolentibus illis, ægrotam adiverim, illam equidem abſque pulſu, abſque reſpiratione (ut per ſpeculum ori & naribus appoſitum probavi) facieque mortis pallidiſſimâ, in lecto immotam & extenſam Ego & aſtantes conſpeximus.

Nihilominus è facto ſcrupuloſiori de antecedentibus ſcrutinio conjecturam feci, mortis ſimilitudinem illam à materiæ morbificæ in totum genus nervoſum Metaſtaſi provenisse. Nam mihi hîc in mentem id venit, quod notatu dignum eſt in Piſciculis Tubulo vitreo incluſis & per Microſcopium inſpectis: in quibus, ſcilicet, conſpicua eſt Sanguinis Circulatio, etiam ſi mortui videantur. Prohibui itaque ne per dies aliquot hanc ægrotam ſtragulis denudarent, & non ante ſeptimanam ſepeliendam. Et multâ contentione obtinui Cucurbitulas cum Scarificatione, inter Scapulas, & Femoribus internis applicari permittant; Emplaſtra Veſicatoria pone Aures & ſuper Carpis apponi; tempora & manuum volas pedumque plantas

Oleo

Oleo ſuccini illiniri; ſuccum Paralyſeos, & ex Helleboro, Salviâ, & Floribus Betonicæ Sternutatorium Pulverem, naribus alternis vicibus inſufflari; & Hauſtum ex Aq. Lact. ℥iij, Caſtor. gr. vj, Syr. Artem. ʒvj; nec non Apozema pro D. *Bullock* præſcriptum, ſi fieri poſſit, vi in os injici.

Post penè biduum, die ſcilicet 13°, circa quartam pomeridianam, miſſi ad me Domeſtici narrabant, Chirurgum, ſimul ac hanc puerperam inſpexerat, admiratione perculſum interrogâſſe, an Cucurbitulas mortuæ applicari vellent. Utcunque tamen eis morem gerens Cucurbitulas Femoribus appoſuit; at non inter ſcapulas, adeò multum rigebat. Veſicatoria etiam Carpis applicârunt. Cæterùm die ſupradicto, nempe 13° veſperi, licet ne minimum reſpiraret, viſa eſt tamen parum calescere. Juſſi itaque Cranii humani ℈j, cum Aq. Rutæ & Syr. Artemiſiæ, ſi fieri poſſit, in os immitti.

Die tandem 14°, circa quartam matutinam, molliſſimè reſpirare, atque etiam deglutire incepit. Ideoque Emplaſtra Veſicatoria inter Scapulas applicanda iterum præſcripſi. Et ut gutt. xx Salis Volat. Oleoſ. ſumat ſine vehiculo. Quo facto, Puſtulæ Miliares demum in conſpectum venere. Et in earum incrementum ſequentia ſumenda conſului.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp.* ʒß. Sumatur quarta quaque hora, e Cochl. j Julapii ſequentis ſuperbibendo Cochl. iiij.

℞ *Aq. Cinam. Hord.* ℥jv, *Rutæ* ℥iij, *Pæon. comp.* ℥jß, *Sacchar. albiss. q. s. Ms. f. Julapium.* Et ut bibat de Apozemate ex Ung. Alcis pro potu ordinario.

DIE 15to loqui, seseque movere valuit; & de dolore ex Vesicatoriis edidit querimoniam: Pustulæque Miliares super Pectus pullulârunt copiosissimè. Ideoque antea præscripta censui continuanda.

DIE 16to Pustulæ molem acceperunt adhuc multò majorem, mensque illi redintegrata est. Nec amplius oppressione Pectoris, aut languore, sed solâ corporis imbecillitate, laboravit. Quapropter & sequentia præscripsi.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp. gr.* xxv. *Aq. Lact. alex.* ℥ijß, *Epidem.* ʒij, *Ms. f.* Haustus sextâ quaque horâ sumendus.

℞ *Rad. Scorzon. Hisp.* ℥j, *Cort. Aurant. cond.* ʒvj, *fol. Galegæ, Meliss. an.* Mj, *flor, Cord. an.* pj, *Sem. Card. bened.* ℥ß, *Coqu. in Aq. font. q. s. ad* ℔jß. Addendo Colaturæ *Syr. Limon.* ℥j. *Ms. f. Apozema,* de quo sumat Haustum ad libitum; & in languoribus Aq. Theriacalem.

ÆGROTAM adeò bene se habentem abhinc usque ad diem 19um omisi visitare. Jamque solum Stomachica quædam amara præscripsi, ad acuendum appetitum: Sumeretque post quartam noctem *Sacram Tincturam,* aquasque *Strethamenses* die sequente. Quo facto, in omnium admirationem perfectè convaluit. Tametsi, ut audivi, in Nate, durante Febre, nimis

mis compreſſâ paſſa eſt Sphacelationem. Quâ Chirurgi ope ſanatâ, alios quinque vixit annos; tandemque, ut mihi ejus maritus retulit, ex dolore Colico & Convulſione eidem ſuperinductâ è vitâ diſceſſit.

Hiſtoria Febris Miliaris in Chronicum Morbum terminantis.

JAN. 14°, 1699. evocatus ſum ad D. *Berenberg*, puerperam, tunc in plateâ *Walbrook* vulgò vocata habitantem. Cui ut Pharmacopœus inſerviebat D. *Basket*. Obſtetricis autem officium præſtabat D. *Taylor* in plateâ *Pater-noſter-Row*.

QUEREBATUR, dum parturiret, de virium maximâ imbecillitate. Et poſt partum, ut aſſiſtentes mihi narrabant, tantâ oppreſſione Pectoris, cum Spirituum defectu, laboravit, ut ad trahenda ſuſpiria cogeretur. Ex illis tamen Symptomatis nihil præter Hyſtericos vapores, ut vulgò vocant, ſuſpicatæ ſunt. Pridie autem ejus diei, quo me advocârunt, cùm mammas ad lactandum infantem denudâſſet, & ad relaxandam alvum ſuper aquæ calefactæ vaporem ſediſſet, frigorique multo ſemet expoſuiſſet; exinde tandem ſpirituum anguſtiâ, reſpiratione difficili, Aſthmatis convulſivi æmulâ, Tuſſique ſiccâ, adeò depreſſa fuit, ut illi mortem eſſe in propinquo exiſtimaverint.

Cum primum illam adiverim, de prædictis affectibus, atque etiam de vigiliis querelas edidit. Pulſus illi erat frequens & debilis, & febrilis calor. Urina tamen pallida, & Lochia omnino ſuppreſſa.

Ex antecedentibus ſupra memoratis illam Febre Miliari laborare cenſui: attamen in principio mitiori. Quamdiu, ſcilicet, conſueto puerperarum regimine gubernaretur. Poſtquam autem, eo ipſo tempore, ut veriſimile eſt, quo Miliarium Puſtularum eruptio inſtabat, ſe irruenti frigori denudaverat; materiam morbificam, retrogrado motu Pectori interiori impactam, ſupradictum Aſthma creâſſe, conjectare licet. Nam ut in Pectore â me inſpecto Puſtulas tunc primò pullulantes, ita & duntaxat pauciſſimas, cernere potueram.

Statui itaque, mihi conſuetâ methodo, lenem ſudorem & continuum excitare. Et ut alia Medicamenta, convulſivo Aſthmati, reliquisque Symptomatis, puerperisque commoda adjungerentur. Quamobrem & ſequentia præſcripſi.

℞ *Spermatis Ceti* ℈j, *Bezoar. Orient. Croci an.* ℈ß, *Syr. Heder. terreſtr. q.ſ. Mſ. f.* Bolus ſumendus *e Cochl. j Aq. Lactis alex. ſuperbibendo Cochl.* x. His enim, Lochiis promovendis, Aſthmati levando, excitandis ſpiritibus, & ſudoribus magis liberis conſului. Et ut Patienti illiusque amicis placerem, qui hanc Febrem Hyſtericum affectum æſtimârunt, atque etiam

Lochia

Lochia fœliciùs continuarem, Pilulas ſequentes præſcripſi.

℞ *Caſtorei gr.* vj. *Aſæ fœtid. gr.* xij, *Syr. Pœon. comp. q.ſ. Mſ. f. Pil. n°.* vj.

Die 15° optimè ſe habebat. Nam ex quo Bolum ſumſerat, ſpiritus fuere elevatiores, facilior reſpiratio, renovatur effluxus Lochiorum, urina coloratior, Puſtulæque Miliares ſuper Pectus magis conſpicuæ. Bolum itaque die præcedente præſcriptum cenſui repetendum. Addendo *Pulv. de gutt.* grana aliquot, ne Aſthma convulſivum recurreret. Umbilico etiam Emplaſtrum ex Taccamahacca, & Emplaſtra ſubpedalia applicanda juſſi. Et in languoribus ſumeret Hauſtum Julapii perlati: Nec non Aq. Theriacalis Cochl. ij, alternis vicibus.

Vespere, ex leni perſiſtente ſudore, reſpiratio adhuc facilis, Puſtulæ Miliares denſiores, Spiritusque minus defecere. Ideoque ut in uſu Bolorum antea præſcriptorum perſiſteret, duxi optimum fore: Sumeretque, pro re natâ, ſucci fimi Equini in *Aq. Card. Bened.* & *Puleg.* infuſi & expreſſi. Nimirum, ut Lochiorum effluxus, volatilibus fimi particulis, excitaretur.

Die 16° noctem intellexi præcedentem ſine ullo Symptomate Ægrotæ tranſiiſſe. Antequam verò ab illâ diſceſſi, reſpiratione convulſivâ iteratâ, vires ſubitò diminutas ſentiit. Præſcripſi itaque Hauſtum ſequentem.

℞ *Aq. Lact. alex.* ℥iij, *Epidem. Syr. Caryoph. an.* ʒij, *Lapid. Goenſ. Pulv. de gutt. an.*

℈ſ, *Mſ.f. Hauſtus.* Et poſt horas ſex ſumat etiam Bolum antea præſcriptum; Pilularumque duas tempore intermedio.

VESPERI ſudorem, ex ſumpto Hauſtu, univerſalem dimanâſſe narrabant. Unde & magis extumuere Puſtulæ Miliares, & Aſthma diminutum eſt. Ideoque juſſi perſiſteret in uſu ultimò præſcriptorum omnium. Et ad flatus, qui multum attulerunt moleſtiæ, Saccharo inſtillarentur Olei Cort. Aurant. gutt. iij, & ſumerentur ad libitum.

DIE 17°, Cùm prædicta Symptomata debellari viderentur, antea præſcripta continuari conſului.

DIE 18°, ex ſudore intermiſſo, renovantur Symptomata, cum Ventriculi ægritudine, & quâdam confuſione, quaſi Delirii prodromo, conjuncta. Quamobrem, ad reſtituendum ſudorem, juſſi ut in uſu Hauſtûs perſiſtat: Addendo ſingulis Hauſtibus Bezoar. Orient. grana aliquot. Ut cum poſſeto ſalviato aquam Theriacalem largè ſumeret, & Emplaſtra ſubpedalia repeterentur.

VESPERI ex ſudore copioſè renovato iterum evanuere Symptomata. Neque exinde quicquam infirmatæ vires, ſed potius auctæ fuere. Etiamſi Puſtulæ quædam rubræ, & prurientes, miliaribus interſperſæ, vi ſudoris excreverint. Juſſi itaque ut in uſu Hauſtûs & Infuſi perſiſteret.

DIE

Die 19° Pustulæ Miliares cæperunt exsiccari, & omnia visa sunt versus sanitatem perfectam progredi: Solummodo spirituum diminutione exceptâ. Quapropter & præscripsi usum Haustûs cordialis continuari.

Die 20° vocatus sum circa quintam matutinam. Quippe quod ægrota in difficilem respirationem denuò incidisset: Non à Pustulis Miliaribus recessis; cùm hæ jam antea penitus exsiccatæ fuerint: Sed forsan à materiæ morbificæ quibusdam reliquiis, viam quasi quærentibus qua excernerentur. Nam ex tribus sedibus, spontè ac subitò supervenientibus, Dyspnœa omnino evanuit, atque Ægra quam optimè convaluit.

Nihilominus ex illius amicis aliquis alium Medicum advocari vellet. Qui cùm adveniret, & Pustulas Miliares, jam antea, ut dictum est, exsiccatas, nusquam vidit, sed tantummodo rubras; me, quod hanc Febrem vocaverim Miliarem, irrisit: Dixitque rubras Pustulas à solo sudore posse oriri. Proindeque juxta indicationes quas sumpserat claudicantes aliquot dies præscripsit, sed re infecta. Deinde alius Medicus, & post illum tertius, atque quartus vocatus est. Qui omnes ignoti morbi curationem incautè susceperunt, donec in Chronicum tandem rransiit. Quod si noverint hanc Febrem reverâ fuisse Miliarem, & post exsiccatas Pustulas Miliares Crisin perficiendam naturæ comisissent; nullus dubito, quin Morbi lætus fuisset exitus.

Nam ab illo momento, quo Pustulæ Miliares etiam salubriter exarescere solent, non infrequenter observavi, materiæ morbosæ reliquias vel per Intestina, ut in hoc casu; vel per vias Urinarias, ut in sequenti; vel cum Lochiis per Uterum, ut in quadam D. *King*, in Vico *Fleet-street* dicto, spontè & fœliciter exterminari.

Historia Febris Miliaris in Morbum Chronicum, tandemque Mortem desinentis.

SEPT. 17°, 1709, vocatus sum ad D. *Bateman*. D *Bateman*, equitis aurati uxorem. Hæc ante viginti septimanas, in principio puerperii, dolore Colico, oppressione Pectoris, cum suspiriis Spirituumque defectu, nec non Pulsu frequente ac debili laboravit. Ex quibus Symptomatis Morbum Febrem esse Miliarem palam prædixi. Et ex usu Diaphoreticorum optimè se habere Sibi suæque Matri visa est. Prædicta enim Symptomata parvipenderunt. Ægrotam itaque diutius visitare nolui. Consului tamen, ut seipsam per mensem lecto affigeret, in eorum quæ præscripseram usu persisteret, & ab infantis lactatione abstineret.

MEO autem Consilio obtemperare noluit. Proindeque post quinque septimanas à

partu

partu paſſa eſt recidivam, cum dolore Colico & Laterali, Calore & Frigore alternatim recurrentibus, oppreſſione Pectoris, cum ſuſpiriis, Spirituumque defectu. Ad Lateris dolorem Sanguis fuit emiſſus; unde & auctus languor: Et quædam ſuffocatio, Hyſterici affectus ſimilis, cum ſuſpiriis illam premebat. Quæ Symptomata Vapores, ut vulgò loquuntur, tam Ægra quàm ejus mater æſtimârunt. Cum revera à Venæſectione, Catameniorum tempore, orta ſint. Nam Lochia, quæ à partu ad ſextam ſeptimanam usque duraverant, exinde ſubitò ſuppreſſa fuere, & deinceps ad illius è vitâ exitum.

JAMQUE, quod ante exacerbationem Symptomatum magis frigeſceret, Morbum putârunt Febrem eſſe intermittentem: Etiamſi Puſtulæ Miliares hoc tempore fuere conſpicuæ. Nihilominus ſumpſit corticem Peruvianum ex præſcriptione Pharmacopœi. Ex quo motum materiæ, Puſtulis adhuc magis augendis aptæ, in cutis ſuperficiem impeditum, eandemque aliò transmiſſam fuiſſe, minimè dubitandum eſt. Primo ſuper Femur, Tibiam, Pedemque; quem Chirurgus ſcarificabat: Deinde & ſuper inteſtina; ubi genuit Diarrhæam: Nec non ſuper Nervos Pulmonum, ramosque Aſperæ Arteriæ capillares; ubi Aſthma, cum Tuſſi ſputatoriâ & fœtidâ produxit. Verum ex emiſſo è pede ſero minimè remiſſior fuit Dyſpnœa.

A Junii 23°, ad 25um, Medicus præſcripſit Bolum *ex Pulv. e Chel. Cancr. compoſito, Rad. Ser-*

Serpent. Virg. & Castoreo; Decoctum album, Suppositorium, Empl. Vesicat. Nuchæ, & pedibus Cephalicum.

JUNII 25°, Corticis Peruviani Decoctum. Die 26, Corticis Peruv. Pulverem. 28°, Julapium *ex Aq. Lact.* ℥jv, *Menthæ, Cinamomi hord. an.* ℥j, *Laud. liq.* ʒj, *Conf. Fracast.* ʒiij, *in Diarrhæam.*

JULII 8°, *Lac Asininum cum Pulvere Margaritarum, e Chelis Cancror. simplice, & Saccharo perlato. Nec non Infusum amarum ex Absinthio Romano & Sem. Coriandri; addendo Colaturæ, Gummi Ammoniaci Aq. Pœon. comp. & mirabil. an. q. s. dissoluti* ʒj, *& Aq. Ceras. nigr.* ℥vj.

DIE 9°, Corticem Peruvianum. 16°, *Bolum ex Pulvere e Chel. Cancr. comp. & Theriacâ Andromac. Et Decoctum album cum Rad. Tormentillæ.* 29°, *Infusum amarum, & Pilulas ex Pulvere Millepedum.*

AUG. 3°, *Pilulas ex Pulv. Ari comp. Myrrhæ & Syr. Balsamico. Et Decoctum ex Cortice Sassafras, Sem. Dauci, Baccis Juniperi, Rad. Eryngii condit. & Aq. Calcis q. s. addendo Colaturæ Aq. Nephriticam.*

DIE 17°, In consultatione cum alio Medico, *Pilulam Mattheusianam.* 19°, *Vesicatoria Nuchæ & Brachiis applicanda. Pilulas ex Galbano, Gum. Ammoniaco, Croco, & Opobalsamo. Et Julapium perlatum.*

Sept. 6°, *Enema ex Decocto albo, Theriacâ Androm. & Diascordio. Infusum amarum ex Radicib. Gentianæ, Helenii, Absinth. & Marrubii foliis, Sem. Dauci & Baccar. Junip. in Aq. font infusis addendo Colaturæ Vinum Chalybeatum. Et Bolum ex Diascordio, Terrâ Japonicâ, & Ol Cinamomi.*

Die 13°, Veſicatorium parvum, cum Epiſpaſtico Unguento, ad diu continuandum Ulcus. *Pilulas ex ſpecieb. Diambræ, Caſtoreo, Sale Volat. C. C. & Galbano. Et Julapium Hyſtericum.*

Hactenus tres Medici magni nominis, duoque Chirurgi non incelebres Ægrotam viſitarunt. Et hanc Morbi methodique præſcribendi Hiſtoriam, majori ex parte, ab Illâ illiusque Matre, iterum advocatus accepi.

Jam tum difficili reſpiratione, Diarrhæâ, & manuum artuumque inferorum Tumore gravata eſt: Adeo vertiginoſa & languida, ut bis uno die ne Syncope moriretur metuerint. Pulſus ei valde frequens ac debilis. Et circa meridiem, Calore, Rubore, & Dyſpnœâ, quotidie affectam fuiſſe narrabant.

Horum omnium, ferè à Morbi principio, Symptomatum, tres quatuorve Cauſas fuiſſe arbatror. Quotidianum ſcilicet è lecto egreſſum, Lactationem, Venæſectionem, & è ſumptis Medicamentis imprimis Corticem Peruvianum. Hæc enim omnia Puſtularum Miliarium incremento & durationi certum eſt ob-

ſtitiſſe,

stitisse, & materiam morbificam in Pulmones, Intestina, Artusque inferiores transtulisse.

De hoc Morbo, quod sit immedicabilis, feci prognosin. Præcipuè ob summam Ægrotæ imbecillitatem; & quod Dyspnœa & Diarrhæa contraria indicarent.

Triste confessa est, multùm pœnituisse se, me posterius vocatis Medicis non associatum fuisse: Præcipuè, quod suam Sororem in simili casu à me sanatam meminerit. Jam tamen à me proposita Vesicatoria nullibi apponi voluit, etiamsi Respiratio difficilis & Vertigo exigerent. Fontanellas itaque inter scapulas aperiendas suasi. Et in ventris Tormina, Diarrhæam comitantia, Spiritum Millepedum, cujus efficaciam sæpe expertus sum, ex haustu Potûs ordinarii, ad gutt. xx bis in die sumendum præscripsi. Et ut sextâ quaque horâ Bolum ex Spermate Ceti, Pulv. e Chel. Cancr. comp. & Croco, ad Menses movendos, lenem Diaphoresin excitandam, Respirationemque allevandam, deglutiret.

Die 20°, in reditu meo à Regio apud *Windesoriam Castello* visitavi ægrotam, eamque à Vertigine omnino liberam conspexi, ejus Spiritus haud mediocriter refectos, ventris Tormina consopita, & suppressam Diarrhæam; ut postea mixturâ opiatâ non opus fuerit. Persistentibus autem Dyspnœâ, ac inferorum Artuum Tumore, & universâ imbecillitate indies auctâ, post unam atque alteram septimanam obiit.

Historia

Historia Febris Miliaris cum largissimo Vrinæ effluxu circa finem.

JULII 29°, 1705. D. *Loyd* Lintearius, apud Cynaræ Insigne in plateâ *Cheapside* dictâ, cuique D. *Basket* erat Pharmacopœus, me ad suam Filiolam septem annos natam evocavit.

HABITUDINE erat tenuior, Temperie calidior. Spiritus illi vivaces, sed facilè dissolubiles. Diebus aliquot præcedentibus, ex Calore interno cutis aridior fuit. Pridie hujus diei, Cancrum comedit. Ex quo noctu ægrotabat, & calore vehementi sitique correpta est. Quibus etiam Spirituum defectus, Vomitio, Pulsus frequens ac debilis, & Urina sanorum similis accessere.

Ex Morbi Antecedentibus & Symptomatis prænovi hanc Febrem fore Miliarem. Ideoque lacteo Enemate, ad primas abluendas vias injecto, pro meo more decrevi lenem ac continuam Diaphoresin excitare, calidæque interim & siccæ temperei diluentibus favere. Præscripsi autem sequentem in modum.

℞ *Pulv.*

℞ *Pulv. e Chel Cancr. comp. gr.* viij, *sumantur e Cochl.* j *Julapii sequentis, superbibendo Cochl.* ij *vel* iij.

℞ *Aq. Ceras. nigr.* ℥viij, *Epidem.* ℥j, *Sacchari albiss. q. s. Ms. f. Julapium.*

His addidi Emplastra, ex Cephalico cum Euphorbio, & Pice Burgundica, subpedalia.

Die 30° visitanti mihi narrant, Ægrotam ex Enemate Alvum satis dejecisse: Noctemque magis placidam, quàm præcedentem, illi contigisse. Non adeò multum ardebat; calore tamen & frigore alternis mitius affecta fuit, vomitioque omnino suppressa. Et jam primum super Pectus Pustulæ Miliares in conspectum venêre. Præscripsi itaque ut persisteret in usu Pulveris; & ad diluendam materiam febrilem, sudoremque fovendum, Possetum Salviatum affatim potaret.

Die 31°, Spiritus minus oppressi sunt, & mediocriter refecti. Sed ex usu Posseti intermisso paulò plus caluit; Pulsus frequentior, sed debilis; Pustulæ tamen Miliares aliquanto magis fuere conspicuæ. Præscripsi itaque Pulveris e Chel. Cancr. comp. gr. viij, totidemque Margaritarum præparat. alternis vicibus sumenda.

Augusti 1° Pustulæ Miliares sunt tumidiusculæ, Calorque internus minor. Externè verò paulò plus caluit, cutisque leni Diaphoresi humectabatur. Jussi itaque post subductam

ductam Alvum ex injecto Enemate antea præscripta repetenda.

Aug. 2° Spiritus fuere vivaciores, Calorque adhuc minor internè. Consului itaque persisteret in usu Margarit. pp, cum Julapio quartâ quaque horâ: Et ad tuendum caput Emplastra Vesicatoria pone aures applicanda.

Aug. 3° non adeò equidem externè calebat: Verùm Pustulæ Miliares aspectum habebant minus laudabilem. Censui itaque Pulverem e Chelis Cancr. compositum in usum revocandum. Quoniam verò puellæ mater ægrè ferebat Medicamenta adeò frequenter sumenda, sequentia præscripsi.

℞ *Aq. Ceras. nigr.* ℥xij, *Epidem.* ℥jß, *Pulv. e Chel. Canc. comp.* ʒj, *Sacch. albiss. q. s. Ms. f. Julapium*, de quo sumat Haustum sexta quaque horâ, agitata phiala tempore usûs. Et ut sumeret Margar. præp. Dosin in omnibus intervallis. Uteretur etiam Mucilagine *ex sem. Cydon. & Psyll. Syr. e Rubo Idœo edulcorata.* Et Empl. subpedalia repeterentur.

Aug. 4° Calor erat multò intensior, nec sine quibusdam motibus convulsivis. Puella enim, cujus calida erat naturalis temperies, largius de Julapio potaverat, quàm debuit. Præscripsi itaque, Julapii loco, Margarit. pp. ℈ß, sextâ quaque horâ sumendum, è Julapii sequentis Cochl. j, superbib. Cochl. iij.

℞ *Aq. Lact. alex.* ℥viij, *Epidem.* ℥j, *Syr. e Cort. Citr. q. s. Ms. f. Julap.* Et ad seri Sangui-

nis partem acriorem diluendam, ut Lactis aquam alexit. ſumeret edulcoratam, inſtar potûs ordinarii. Si diaphoreſis ſuppreſſa fuerit, ſingulis aquæ prædictæ hauſtulis Spiritus C. C. gutt. iv. adderentur.: Et Julapio immiſceretur Pulveris de gutt. ℈j

Die 5° motus quievere Convulſivi, Calor fit mitior, Spiritus animales vires ſumunt, Puſtulæque Miliares jam in principio declinationis ſunt. Quæ clarè indicant, mala antea memorata Symptomata non tam à Morbo, quàm à Julapio, nimia quantitate ſumpto, proveniſſe. Juſſi itaque ut in noviſſimè præſcriptorum uſu perſiſteret. Naturæ enim non imperandum, ut bene monet *Baglivus*, ſed illius monitis parendum eſt.

Die 6° Febris adeò declinavit, ut Puſtulæ Miliares deſiccari inceperint. Præſcripſi tamen, ad Febrilem Calorem ſuperſtitem extinguendum, ut Lactis aquam cum Margarit. præparatis Puella affatim bibat, & Cortex Peruvianus in promptu eſſet, pro re natâ ſumendus.

Die 7° ſummo manè advocor. Tanta enim copia, tamque ſubitò minxit Puella, ut de illâ, antequam matula afferri potuit, effluxerit Urina. Unde pertimuit mater, ne Diabetes, & deinde mors ſequerentur; ut ſuo nepoti accidiſſe aiebat. Cùm reverâ partim ex Aq. Lactis, die præcedente liberaliùs potatâ; partim è Puſtulis Miliaribus, tum exſiccatis, eveni-

ret.

ret. Quemadmodum in antea descripto casu, & in eodem Morbi tempore, materiæ morbificæ reliquiæ, ad Crisin perficiendam, per Alvum abierunt. Quod & hic forsan accidisset, si Patientis temperies minus calida, Alvus natura laxior, usu sque Margaritarum parcior fuisset. Et in simili casu hujusmodi Morbi reliquiæ per Lochia nonnunquam expelluntur: ut D. *King*, ad Trium Regum Insigne in *Ludgate-hill*, cui Pharmacopœus erat D. *Allen*, accidisse memini. Illi enim, statim à Pustulis Miliaribus penitus exsiccatis, Lochia, instar Sanguinis super Carbones adusti, nigricantia, sine ullâ causâ evidenti, aut subsequente periculo, per horam integram emanârunt. Et quoties evacuatio neutrius prædicti generis post exsiccatas Pustulas contingit, sæpe vel Calorem internis partibus hærentem, cum pressurâ Spirituum, deprehendo; vel quavis levi de causa recidivam patiuntur Ægri, & nonnunquam mortem subitaneam: Vel ex materiâ in Artus rejecta, aut Erysipelas, aut Hydropicus dolensque Tumor generatur.

Hæc omnia puellæ matri sigillatim monstravi, quo melius eam à timore liberarem. Nihilque amplius agendum, præter virium instaurationem: vel Corticis Peruv. usum, vel Pulveris Testacei cum Lacte Asinino; cujus usus ei antea bene cessit. Alium tamen Medicum associari voluit. Eodem vero tempore ipse evocor ad Nobiliss. D. *Clarendoniæ* comi-

tem, ut de ejus nepote, Honorabil. D. *Obrian*, consulerem. Ideo & alter Medicus sequentia solus præscripsit.

℞ *Pulv. de gutt. Lapid. Contra*y *an. gr.* vj, *Castor. Salis Vol. C.C. an. gr.* ij, *Conf. Alcherm. sine Mosch.* ℈j, *Syr. Pœon. comp. q. s. Ms. f.* Bolus statim sumendus, & sexta quaque horâ, solutus in Cochl. j Julapii.

℞ *Decoct. albi* ℔j, *Aq. Cinam. hord.* ℥j, *Sacch. albiss. q. s. Ms. f.* Apozema pro potu ordinario.

℞ *Salis Vol. Oleos.* ʒij, *sumat gutt.* vj, frequenter in potu quovis ordinario.

Et applicentur Emplastra Vesicatoria Brahiis internis & inter Scapulas.

Hujus præscripti Chartulam D. *Basket* Pharmacopœus ad me misit. Quâ perlectâ stupore quodam perculsus sum; dixique, cum minimè retrocesserint Pustulæ Miliares, sed regulariter & sine quovis pravo Symptomate exsiccarentur, me, ex Medicamentis calorificis, & à puella calidi temperamenti ac debilitatâ sumptis, nil melius quam Febrem de novo accensam, mortemque minitantem sperare.

Nec me mea fefellit conjectura. Cum enim circa nonam vespertinam puellam visitaverim, ut omnia, secundum præscriptum ultimo memoratum, intellexi facta fuisse: ita & puellam ardore vehementissimo, cum siti ingente, linguaque arida, & respiratione difficili, laboran-

borantem vidi. Attamen, absente altero Medico, nihil præscribere mihi visum est.

Die proximo manè nobis, una Puellam visitantibus, narratum est, illi pessimè transiisse noctem, & jam ardebat maximè sitique valde urgente & Dyspnœâ afflicta fuit. Et mihi interroganti alterum Medicum, qualibus indicationibus satisfecisse proposuerat? Respondet, se me absente, qui solus Morbi Historiam enarrare potui, Pustulas Miliares retrogadas æstimavisse. At cum id fieri non posse monstraverim, habitâ consultatione, & concessit Medicus dosin diminuere, & sequentia præscribere.

℞ *Lapid. Contray. Pulv. de gutt. an. gr.* iv, *Croci, Castor. an. gr. j, Syr. Pæon. comp. q. s. Ms. f. Bolus sumendus e Cochl. j Julapii.* Sumeretque ad diluendos humores Decoctum album propotu ordinario. Et ne ex Alvo adstricta usuque Boli Calor excitaretur, suppositorium præscripsimus ex Melle & Sale Gemmeo.

Die 9° Calor fuit remissior, liberiusque respiravit. Præscripsimus itaque Enema ex Lacte Saccharato, Bolumque unum.

Die 10° in statu longè meliori Puellam vidimus; Symptomatis, â calidis Medicamentis ortis, consopitis omnibus. Attamen ad recuperandas vires, Calorisque interni recursum præveniendum, Pulverem præscripsimus sequentem, e Cochl. j Lactis Asinini sumendum, superbibendo ℔ß, tepide.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp. Margar.* pp. *an. gr.* vj, *Mſ. f. Pulvis.*

DIE IIº ut adhuc tutius præmuniamus puellam, ne illi febrilis Calor novaretur, conſuluimus, *Cort. Peruv Pulveris* ℈ß, *e Cochl.* j *Julapii* quarta quaque hora ſumendum; & pro re nata, Aq. Lactis hauſtulum. Et ad perficiendam valetudinem Rus adiret, ubi ſaniori ſtatu ſemper gaudebat.

HAUD multo poſt audivi, illam iterum male valere, aliosque advocari Medicos. Id autem minime mihi diſplicebat: nam ſub eorum cura obiit; cum antea, me illam curante ſolo, Deoque ſavente, tam bene illi res ceſſerit, ut è Febre medicori tempore evaſerit.

Historia Febris Miliaris in Mammæ Apoſtema terminantis.

JUNII 2º 1699, ad Viri admodum Honorab. D. *Trevor* Commun. Placitor. Juſticiarii Capitalis Uxorem, jam deſunctam, circa ſui Puerperii principium, evocatus ſum. Cui Pharmacopœus erat D. *Gelſthorp*; obſtetrix, D. *Dodſon.*

CUM gracili corpore animum poſſedit tranquillum; Spiritus tamen nativos debiliores. Ante partum in Calorem internum ſæpe incidit. Poſtea doluere Dorſum & Femora,

ut

ut in Puerperis ſolent: Et, doloribus remiſſis, horrore correpta eſt; quem Febrem eſſe Lacteam putarunt Mulieres: tertio enim à partu die contigit.

Quoniam tamen Spiritus deficere ſenſit, die prædicto vocatus ſum. Cum obſervaverim Symptomata, quadam oppreſſione Pectoris ſuſpiria cogente, ſumme dejectis Spiritibus, Capitis dolore, Pulſuque frequenti ac debili, illam laborare vidi. Urina ſanorum ſimilis, Palmæ erant calidæ, Lochia effluebant, Alvusque potius acceſſit ad Laxitatem. Denudato autem Pectore, inibi numeravi Puſtulas Tres Miliares. E quibus, etiamſi pauciſſimis, ſatis apertè conſtabat, hanc Febrem eſſe Miliarem. Mihi autem id affirmanti Digniſſ. D. *Hambden*, aliæque aſtantes, vix aſſentiri voluerunt.

Attamen ex numero Puſtularum adeò parvo materiam ad eas ſovendas aptam aliò tendere ſuſpicatus ſum. Ut itaque earum eruptionem leni & continua Diaphoreſi promoverem, ſequentem Hauſtum ſexta quaque hora ſumendum præſcripſi.

℞ *Aq. Lact.* ℥iij, *Pæon. comp.* ʒß, *Pulv. e Chel. Cancr. comp. gr.* xv, *Pulv. de gutt.* ℈ſ, *Syr. Meliſſ. q. ſ. Mſ. f. Hauſtus.*

Pulverem è Chel. Cancrorum paulò minori quantitate præſcripſi, ne motum Sanguinis magis accelerem, quam Diaphoreſi jam excitatæ continuandæ par eſſet. Ad tuendos nervos, ſi

Pustulæ fortè retrocessissent, addidi Pulv. de gutteta cum Aquæ Lactis majori Dosi diluente.

PRÆSCRIPSI etiam ad Capitis dolorem Emplastrum Vesicatorium inter Scapulas applicandum, & Empl. subpedalia. Et pro Alimento ut Pullorum jus sorberet. Quod, ut magis nutritium, in hac Febre potius quam in quavis alia, præcipue in natura debilibus, præbere soleo. Quibus & adjunxi seq. Julapium ad libitum sumendum.

℞ *Aq. Meliss.* ℥viij, *Cinamom. hord.* ℥iv, *Epidem.* ℥j, *Sacch. perlati* ʒij, *Ms. f. Julapium.*

DIE 3° melius se habuit, ex omni parte. Attamen, ne remitteretur Diaphoresis, præscripsi Bolum sequentem.

℞ *Cons. Anth.* ʒß, *Pulv. e Chel. Cancr. comp.* ʒß, *Syr. Meliss. q. s. Ms. f.* Bolus sumendus cum Julapio.

VESPERI Febris exacerbata est primo contingentibus Symptomatis. Quibus etiam accessit Respiratio difficilis: Nec non levior Diarrhæa, è Lochiis diminutis. Nam excrementitia materia tentabat transitum ab Utero ad Intestina. Sequentem itaque Bolum cum Julapio sumendum præscripsi.

℞ *Cons. Anth.* ʒß, *Theriacæ Andr.* ℈j, *Pulv. e Chel. Cancr. comp. Croci, an.* ℈ſ, *Syr. Melissæ q. s. Ms. f. Bolus.*

THERIACAM prætuli Diascordio, quod non solum moderetur Alvum; sed & plerumquemagis faveat sudoribus. Et, omissis aliis

Astrin-

Aſtringentibus, Crocum addidi, ut uberiorem Fluxum Lochiorum, ſine aſtrictione Glandularum Inteſtinalium, reſtituerem. Quæcunque enim Inteſtina aſtringunt, ſuum etiam Utero affectum imprimunt. Quod imprimis advertendum eſt, ne ex uno ſanato Symptomate aliud generetur.

VERUNTAMEN, ne Bolus ſupradictus minus ſit efficax, ſeq. Julapium præſcripſi in promptu habendum.

℞ *Aq. Ceraſ. nigr.* ℥viij, *Cinam. hord.* ℥iv, *Epidem.* ℥j, *Conſ. Fracaſt.* ʒj, *Conſ. de Hyacinth. ſine od.* ℈ſ, *Syr. de Menth.* ℥j, *Mſ. f. Julap. de quo ſumat Cochl.* iv, *poſt ſedes ſingulas.* Et ne quid mali accideret ex Opiatis, præſcripſi Veſicatoria Carpis applicanda. Quæ etiam in Diarrhæa nonnunquam proſunt, dum materiam morbificam ad exteriora revellunt.

DIE 4° à ſumpto Bolo Theriacali ſomnum ſudoremque ſecutos fuiſſe intellexi. Unde & omnia Symptomata in meliorem partem inclinarunt. Neque aſtringentis Julapii opus erat. Præſcripſi itaque Bolum cum Julapio perlato repetendum. At ſine Theriaca; quod hic minus Calida ad continuandam Diaphoreſin viderentur ſufficere. Et inefficacis Medicamenti, majore quantitate quam par eſt adhibiti, exemplum habemus in Salivatione. Hanc enim ſæpe, & præcipue in debilibus, Mercurii dulcis gr. v vel x, ſingulis noctibus ſumpta, fœlicius producunt, quam ejusdem Medicamenti

Tripla Dosis. Cujus etiam rei Testis est D. *Tindal* Pharmacopœus. Qui, cum hanc methodum cuidam Patienti præscripsissem, multa admiratione dixit, se nil inde expectare: nuperrimè enim Doses multò majores prædictæ Patientis Filiæ, à magni nominis Chirurgo dari, & vel undecim hebdomadas frustra continuari, viderat. Verum Mercurius dulcis nimiâ quantitate sumptus Sanguinis motum adeò accelerat; ut materiam, quæ ex mediocri Dosi per Glandulas Salivales secerni solet, Vomitione aut Sedibus expellat. Et notum est, in Melancholicis Alvum facilius subduci Medicamentis Lenitivis, quam Catharticis plerisque fortioribus. Et pari modo sudor jam profluens, Diaphoreticorum Dosin augendo vel nimis frequenter repetendo, sæpe in ardorem desinit.

ATTAMEN ne ad continuandum sudorem deesset materia, Apozem. seq. præscripsi.

℞ *Rad. Fragar. Chelid. major. an.* ℥ß, *fol. Meliss. Fragar. Chelid. an.* p.ij, *Sem. Card. bened.* ʒij, *flor. Cordial. an.* p. ß, *Coquantur in Aq. font. q. s. Colaturæ* ℔jß *adde Aq. Epidem.* ℥ij, *Ms. f Apozema.*

VESPERI rediit exacerbatio, sed multò levius. Bolum itaque Theriacalem repetendum præscripsi. Deinde, post horas sex, Bolum sine Theriaca: Et Emplastra subpedalia applicanda.

DIE 5° Symptomata quæque vidi benigniora, Pustulasque Miliares ad maturitatem properantes

perantes. Præſcripſi itaque ut in uſu Boli ſine Theriaca, Apozematis, & Julap. perſiſteret.

Quoniam tamen Dyſpnœam renovari poſſe] ſuſpicatus ſum, ſi exacerbationes prædictæ iterentur, donec Puſtulæ exſiccatæ fuerint, alium Medicum in conſultationem vocandum monui, quem Patientis Amici nominarunt. Veſpere itaque convenientes Symptomata totum illum diem fuiſſe leviora intelleximus. Jam vero vidimus omnia, nempe Diarrhæam, Dyſpnœam, Spirituumque defectum exacerbari. Præſcripſimus itaque ſequentia.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp. Conſ. Fracaſtor. an.* ʒß, *Syr. Caryoph. q.ſ. Mſ.f.* Bolus ſumendus in Cochl. j Julapii ſequentis, ſuperbibendo Cochl. v.

℞ *Aq. Ceraſ. nigr.* ℥x, *Puleg. Bryon. comp. an.* ℥ij, *Margar.* pp. ʒij, *Sacch. albiſſ. q.ſ. M.f. Julapium.*

Die 6° manè, non obſtante Bolo, Patiens ſexies ſedem petiverat, noxque ei inquietè tranſiit. Nec jam Exacerbatio omnino finita fuit. Juſſimus itaque Bolum continuandum, & Veſicatoria Brachiis internis applicanda. Quibus addidimus Gargarismum ex Decocto Plantaginis cum toto, & ſeq. Enema.

℞ *Seri Lact. Vino Hiſp. ſeparati* ℥x, *Elect. e Baccis Laur.* ℥j, *Sacch. rubr.* ʒij, *Mſ.f. Enema.*

Attamen interrogatus ſeorſum à D. Hedges, Ægrotæ matre; Quid ad magnum illum

lum Spirituum defectum sit faciendum? Suasi, ut in Aq. Lact. haustulo Croci sumeret ℈ß, & post aliquot horas repeteret.

VESPERI nobis narratum est, Patientem omisisse Bolum cum Diascordio. Sed Croci, ut à me præscripti, usu repetito, levioribus Symptomatis diem transegisse. Nam ex leni sudore Pustulæ Miliares laudabili modo se extulerunt. A juvantibus itaque indicationem sumentes præscripsimus Pulverem sequentem.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp.* ʒß, *Croci Pulv. gr.* vj, *Ms. f.* Pulvis sexta quaque hora sumendus cum Julapio.

DIE 7° visa est optimè se habere. Alvus ei mediocriter soluta fuit; nempe longioribus intervallis, & sine virium jactura. Neque inde Pustulæ Miliares disparuere. Quamobrem, ut in usu alterno Boli sine Diascordio, & Pulveris ultimo præscripti cum Julapio, persisteret decrevimus.

VESPERI Symptomata, cum difficili Respiratione & Diarrhæa, exacerbata sunt. Quare & præscripsimus Bolum cum Diascordio, & reliqua ut antea.

DIE 8° etiamsi Bolum sumpsisset cum Diascordio, haud tamen ita bene sudâsse aut dormiisse ac post Bolum Theriacalem à me præscriptum Astantes aiebant. Magis enim inquieta fuit & calida, difficiliusque adhuc respirabat. Præscripsimus itaque, ut in usu Pulveris persisteret.

VESPE-

VESPERE videbatur novam pati exacerbationem. Ego verò ultimam nondum penitus finitam esse censui. Loco itaque Boli Diascordiali Theriacalem præscripsimus repetendum.

DIE 9° intelleximus, noctem præcedentem fuisse facillimam. Et jam quæque Symptomata benigna, Pustulasque Miliares, & numero & mole auctas vidimus. Præscripsimus itaque in Exacerbationis intervallis Bolum sine Diascordio aut Theriaca sumendum. Opiata enim tempore Exacerbationis sumpta melius operari, expertum habeo: præcipue si Vesicatoria simul applicarentur.

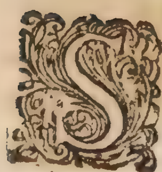
DIE 10°, post noctem valde pacatam, Ægrotam Spirituum summo defectu, madore frigido & universali, præcipue in manibus, fractam mirati sumus. Præscripsimus itaque Croci ℈ß, ex haustulo Aq. Lact. bibendum; & suppositorium ex Melle Spec. Hier. cocto intrudendum. Ut Lap. Goens. ℈j, cum Croci gr. vj, sumeret sexta quaque hora: Haustumque cum Croco in languoribus & madore frigido. Nec non Apozema pectorale, cum Linctu oleoso, ad moderandam Tussiculam jam primo ortam. Ne Pustulis ad siccitatem tendentibus materiæ morbificæ residuum in Pulmones irrueret.

DIEBUS sequentibus nihil præter Julapium perlatum & Crocum, in languoribus sumendum, & Diætam Nutritiam, præscriptum est.

est. Quibus adeo vires Patientis auctæ sunt, ut postea materiæ morbificæ reliquiæ in Mammarum Glandulas tuto secernerentur. Verum ad ejus imbecillitatem habita ratione, Pilula Tart. Quercet. aliquot vicibus sumpta, materiæ prædictæ maturationem tardare volui. Quo facto, ita bene res cessit sub cura D. *Bernard* Chirurgi Regii, ut paulatim, & pene sine dolore, Pus generaretur, & paucis post diebus optime convaluerit.

VERUMTAMEN paulo ante proximum Puerperium narravit Medico magni nominis se sub præcedente, Febre correptam fuisse; & ex Calore, quem sensit interno timere ne similiter recurreret. Quare ille Medicus Sanguinis ℥x Venæsectione emittendas consuluit. Qua facta, ut Fœtum in Utero languidius moveri statim senserit; ita cum ad partum ventum esset, adeo debilitata fuit, ut antequam illam adire potuerim, in ipso Conatu, ad excludendum Fœtum (etiamsi hic rite positum) necessario, supremum diem obierit.

Historia Febris Miliaris, ex Frigore propè Mortalis.

SUB finem mensis Julii, 1706. vocatus sum ad Filiam D. *Smith* in Areâ, *Bartholomew-close* vulgo vocata, statim

ſtatim poſt partum. Cui obſtetricis officium præſtitit D. *Summers*, & D. *Springet* Pharmacopœi.

Post partum paſſa eſt Fluxum Lochiorum nimium; cum Pectoris oppreſſione maxima Spirituumque defectu: nec non frequenti Pulſu ac debili, manibusque ſuperius pene frigidis. Quorum Symptomatum, cum nulla Cauſa, ſive ad Infantem, ſive Placentam, habita ratione, apparuerit: à quodam Febrili Calore, ejus Spiritus exhalante, & ſimul frangente Vaſorum vim retinendi, pendere videbantur, Febremque Miliarem, latentem monſtrare. Sequentia itaque præſcripſi.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp.* ℈j, *Caſtor.* gr. iv, *Syr. Paralyſ q. ſ. Mſ. f. Bolus in Cochl.* j, *Julapii perlati communis ſumendus, ſuperbib. Cochl.* iv *vel* v. Id ſcilicet mihimet ipſi propoſui, ut, facta per Diaphoreſin ſecretione mediocri, moderer Uterinam. Nam ut Sanguinis Fermentatio aut Motus violentior ſecretionem minuit: ita & altera Evacuatio alteram. Quem duplicem Aphoriſmum, ex multiplici mea obſervatione enatum, habeo. Neque adeo tuto vel Aſtringentia præſcripſiſſem, vel Opiata. Dum ex nimio Lochiorum fluxu, hoc modo diminuto, forſan & fluxus naturalis defectus ſequeretur. Cujus rei effectus quantum metuendi ſunt, tam Medici quam Obſtetrices bene norunt.

Me-

MEÆQUE in hac re conjecturæ, sumpti Medicamenti operatio dedit Suffragium. Nam Boli usum, ut Spirituum antea depressorum elevatio, ita & Lochiorum diminutio secuta est.

DEHINC, etiamsi prænoverim, Febrem suam naturam brevi patefacturam: ne tamen Patientis Amici studere me lucro putarent, de illa tacens, consului, ut in usu Boli manc & vesperi persisteret, in Lecto maneret, seque ab omnium consortio averteret. Ut tranquilli esset Animi, pro Cibo sorberet Pulli Gallinacei Brodium, nec non Decoctum Avenarum excorticatarum Vinosum; & pro potu ordinario, possetum Salviatum; addendo singulis haustibus Spiritus Cornu Cervi guttas aliquot, si Diaphoresis remissio contigerit; & in languoribus Salis Vol. Oleosi similiter. Hoc facto, Patienti in aliquot dies valedixi.

DEINDE redeunti mihi narratum est ab adstantibus, mea mandata diligenter illam observasse, & mediocri usam fuisse valetudine; Vâporibus solis (ut locuti sunt) exceptis. Spirituum enim defectum, Pectusque oppressum passa est, cum Vigiliis & Animi perturbationem ex obrepente somno. Calore enim & Frigore, alternis vicibus, sed inæqualibus intervallis & præcipue in sudoris intermissione recurrentibus, affecta est. Equibus Symptomatis adhuc certius prævidi, Pustulas Miliares, se tandem exhibituras.

Hujus

HUJUSMODI ſere ſtatum Febris retinuit usque ad diem Auguſti undecimum. Ubi à prandio vocatus ſum ad illam, Syncope ex improviſo correptam: quamque brevi morituram Amici æſtimarunt. Cum illi adſim, è Lecto ſurrexiſſe intellexi, & deinde ſtatim in Syncopen incidiſſe: Nec ab eâ evaſiſſe, donec in Lectum redierit. Ego vero Puſtulas Miliares editas fuiſſe ſubolens, & ab irruente frigore retroceſſiſſe; eas equidem in denudato pectore deprehendi, ſed inter ſurgendum depreſſas.

IN hoc caſu non ad vehementer calida cenſui confugiendum. Ne, nimis Sanguinis accelerando motum, Puſtularum uberiorem proventum magisque aſpectabilem impedirem. Verum iſtiusmodi potius elegi Medicamenta, quæ, cum mitiora ſint, fœlicius excitarent Diaphoreſin; &, emittendo Puſtulas, depreſſos Spiritus elevarent. Sequentem itaque in modum præſcripſi.

℞ *Conſ. Acetoſ.* ℈j, *Bezoar. Orient. Croci an.* ℈ß, *Syr. Paralyſ. q.ſ. Mſ. f. Bolus ſumendus e Cochl.* j *Julapii ſequentis ſuperbib. hauſtum ejusdem.*

℞ *Aq. Ceraſ. nigr.* ℥x, *Angel. comp.* ℥jß, *Sacch. perlati q.ſ. Mſ. f. Julap. de quo ſumat hauſtulum ut ſupra, & in languoribus. Repetatque Bolum ſexta quaque hora.*

℞ *Salis Vol. Oleoſ.* ℥ß, *ſumat gutt.* xx *cum potus ordinarii hauſtulo aliquoties in die. Et ſubpedalia Emplaſtra applicentur.*

Die 12° multo melius se habuit. Spiritus enim nec adeo depressi sunt, neque perturbati; Pustulæque magis confertæ, & expansæ, magisque extumuere. Unde eas ex frigore retrocessisse patet. Alias enim tantum progressum, tamque subitaneum fecisse, minime existimandum est. Jussi itaque ut in usu Boli & Julapii pesisteret, sumeretque in languoribus Aq. Theriacal. tenuioris Cochl. ij.

Die 13° cum quæque viderim laudabilia, ne sæpe visitando tœdium Patienti afferrem, crearemque sumendorum odium, sequentia, usque ad diem decimum septimum, continuanda jussi.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp.* ℈j, *Castor. gr.* iv, *Syr. Paralys. q. s. Ms. f. Bolus sexta quaque hora sumendus cum Julapii perlati haustulo.*

℞ *Castor. gr.* vj, *Asæ fœtid. g.* xij, *Syr. Paralys q. s. Ms. f. Pilulæ* n° vj, *sumat* ij, *in Intervallis, ad fluxum Lochiorum continuandum.*

Die 17° Pustulis jam exsiccatis, Patiens usquequaque recte se habuit. Excepto quodammodo frigido madore, per intervalla, recurrente. Cui ut occurrerem, prævideremque ne quid mali à Pustulis jam deletis accideret: jussi, ut in usu Boli dies decem persisteret. Et si è lecto surgendo defici Spiritus sentiret; statim in eundem rediret, Bolumque præscriptum sumeret. Quibus obtemperando præceptis, perfecte convaluit.

Historia Febris Miliaris cum Delirio maxime furioso.

MAII 24° 1699, evocatus ſum ad D. *Powell*, in platea *Baſinghall-ſtreet* vulgo dicta, Ancillam; cui D. *Dalton* erat Pharmacopœus.

HÆC primo Capitis Dolore, & Frigore Caloreque alternis, ſed mitioribus, Rure affecta fuit: Una cum magno Spirituum defectu, & Pectoris oppreſſione ſuſpiria cogente. Quæ Symptomata, à menſibus obſtructis & exinde Vaporibus (ut vulgò loquuntur) provenire, Domeſtici putarunt.

CUM autem indies ingraveſcerent, primo meæ viſitationis prædicto die, illam Pulſu frequenti ac debili maximoque languore vidi laborantem. Adeoque vehementer delirabat, ut penitus neſciverit reſponſa dare; vociferabaturque, etiam in Vicinorum Moleſtiam. Unde & judicavi, hanc Febrem fore Miliarem. Sed ex omiſſo hactenus debito regimine, materiam Puſtulis generandis atpam, partim inhærere Sanguini, & ex parte Nervis impelli.

PRÆSCRIPSI itaque Enema, *ex Decoct. communis pro Clyst.* ℥viij, *Mellis Mercur.* ℥iij, *Sacchar. rubr. q. s. injiciendum quamprimum.* Veſicatoria etiam Carpis applicanda, &, ab Enematis finita operatione, Bolum ſequentem ſexta quaque hora ſumendum.

℞ *Conſ. Acetoſ.* ʒß, *Pulv. e Chel. Cancror. comp.* ℈j, *Croci gr.* iv, *Sem. Pæon. gr.* vj, *Syr. Atripl. q. ſ. Mſ. f. Bolus in Cochl.* j *Julap. ſequentis ſumendus, ſuperbib. Cochl* iv.

℞ *Aq. Ceraſ. nigr.* ℥viij, *Aq. Pæon. comp. Syr. Atripl an.* ℥j, *Mſ. f. Julapium.*

AD deobſtruendos Menſes Pilulas ſequentes præſcripſi.

℞ *Aſæ fœtid. gr.* x, *Caſtor. gr.* v, *Syr. Atripl. q. ſ. Mſ. f. Pilul.* vj, *Capiat* ij, *ſexta quaque hora Bolorum uſui interpoſita.*

ET in Furorem, ſi inſomnis fuerit, ut addatur Bolo circa horam quartam matutinam ſumendo, *Laud. Lond. gr.* j.

DIE 25° Pulſus ei, ut antea, frequens ac debilis, perſtititque vociferari. Non autem continuo deliravit. Bolum itaque cum Laudano Amici omiſerunt. Proinde & ipſe Bolum ſine Laudano, cum Julapio & Pilulis, continuandum præſcripſi.

VESPERE paulo melior erat Morbi facies ac matutino tempore. Cœperunt enim ſudores jam effluere; pauculæque in Pectore Puſtulæ Miliares pullulare. Alvus tamen, Enematis antea præſcripti vim eludens, adhuc valde

valde stricta fuit. Quamobrem & aliud jussi injiciendum.

℞ *Decoct. commun. pro Clyst.* ℥viij, *Elect. Lenit.* ℥j, *Conf. Hamech.* ℥ß, *Sacch. rubri q. s. Ms. f. Enema.*

Et ab Enematis operatione finita, ut sumeretur Bolus sequens.

℞ *Conf. Acetos.* ʒß, *Pulv. Chel. Cancr. comp.* ℈j, *Syr. Melissæ q. s. Ms. f. Bolus quinta quaque hora sumendus.*

His addidi Mucilaginem ex Semin. Cydon. & Psyllii Decocto Hordei extractam, & Syr. è Rubo Idæo edulcoratam; sumendam Cochleatim, sensimque deglutiendam.

Die 26° ab astantibus intellexi, somni paululum obrepsisse Patienti post Enema rejectum, totamque noctem continuasse Diaphoresin. Plures etiam jam extitere Pustulæ, & suspiria fuerunt rariora. Præscripsi itaque Bolum repetendum.

Vesperi mihi narratum est, Ægrotam omnia Symptomata de novo passam fuisse: Et in vehemente suo Furore se adeo in lecto jactasse, ut inde sudores subsisterent. Quos ut restituerem, Spirituumque turbulentiam pacificarem, Camphoræ usum, (in simili Casu sæpe à me expertum) cum Emulsione sequente consului.

℞ *Sem. Papav. albi* ʒij, *Amygd. dulc. excort.* n° xv, *Contund. cum decoct. Hord. q. s. affundendo deinde ejusdem Decocti* ℔iij, *Edulcore-*

tur Colatura Saccharo albo pro potu ordinario

Jussi etiam ut Julapium repeteret, & Bolum cum Laudano die ſequente mane.

Die 27° dictum eſt, Patientem a ſumpto Laudano vix quicquam dormire potuiſſe. Ex uſu autem Camphoræ totam noctem perſtitit Diaphoreſis, Puſtulæque plures extitere. Juſſi itaque Bolum ſine Laudano continuandum.

Die 28° eædem Puſtulæ Miliares viſæ ſunt incredibili conſtipari numero. Quæ tamen haud usque adeo profecerunt, quin Delirium vociferansque Furor recurrerent. Cum itaque Antimon. Diaphoretici vim, tam ad Puſtulas expellendas, quam ad compeſcendum Delirium, ſæpe expertus ſim, ſequentia præſcripſi.

℞ *Antimon. Diaphor. Pulv. e Chel. Cancr. comp. an.* ℈ß, *Mſ. ſumantur ter de die e Cochl.* j *Julap. ſequentis, ſuperbib. Cochl.* v.

℞ *Aq. Ceraſ. nigr.* ℥vj, *Meliſſ.* ℥jv, *Epidem.* ℥ij, *Syr. Meliſſæ* ℥j, *Mſ. f. Julap.*

Et ad calorem internum ac ſitim, linguamque ſordidam ac ſiccam, præſcripſi Decocti Hord. ℔ij, Syr. Viol. ℥iij, edulcoratas pro potu ordinario.

Die 29° poſt noctem multo quietiorem quam antea, Puſtulæ fiunt adhuc ampliores. Unde & Vociferatio & Delirium accepere temperamentum. Lingua tamen manusque aræ factæ ſunt. Præſcripſi itaque ut Bolo addatur

Lap.

Lap. Prun. ℈ß; ut bibat ſingulis Diebus Apozematis ℔ij; & ut Empl. Veſicat. Tibiis applicarentur.

Die 30° omnia Symptomata optabilia ſunt. Quare ut perſiſteret in noviſſime præſcriptorum uſu ad Junii 12. conſului. Tandem, circa Junii 16. præſcripſi Pil. Tart. Q. ℈j, ſecunda vel tertia quaque nocte ſumend. ad ſextam vicem. Quibus ſumptis, perfecte, & præter omnium Domeſticorum & Viſitantium expectationem, convaluit.

Historia Febris Miliaris cum læſa memoria.

Aprilis 4° 1701, vocatus ſum ad D. *Buller* in *Newington-Butts*, cui ut Pharmacopœus inſerviebat D. *Hunter*.

Ille, dum Iter ad *Londinum* confecit, maximo Dorſi dolore, cum Ventriculi ægritudine, Vomitione, & Dyſuria, correptus eſt. Quæ Symptomata ſibi viſa ſunt ſimpliciter Nephritica. Et Medicamenta quædam huc referentia fruſtra ſumpſit. Prædicto die ad eum acceſſi. Et quoniam Antecedentia narrando, Spirituum defectum & ſuſpiria tacuiſſet, ſequentem præſcripſi Hauſtum Emeticum.

℞ *Salis Vitrioli Vomitivi* ʒiij. *Divide in Doses sex. Sumantur singulæ ex Aq. Jugland. comp. Cochl.* j, *superbibendo haustum possetifol. Card. bened. alterati. Et Vomitione finita, ut sumeret Pil. Stomach. cum Gum.* ℈ij, *ad Humorum & Vomitorii eliminandas reliquias, & ad mundificandas vias Urinarias, ut die sequente mane bibat Aquæ Strethamens.* ℔ij.

Die 4° cessabant Vomitio & Ægritudo, libereque tam per Urinam, quam per sedem, aqua Catharthica effluxit. Dorsi tamen perstitit Dolor; etiamsi mitiori gradu. Caloreque ac Frigore, vicibus alternis, sed inæqualibus, captus est. Pulsus etiam illi erat frequens ac debilis. Spirituumque penuria, & Pectoris oppressione suspiria provocante, vexabatur. Unde conjecturam feci, hanc Febrem Miliarem esse futuram, & sequentia præscripsi.

℞ *Lapid. Goens. Pulv. de gutt. an.* ℈ß, *Ms. f. Pulvis e Julapii perlati haustulo sexta quaq; hora sumendus.*

Die 6° Languor & suspiria leviora sunt. Cum vero Dorsi dolor potius ingravesceret; præter Pulverem antea præscriptum, monui Enema ex Decocto communi & Melle Mercuriali injiciendum. Eoque rejecto, ut Pulv. e Chel. Cancr. comp. ℈j, ex Haustu sequente sumeret.

℞ *Aq. Lact. alex.* ℥iij, *Epidem. Syr. de Meconio, Ol. Amygd. dulc. an.* ℥ß, *Ms. f. Haustus. Demumque, ut paretur Mucilago ad emolliendam linguam.*

Die

Die 7° Dolor fit mitior; Spiritus autem perturbati sunt & depressi: forsan ex sumpto Syrupo è Meconio nocte præcedente. Præscripsi itaque Emplastra Vesicatoria quamprimum Brachiis internis applicanda. Et ad continuandum Sudorem Haustum sequentem.

℞ *Aq. Lact. alex.* ℥iij, *Epidem.* ℥ß, *Lap. Goens. Pulv. de gutt. an.* ℈j. *Ms.*

Et Spirituum defectu urgente, ut Haustum Julapii perlati. & Aq. Theriacal. Cochl. j, aut ij, vicibus alternis sumeret. Et ad linguam manusque jam paulisper trementes, ut cum Haustu potus ordinarii Spiritus Lavend. comp. gutt. xx capiat aliquoties in die.

Die 8° Pustulæ Miliares in conspectum venere. Ideoque multo lenior factus est Dorsi dolor; Spiritusque minus defecerunt, neque adeo sunt perturbati. Jussi itaque ut sumeret alternis vicibus Haustum ultimo præscriptum, & Bolum sequentem,

℞ *Bezoar. Orient. Croci an.* ℈ß, *Syr. Paralys. q. s. Ms. f. Bolus.*

His addidi Apozema ex Aq. Hordeatæ ℔ij, & Syr. Viol ℥iij. Ut & Medicamentis & Pustularum materiæ expellendæ sit vehiculum. Nec non ad Renes Viasque Urinarias abluendas: Alvumque plerumque strictiorem, leviter relaxandam. Et Apozematis haustui Aq. Theriacalis aliquot Cochlearia minuscula suasi addenda.

DIE 9° auctus erat Tremor, nec sine quibusdam indiciis levioris Delirii. In quantum tamen Pustulæ, adhuc plures majoresque extiterunt, Spiritusque fuerunt minus depressi, jussi, ut in omnium antea præscriptorum usu persisteret.

DIE 10° Symptomata, die præeunte mala, emendantur. Verum jam orta Tussis levicula molestiam Patienti attulit. Ideoque ne materiæ morbificæ reliquiæ Pulmonibus post Pustulas desiccatas irruerent; sequentem Linctum præscripsi.

℞ *Ol. Amygd. dulc.* ℥ij, *Syr. Heder. terr. Capill. Vener. an.* ℥j, *Sacch. albiss. q.s. Ms. f. Linctus.*

ET ut loco Apozematis antea præscripti bibat sequentem Ptisanam instar potus ordinarii.

℞ *Decoct. pectoral. depurat. Aq. Lact. alex. an.* ℔j, *Ms.*

ET ut sumat sequentis mixturæ gutt. xx, cum haustu Ptisanæ in languoribus.

℞ *Tinct. Castor.* ʒij, *Salis Vol. Oleos.* ℥ß, *Ms. Demumque ut in usu Haustus & Bolorum persisteret.*

DIE 11° cum omnia pene eadem ac in die præcedente viderim, jussi ultimo præscripta continuanda.

DIE 12° ex noctis præcedentis vigiliis quodammodo perturbabantur Spiritus: sed minime defecerunt. Quoad reliqua, mediocriter

ter etiam se Æger habuit; Pustulæque in desiccationem inclinarunt. Ne tamen Morbi reliquiæ, in Sanguinem Nervosque transferrentur; Vesicatorium inter Scapulas præscripsi applicandum, usumque Bolorum & Julapii perlati repetendum.

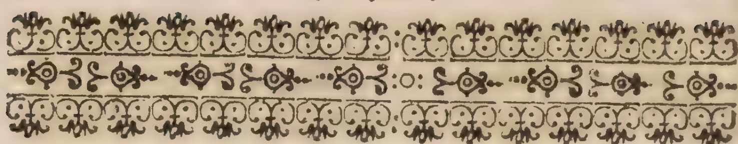
Die 15° à Febre liberatur; excepta quadam Spirituum perturbatione levicula. Ad quam Enema repetendum jussi; Bolumque cum Julapio mane & vesperi, & in languoribus sumendum. Ne Medicamentorum usui nimis subito desuesceret.

Die 18° ex Pilularum quarundam Catharticarum usu sensit se Capite multum levari. Deinceps, etiamsi Pulmones præcautione antea memorata evasere salvi, ex Morbi tamen reliquiis versus exteriora propulsis, Apostema fuit genitum: quod sub cura D. *Hunter* brevi sanatum est.

Ex hac Febre licet Ægroti Memoria læsa fuit maxime, exquisitæ tamen Diætæ usu, post bimestre spatium, perfecte redintegrata est.

N. B. Symptoma in Febre Miliari primo sensibile Partem antea affectam fere semper occupare; ut in casu jam supra descripto contigit.

Historia

Historia Febris Miliaris ex sumpta Emulsione Lethalis.

DIE 10° Sept. 1700, vocatus sum ad Viri admodum Honorab. D. *Trevor* Aurigæ uxorem, in Candelariorum Societatis Ædibus habitantem, & jam Puerperam; cuique Pharmacopœus erat D. *Hunter*.

TERTIO à partu die, febrili Horrore, Caloreque succedente, Febris Lacteæ simili, correpta est. In maximum etiam languorem, pectorisque oppressionem cum suspiriis incidit, & insomnis diem noctemque transegit. Quæ Symptomata, cum mere Hysterica vulgo putarentur; Ægrota hæc Hysterica etiam Medicamenta, sed frustra, sumsit. Quamobrem à Digniss. viro D. *Thoma Lane* Equite Aurato, cui Patientis maritus olim inservierat, visitare illam exoratus sum. Quam cum primo adiverim, Pulsu frequenti ac debili, perturbatis Spiritibus, oppresso Pectore, suspiriis, Caloreque interno, laborantem vidi. Et licet Urina ejus esset sanorum similis; Palmæ tamen caluere. Quæ omnia ut Febris Miliaris mihi visa sunt indicia; ita & quædam Pustulæ, in illius deinde denudato pectore conspicuæ, hanc meam conje-

cturam

ꝭturam comprobarunt. Præſcripſi itaque ſecundum meam uſitatam Methodum Pulverem ſequentem, ſexta quaque hora ſumendum.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp.* ℈j, *Croci* ℈ſ, *Mſ. f. Pulvis.*

Die 11° Puſtulæ Miliares mirum in modum conſtipabantur. Unde & nox Patienti tranſiit placidiſſime. Spirituumque perturbatio, & ſuſpiria fuere medicoria. Præſcripſi itaque ut in Pulveris & Julapii uſu triduum perſiſteret; ſumeretque in languoribus Spir. C. C. guttas aliquot in potu ordinario.

Die 14° Puſtularum Eruptio fuit adhuc magis conſpicua; languore & oppreſſione Pectoris jam devictis. Nam præter calorem internum vix quicquam mali ſenſit. Forſan autem perſtitit iſte Calor, quod Ægra diluentia, vel nondum, vel non ſatis potaviſſet. Ideoque Lactis Aquam alexiteriam inſtar potus ordinarii bibendam præſcripſi. Et ut ſumat Aquæ Theriacalis aliquot Cochlearia in hauſtu ejusdem: ad ſervandum inter potum & medicamenta æquilibrium. Præcipue, ſi vel languor & oppreſſio recurrerent, vel remitteretur Diaphoreſis. Demum, ut Veſicatoria Brachiis internis applicarentur. Tam ad Puſtulas fœlicius ampliandas, quam ad mala quæcunque Accidentia avertenda.

Diebus 15° & 16° cum eadem eſſet Morbi facies, ultimo præſcripta cenſui repetenda.

Die

DIE 17° ex usu Aq. Lactis intermisso incidit Ægrota in levem Dysuriam. Statim itaque D. *Hunter* Pharmacopœus, eoque absente alter, accersitus est. Qui dum solummodo Dysuriam præ oculis haberet; Emulsionis libram bibendam misit. A cujus usu statim substitit Diaphoresis; maximaque oppressione & Dyspnœa prehensa fuit. Tandem & me vocarunt. Sed antequam illam adiverim de ea conclamatum est, & brevi obiit.

Ex Historia jam supra descripta patet, quam maximum periculum in hac Febre ab errore, etiam minimo, pendere potest.

Historia Febris Miliaris, cum Ulcere, Calculoque Renum.

FEBR. 27° 1707, vocatus sum ad D. *Couts*, in Vico *Mark-lane* vulgo dicto, jam Puerperam; cui D. *Hunter* ut Pharmacopœus ministravit.

ANNOS aliquot sinistri Lateris dolorem sustinuerat. Quem à Splene genitum plerique ob id æstimarunt, quod prope partem Lienis anticam latus occupare videretur. Cum sinistri Renis antica pars esset revera affecta.

Ex Morbo Nephritico totum Ægrotæ genus Nervosum imbecillitatem aliaque vitia contraxerat. In Ptyalismum frequenter incidere solebat.

ſolebat. Et per bimeſtre ſpatium ante partum paſſa eſt internum Calorem. Qui, (ut anteà monui) ſæpe & præcipue in Gravidis paulo ante partum Febrem Miliarem præcedit. Tandem, ſine obſtetricis ope, fœtum enixa eſt.

Post dies aliquot dolorem primo ſenſit in ſiniſtro Latere, deinde in dextro cum horrore. Poſtea calore & frigore alternis, ſed inæqualibus intervallis, vexabatur.

Die quo illam primo viſitavi, Pulſus ei erat frequens ac debilis; lingua ſubalba & humida, fere ſanorum ſimilis: quemadmodum & Urina, ſed ſine ſedimento. Calor & Frigus irregulares habuere vices. In dorſo manus Calor erat mediocris, cum Palmæ ferveſcerent. Ut ab illa dormitura avolavit ſomnus; ita & Spiritus ejus tumultuaria quadam perturbatione commoti ſunt. His etiam ſonitus Aurium, palpitatio Cordis, Dyſpnœa irregulariter repetita, maximaque oppreſſio cum ſuſpiriis, acceſſere. Nonnunquam item tremuere manus: Et à Ptyalismo omnino ſuppreſſo, Lochiisque parce effluentibus, tum deliravit, tum motibus Convulſivis levioribus correpta fuit. A quibus Symptomatis, Febrem hanc eſſe cenſui Miliarem. Et præcipue à Spirituum defectu, & Pectoris oppreſſione cum ſuſpiriis; mihi hujus Febris ſignis Pathognomonicis. Et à Dyſpnœa, Tremore, & Debilitate, Febrem præcedentibus, periculoſam eſſe intellexi.

Dupli-

Duplicem itaque præ oculis habui indicationem. Scilicet, excitare Diaphoresim, & ad Symptomata sigillatim respicere.

Ut priori satisfacerem, & ad Lochia restituenda, Dyspnœamque levandam, Bolum sequentem præscripsi.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp. Sperm. Ceti an,* ℈j, *Castor. gr.* iv, *Syr. e Mecon. q. s. Ms. f. Bolus cum Julapii sequentis haustu sexta quaque hora sumendus.*

℞ *Aq. Ceras. nigr.* ℥x, *Bryon. comp.* ℥jß, *Sacch. albiss. q. s. Ms. f. Julapium, de quo sumat haustum ut supra & in languoribus.*

Porro ad Dyspnœam, materiamque morbificam minuendum, & Caput defendendum, Vesicatorium Nuchæ applicandum jussi.

Ad renovandum autem Ptyalismum, Sanguinemque diluendum, eoque modo Pustularum egressum promovendum, & ne Dysuria ex Empl. Vesicatorio contingeret sequens Apozema præscripsi.

℞ *Decocti Pector.* ℔jß, *Aq. Pæon. comp.* ℥jß, *Syr. de Alth. Jujubin. an.* ℥j, *Ms. f. Apozema, de quo sumat haustum frequenter.*

Et ad promovendam Diaphoresim, ut Sp. Corn. C. gutt. xx haustui Apozematis adderentur.

Deinde ad Lateris dolorem leniendum, Haustum sequentem, cum Pulv. e Chel. Cancror. comp. ℈j, sumendum præscripsi.

℞ *Aq.*

℞ *Aq. Meliſſ.* ℥ij, *Bryon.comp.Syr.de Mecon. Ol. Amygd. dulc. an.* ℥ß, *Mſ. f. Hauſtus.*

Et quo melius reſtitueretur Ptyaliſmus, quoddam Gargarisma, à patiente antea probatum permiſi uſurpandum.

Ad hæc omni loquacitate & Viſitantium turba Ægrotæ interdixi. Ut ſi inſomnis fuerit, ſaltem tranquillitate frueretur. Suaſi etiam, ut poſſetum ſalviatum & calidulum affatim bibat, ad calorem internum minuendum, meliusque producendam Diaphoreſin.

Die 28° dolor Lateris multo fuit remiſſior, & jam quiete jacuit, etiamſi nox ſine ſomno præteriiſſet. Caput etiam pacatius, & Reſpiratio facilior. Pulſus tamen frequens adhuc & debilis; at cum motu magis æquabili. Quin & palpitatio Cordis, Tremorque perſtitere, & Convulſivorum Motuum quædam ſpecimina. Lenis tamen jam orta fuit & univerſalis Diaphoreſis. Calor item externus magis regularis, & in manu ubique ſui ſimilis. Lingua & Urina eædem ac die præcedente. Et quamvis pectus adhuc fuerit oppreſſum, ſpiritusque defecerint; rariora tamen trahebat ſuſpiria. Quibus omnibus perpenſis ſequentia præſcripſi.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp.* ℈j, *Croci, Pulv. de gutt. an.* ℈ß, *Syr. Pæon. comp. q. ſ. Mſ. f. Bolus circa tertiam pomeridianam ſumendus, & deinceps ſexta quaque hora, cum Julapii ſequentis hauſtulo.*

℞ *Aq. Ceras. nigr.* ℥x, *Pæon. comp.* ℥jß, *Sacch. albiss. q. s. Ms. f. Julap.*

Et ut Apozema antea præscriptum continuaretur.

Cum vero Cubicularia me jam discessure submissiorum voce fuisset allocuta: contigit ut Ægrota putaret illam dixisse, se brevi fore maniacam. Quod ei adeo perturbavit animum ut paulo post in delirium (à quo ex primo meo præscripto huc usque immunis fuerat) de novo incidit. Pharmacopœus itaque missus est indicare mihi, quod Domino *Couts* gratum foret, si Medicum, jam à multis annis sibi suisque ordinarium, meis associarem consiliis: ut si forsan alio fuerim avocatus, ille in promptu esset.

Vesperi convenimus. Et statim à consultatione inita, iste Medicus, primariam Indicationem pro continuanda Diaphoresi flocci faciens, Medicamentis valde calorificis opus esse urget. Quibus à me rejectis, sequentia præscripsimus.

℞ *Lapid. Goens.* ℈ß, *Oculor. Cancr.* pp. ℈j, *Croci*, gr. v, *Castor.* gr. iv, *Syr. Pæon. comp. q. s. Ms. f. Bolus hora nona sumendus in Cochl.* j *Julapii sequentis superbib. Cochl.* v.

℞ *Aq. Meliss.* ℥vj, *Puleg. Bryon comp. an.* ℥jß, *Ocul. Cancr.* pp. *Marg.* pp. *an.* ℈ij, *Sacchar. albiss. q. s. Ms. f. Julapium.*

Et ut applicentur Emplastra Epispastica super Carpis.

Martii 1° nobis narratum eſt, Patientem nocte præcedente inſomnem fuiſſe; & jam inquietudine, calore, & delirio laborare vidimus: Medicamentum enim Sudorificum, Diluensque omiſſa fuere. Propoſui itaque Antimonii Diaphoretici uſum; Medicamenti, ſcilicet ad Puſtulas Miliares emittendas nec non ad levandum delirium, à me ſæpiſſime probati. Ille vero, poſtquam diu renixus eſt, tandem mihi aſſenſit; convenitque inter nos ſequentia præſcribere.

℞ *Antimon. Diaphor.* ℈j, *Lap. Goenſ. gr.* xij, *Caſtorei grana aliquot, Syr. Caryophil. q. ſ. Mſ. f. Bolus ſexta quaque hora ſumend. cum Julapio antea præſcripto.*

Et ut Emplaſtra ſubpedalia applicarentur.

Die 2° involuntarie quidem Urina extillaverat; ſed id à Veſicatoriis, ut videbatur. Domiti enim delirii loco ſana mens rediit. Reſpiratio etiam erat facilior; Motusque Convulſivi vix quicquam ſenſibiles. Vidimusque puſtulam quandam rubram ſuper inſpecto collo. Quod alter Medicus, hanc Febrem haud eſſe Miliarem, arguere contendit. Quem errorem poſtquam illi ex aliis Symptomatis patefeciſſem; concordi animo eadem quæ ultimo præſcripta ſunt continuari juſſimus.

Die 3° in denudato pectore Puſtulas Miliares absque ullis alterius generis conſpeximus. Unde & quæque lenita ſunt Symptomata. Quamvis enim per noctem pene inſomnis

ſuiſſet, ex leni tamen Diaphoreſi , quietudine, animique tranquillitate, & reſpiratione facili fruebatur.

Nihilominus ille idem Medicus, eorum loco, quorum uſu finem deſideratum obtinuimus, calida Medicamenta, ad Spiritus, ut aiebat, exaltandos, uſurpari voluit. Ego vero, poſt longam diſceptationem, cum aſſentire minime auſus ſim, ipſum, ut per ſe faceret experimentum, permiſi. Interim Pharmacopœum Cubiculariamque monui, ut horum Calidorum effectum accuratiſſime notarent. Ille vero ſequentia præſcripſit.

℞ *Conſ. Alcherm. ſine odor.* ℈ß, *Pulv. e Chel. Cancr. comp. Lapid. Contray. an. gr.* xij, *Salis Succin. gr.* v, *Caſtor. gr.* iij, *Syr. e Cort. Citr. q. ſ. Mſ. f. Bolus ſumendus quinta quaque hora, ſuperbib. Julap. ſequ. Cochl.* iv.

℞ *Aq. Meliſſ. Lact. alex. an.* ℥jv, *Scordii comp.* ℥ij, *Bryon. comp.* ℥jß, *Margar.* pp. ℈jv, *Sacch. albiſſ. q. ſ. Mſ. f. Julapium, ſumendum ut ſupra præſcriptum eſt & pro libitu in languoribus.*

Die 4° nobis narratum eſt, Ægrotæ noctem valde inquiete tranſiiſſe. Ita ut præ anxia quadam ægritudine ſudores calidi per totum corpus ei effuſi ſint, & (ut aſſeveravit pediſſequa) lintea mordere cogeretur. Ad hæc, maxima oppreſſione & Dyſpnœa, motibusque convulſivis magnis & frequenter repetitis afflicta

fuit,

ſuit. Quæ omnia Pulſus frequentiſſimus & Vermicularis comitabatur.

FORSAN prædicta doſis, quoad quantitatem, non adeo calorifica videatur. Cum tamen brevioribus Intervallis, & ab Ægrota, jam & antehac ad febrilem efferveſcentiam proclivi, ſumeretur; & ubi Ren ſuo proprio Morbo fuit affectus: minor doſis, inſtar majoris valere potuit.

CÆTERUM ille alter Medicus, cum ad conſultandum ſeceſſerimus, à me quæſivit, quid eſſet tandem faciendum? Ego vero reſpondere haud dubitavi, locum conſultandi dari nullum, nec quidem ſperandi. Ille vero â ſudoribus ſalutem promiſit. E contra, eos ex Agonia & Morbi Veneno eſſe mere colliquativos, admonui. Demum, poſt quædam alia hic illic objecta, ſequentia præſcripta ſunt.

APPLICENTUR Empl. Veſicat. ampla & acria Femoribus internis. Et repetantur ſubpedalia.

℞ *Bezoar. Orient.* ℈j, *Antimon. Diaphoret.* gr. xij, *Conſ. Alcherm. ſine odor.* ℈j, *Syr. Caryoph. q. ſ. Mſ. f. Bolus quamprimum ſumendus, ſuperbib. Julapii. ultimo præſcripti Cochl.* iv.

℞ *Tinct. Caſtor.* ʒij, *Capiat gutt.* xvj, *in hauſtu potus ordinarii.*

℞ *Decoct. albi* ℔jß, *Aq. Cinam. hord.* ℥jv, *Sacchar. albi q. ſ. Mſ. pro potu ordinario.* Sed, antequam parata erant Medicamenta, Ægrota hæc mortua eſt.

In dissecto Cadavere Intestina, ut sæpe solent, flatibus valde distenta vidimus; & illorum vasa capillaria Sanguine referta. Majora vero, & præcipue in peritonei interna superficie, stagnante Sanguine quasi nigricantia, Gangrænæ similitudinem præ se ferebant: scilicet, circa dextrum Latus, ubi nuper Ægra de dolore maxime querebatur. Nam antea Latus præcipue sinistrum ei doluit. Ideoque sinistri Renis Parenchyma conspeximus absumptum, Tunicasque pure plenas, & Calculo magno, cum quibusdam parvulis infima & antica parte positis. Ren dexter videbatur fere sanus; & similiter Hepar, atque Uterus. Vesica vero Fellea Bile flavissima, & subflavis Lapillis distenta erat.

Ex his patet, dolorem diuturnum, in recensione Symptomatum memoratum, à sinistri Renis Calculo; Hecticam autem Intemperiem, ab Ulcere, & forsan à Vesicæ Felleæ Lapillis, Bilis exitum præcludentibus, pendere: Doloremque recentem in Regione dextra à stagnante Sanguine. Qualem Dolorem, hoc est Recentem, in aliis etiam Cadaveribus Sanguinis Stagnationi conjunctum semper comperi.

Historia Variolarum cum Pustulis Miliaribus.

Julii 15 1705. vocatus sum ad Dominam *Bek*, D. *Bek* Mercatoris celebris Uxorem; quæ tum temporis, apud *Hampstedium* com-

commorata est; cuique D. *Sherwood* erat Pharmacopœus. Hæc, cum antea perfecta veltudine usa fuisset; 13° die Julii, dolore dorsi vehementi, cum oppressione pectoris, atque altis suspiriis, Spirituumque defectu, correpta est. Ex quibus Symptomatis, Febris Miliaris signis Pathognomonicis, novi hanc esse hujus generis, Pustulasque Miliares se brevi exhibituras prædixi. Et de expectandis Variolis feci etiam conjecturam: Eo magis probabilem, quod tum temporis longe lateque grassabantur. Consului itaque illam, ad Visitationes facilitandas, in *Londinum* deferri. Et ut tutius suum iter perficeret, *Pulverem ex Bezoar. Orient. & Pulv. e Chel. Cancr. comp.. an.* ℈j, *sumendum præscripsi.*

DIE 16to Variolæ cum Pustulis Miliaribus interjectis emicuere. Præscripsi itaque Pulv. e Chel. Cancr. comp. ℈j, cum Julapii perlati communis haustulo, sexta quaque hora sumendum. Ad præveniendam Diarrhæam Dyspnœamque, tum decoctum album, tum pectorale, alternis vicibus bibenda. Quibus etiam provisum est, ne Pustularum Miliarium Variolarumque materiæ emittendæ desit vehiculum: & ut melius linguæ viscositas inhiberi possit. Præscripsi etiam Astringens Gargarisma, ut ejus usu Variolas de Faucibus repellerem.

DIE 17 Pustulæ Miliares & Variolæ numerosius extabant. Capite, Gutture, Thorace, Ventriculo, Ægra bene se habebat. Oppressio etiam, & defectus Spirituum fuere mitiores.

Tantum

Tantum insomnis erat, ut Febre Miliari correpti solent. Suasi itaque ut in omnium die præcedente præscriptorum usu persisteret.

VESPERE paulum delirabat. Non à Pustularum Miliarium aut Variolarum paucitate, satis enim erant numerosæ; sed ex perpetuis vigiliis. Ad quam Confectionem Fracastorii, in hac Febre vel Laudano vel Diacodio potiorem, in sequente Haustu præscripsi.

℞ *Aq. Ceras. nigr.* ℥iij, *Epid.* ʒiij, *Conf. Fracast.* ℈j, *Ms. f. Haustus, persistente Delirio sumendus.*

DIE 18° à nocturno somno delirium pacatum fuit. Ægrota autem Embrionis recenter concepti Abortum, verum absque ullo malo Symptomate, passa est. Jussi itaque ut in usu antea præscriptorum persisteret. Addendo Pulv. e Chel. Cancr. comp. singulis scrupulis Margarit. pp. gr. vij. quo certius & à Diarrhæa & à nimio Lochiorum fluxu præcaverem.

VESPERE Variolæ satis erant conspicuæ. Ægrota tamen summa Pectoris oppressione, Spirituumque defectu laborabat cum suspiriis. Quæ Symptomata, cum lenem & continuam Diaphoresin indicaverint, præscripsi Pulv. e Chel. Cancr. comp. usum sine Margaritis, & cum Julapio seq.

℞ *Aq. Meliss.* ℥viij, *Pæon. comp.* ℥ij, *Syr. Caryophil.* ℥j, *Ms. f. Julap.*

SUASI etiam ut persisteret in usu Apozematis Pectoralis; addendo singulis Haustibus

Spir.

Spir. C. C. gutt. xx. Tum ad levanda ex oppressione suspiria, tum ad continuandam uberiorem Diaphoresin. Ubi enim per se extant Variolæ, Spiritusque elevari possunt sine Diaphoresi; sale Volatili Oleoso potius quam Spiriu C. Cervi utor.

DIE 19° Facies atque Artus paulisper tumuere. Variolæ autem plereque exsiccæ, & colore quasi corneæ videbantur. Oppressio etiam magna erat & suspiriis conjuncta; sed sine Spirituum defectu. Habita itaque ratione ad Partium & Variolarum Tumorem, & Pustularum Miliarium eruptionem, Julapium seq. præscripsi.

℞ *Aq. Ceras. nigr.* ℥x, *Pæon. comp.* ℥jß, *Confect. Fracast.* ʒj, *Spec. Conf. de Hyacinth. sine odorat.* ℈ij, *Syr. e Mecon. & e Cort. Citr. an.* ℥ß, *Ms. f. Julap. de quo sumat Cochl.* iv, *tertia quaque hora.* Eo fine, ut ex dosibus, brevioribus intervallis sumptis, Ægra perpetua quietudine in lecto jaceret. Eoque modo à Frigore externo, etsi non semper Variolarum, Vesicularum tamen Miliarium, eruptioni inimico, præcaveretur. Præscripsi etiam ut, ad Tussim Dyspnœamque saltem minuendas, in usu Apozematis pectoralis persisteret. Et cum Variolæ jam & in Collo & in toto Corpore plene expulsæ fuerint, loco Astringentis Gargarismatis lenientem substitui.

VESPERE quiete, sed pene insomnis, jacuerat. In vola Manuum, ubi Cutis valde crassa, Variolæ videbantur Vesiculæ sero limpido plenæ; in aliis partibus quasi exsiccæ. Præscripsi itaque ut in Apozematis pectoralis frequenti usu persisteret; scilicet, ad Materiam & Variolis

& Salivationi præbendam. Et ad majorem cautelam, ne aut Variolæ aut Pustulæ Miliares versus interiora remearent; haustui Apozematis, Aquæ Theriacal. Cochl. j sæpe addendum monui. Et ut Tumorem partium promoverem, hora somni Haustum sequentem bibendum.

℞ *Aq. Paralyſ.* ℥ij, *Theriacal.* ʒiij, *Confectionis Fracastorei* ℈j, *Syr. de Mecon.* ʒß, *Mſ. f. Haustus.*

DIE 20° omnia in eodem statu perdurarunt Symptomata. Jussi itaque ut in usu mixturæ pacificæ antea præscriptæ quarta quaque hora persisteret: Et in usu Apozematis, Julapii, & Gargarismatis.

VESPERE, cum eadem videretur Morbi facies, eadem quæ prius præscripsi continuanda. Et ut Julapii sequentis haustum sumeret in languoribus.

℞ *Aq. Meliſſ.* ℥x, *Pæon. comp. Epidem. an.* ℥jß, *Syr. Pæon. comp. q. ſ. Mſ. f. Julapium.*

DIE 21° Ægra fere eadem ac antea. Id tantum jam querebatur, totum Corpus vehementer prurire. Præscripsi itaque ut in usu omnium persisteret: Præcipue, mixturæ pacificæ, ne inquietudine ex pruritu pateret frigori, eoque Pustulæ Miliares recederent.

VESPERE, cum in eodem statu fuisset ac matutino tempore, visum est omnia jubere continuari. Eo potius, quod ex usu Apozematis pectoralis Gargarismatisq; frequente omisso, Salivationem (ut in Variolis siccioribus & Corneis solet) sisti viderim. Hincque patet, cur multi,

circa

circa diem à Morbi principio undecimum moriuntur. Nimirum, quod nimis parce ad diluendum attenuandumque ſanguinem, & materiam in Salivationem præparandam biberent. Unde & oneri ſuccumbit Natura, faucium ſubſidit Tumor, cum graviſſima Dyſpnœa, quæcunque expectorantia eludente; demumque ex Alvo ſemel aut bis ſoluta, vel menſium effluxu, ſubito mortem obeunt. Calida quoque Medicamenta, à multis præſcripta, Dyſpnœam ſiccitatemque Gutturis & Linguæ inferendo, ſimili Epilogo præludunt. Semper itaque usque ab initio, & per totum progreſſum Morbi, diluentia præſcribo. Nec Cereviſiam tenuem pane toſto alteratam prohibeo; niſi Ægritudo, vel nauſea, Vomitio, vel Diarrhæa contraindicaverint.

In difficili Reſpiratione, & ubi Salivatione maxime opus eſt, Indicationes pro Medicamentis valde calidis nullas agnoſco. Cœterum, ſi forſan, non obſtante eorum uſu, Patientes evadant, viribus Naturæ referendum eſt. Partium extumeſcentiam Opiata ſatis bene promovent; & Salivationem diluentia. Calida autem Medicamenta, ſanguinis accelerando motum, utrumque inhibent. Etenim Fermentatio & Secretio contemporaneæ, nullo modo conſiſtunt. Cujus rei exemplum nuperrime vidi ſingulare in Domino *Hatſell*, cui Pharmacopœus erat D. *Lancashire*. Is enim, cum mali moris variolis laboraret, & ex ſumpta Tincturæ Croci, vel Confect. Alchermes tantum puſilla doſi, Febris vehementius accenderetur, coactus ſum oculos Can-

crorum, Margaritas, & similia, cum diluentibus præscribere. Quorum benigna vi Ægrotum ex orci faucibus ereptum sanavi. Sed ad historiam præ manibus jam redeo.

DIE 22° intellexi generosam Mulierem, cujus hic casum narro, nocte præcedente vix dormiisse. Multum de Calore interno querebatur, palluitque Urina. Unde & Metastasim materiæ, aut Pustularum Miliarium, aut Variolarum metui. Præscripsi itaque sequentia.

℞ *Decoct. Pectoral. depurat. Aq. Lact. alex. an.* ℔j, *Theriacal.* ℥ij, *Ms. sumat haustum aliquoties in die.*

ET quo melius, non solum Variolas, diluendo, sed & Pustulas Miliares, Spiritus roborando soverem, Julapium cum Diascordio antea præscriptum, & alterum Cordiale, una cum diluente Julapio, vicissim sumenda præscripsi.

VESPERE in eodem statu perstitit. Ideoque eadem Medicamenta jussi continuanda.

DIE 23° nempe à Morbi principio undecimo, Ægrota incidit in aliquanto gravius quam hactenus periculum. Nam totam fere noctem insomnis fuerat. Potius, ut mihi videbatur, à Pustularum Miliarium vitio, quam variolarum. Præscripsi itaque *Pulv. e Chel. Cancr. comp.* ℈j, *cum Julap. perlato sumendum octava quaq; hora.*

VESPERE ter Alvus descenderat. Jussi itaque Paregoricum antea præscriptum quamprimum repetendum. Et post singulas sedes, mixturæ cum Conf. Fracast. Coch. iv. bibenda; addendumque Decoctum album. Et ad alia Symptomata, ut sint in promptu Mucilago & Gargarisma; nec non Apozema pectorale spiritu sulphuris leviter acidulatum.

DIE

DIE 24 narratum est, Febrem totam noctem intensiorem fuisse. Facies Manusque, sed hæ minus, detumuere. Ad hæc perstitit Diarrhæa, defecere spiritus, respiravit difficilime, & Salivatio declinavit. Quibus Symptomatis ultimo præscripta methodo occurrendum censui. Addendo Oxymelitis. scillit. Cochl. j, Aq. Cinam. hord. dilutum. Et ut Pulv. e Chelis Cancror. comp. Apozematisque pectoralis in usu persisteret; cum spiritus Corn. C. gutt. xvj, in singulis haustibus Apozematis. Et in Diarrhæam, mixturam cum Confect. Fracast. statim & post singulas sedes sumendam jussi.

VESPERE facilius respirabat. Verum ex sumpto Oxymelite scillitico aliquoties vomuerat. Julapii itaque sequentis haustum urgente vomitu bibendum præscripsi.

℞ *Aq. Menth.* ℥x, *Pœon. comp.* ℥jß, *Spir. Menthæ gutt.* x, *Syr. Menth.* ℥j, *Ms. f. Julapium.*

DIE 25° narratum est Patientem nocte præcedente calore febrili valde accenso gravatam fuisse; nec non Delirio, Respiratione difficili, & Diarrhæa: Minime autem modo Paroxysmi regularis. Variolas etiam ubique nigricantes, quasi Gangræna tactas, apparuisse. At cum mane accederem, Symptomata hæc vidi maxime diminuta, & Vomitio penitus suppressa. Ad Tracheæ autem, quam nunc passa est, strangulationem, Pilulas sequentes sumendas curavi.

℞ *Castor. gr.* vj, *Asæ fœtid. gr.* xij, *Syr. Paralys. q. s. Ms. f. Pil.* n° vj. *Et* ut persisteret in usu ultimo præscriptorum.

VESPERE Exacerbatio febrilis, cum Vigiliis, Delirio, Dyspnœa, Sedibus, Motibusque Convulsivis, fuit repetita. Emplastra itaque subpedalia, Vesicatorium inter Scapulas, Bolumque cum Julapio sequentem præscripsi.

℞ *Spermat. Ceti, Pulv. e Chel. Cancr. comp. an.* ℈j, *Laud. Lond. gr.* j, *Syr. Paralys. q. s. Ms. f. Bolus sumendus statim, superbibendo Julap. seq. Cochl.* iv *& deinceps per intervalla.*

℞ *Aq. Rutæ,* ℥x, *Pœon. comp.* ℥ijß, *Sacchar. albi q. s. Ms. f. Julapium.* Ut persistat in usu Apozematis pectoralis, & mixtura cum confect. Fracast. pro re nata.

DIE 26° intellexi noctu Ægram perturbatam fuisse inquietudine & delirio, nec non sedibus, spirituum defectu; sed sine suffocatione. Imperavi itaque ut in usu ultimo præscriptorum persisteret.

VESPERE caloris exacerbatio renovatur. Mitius autem deliravit, sedesque paulo restrictæ sunt. Præscripsi itaque omnia continuanda; & urgente Delirio, Vesicatoria Brachiis applicanda.

DIE 27° relatum est, noctem Ægrotam pessime sustinuisse. Nam ex reaccensa Eebre deliravit cum vociferatione. Quamobrem & Curatrix præscripta Vesicatoria apposuit: Et ex vesicis apertis tam Febris quam Delirium multum levabantur. Jussi itaq; ut Tinctura Corticis Peruviani in promtu esset. Interim ad sitim sedandam, ut Lactis Aquam alexit. Saccharo edulcoratam biberet, & persisteret in usu reliquorum præscriptorum pro re nata.

OBSERVANDUM est, post apertas Vesicas Emplastris excitatas, Salivationem fuisse redintegratam, & ad diem hinc usque quartum perstitisse. Unde constat, in Variolis, durante Salivatione, Medicamenta calida minime ad rem esse; nisi magnum aliquod Symptoma indicaverit; & jam tum multum ea debere esse diluentia.

EODEM die circa Meridiem ad Patientem accedens, vidi illam, Inquietudine, Delirio, Dyspnœa, Suffocatione, Sedibusque immunem. Calorem solummodo sensit internum; illius, qui Febri Miliari, vel Corticis Peruviani in Febre intermittente præpropero usui succedit, non absimilem. Ad quem præscripsi Margar. pp. ℈j, quinta quaque hora sumendum: cujus efficaciam, ad hujusmodi calorem extinguendum, frequenter expertus sum.

VESPERE Febrilis Caloris erat expers, nondum tamen Alvus substitit. Volui itaque ut sumeret Perlarum Pulverem in forma Boli, quo in Ventriculo & Intestinis diutius maneret, transiretque melius in venas. Et ut Decoctum album Mixturamq; ex Conf. Fracast. &c. in promptu haberet.

DIE 28° minus caluit, sedesque pauciores sunt. Nec recurrere reliqua mala Symptomata. Præscripsi itaque ut in usu Decocti albi, Bolique cum Julapio sexta quaque hora persisteret.

VESPE-

VESPERE in eodem statu erat laudabili quo mane. Ne tamen à Vesicarum Ulceribus, nimis cito desiccatis, morbificæ materiæ pars superesset, jussi Vesicatoria pone Aures applicanda. Scilicet ut Cathartici vicem explerent, donec Purgatio per Alvum foret tempestiva. Et ut Julapii & Decocti albi usus continuaretur.

DIE 29° similiter ut pridie se habuit. Quemadmodum & diebus 30° & 31° Quapropter & jussi, ut in usu Pilularum ex Asa fœtida &c. & Julapii persisteret. Et hoc die 31° præscripsi Pilulæ Stomachicæ cum Gum. ʒß, hora somni sumendam, & manè seq. Syr. Rosacei solutivi ℥j.

AUGUST. 1° ter quaterve Alvus laxa fuit bonis avibus.

2° Usa est Julapio & Pilulis de Asa fœtida, &c.

3° & 4° & deinde 5° & 6° Pilulas Catharticas & Syrupum repetendo, à Morbo periculosissimo omnino convaluit.

Historia Febris Exitialis, ubi Æger statim à principio sua voce fuit privatus.

CIRCA quintam diem Octobris 1709, Dignis. Viri D. *Gulielmi Morisoni* Armigeri Filius, sedecim annos natus, Temperie biliosus, & in iracundiam aliaque Animi Pathemata facile accensus, Febre correptus est. In qua Tempestate, ab aliquot antea hebdomadis, Febris maligna Londini grassata fuerat.

CUM primum illum visitaverim, nulla pars ei doluit. Neque ulla Vomitione, aut Ventriculi Ægritudine, Emetici usum indicante, tentabatur. Pulsus erat frequens ac debilis. Et usque à Morbi principio magna loquendi difficultate, cum stupore, affectus est. Quibus accessere Tremores subsultusque Tendinum; lingua arida & subnigra; Urina coloratior & clara, & utplurimum involuntarie emissa, cutisque calida & sicca.

HAC pessimorum Symptomatum apparente Syndrome, accitus est D. D. *Grevv*. Præscripsimus Alexipharmaca ex Serpentariæ Radice, Bezoar, &c. & paucos post dies maculis rubris & purpureis Ægroti cuticula, imprimis su-

per

per Pectus, Crura, Tibiasque, fœdata fuit. Hæc Symptomata, aliquando paulo mitiora, dies quatuordecim prævalebant. Postea evanuere maculæ, creveruntque adeo Motus Convulsivi, ut Æger plures dies moribundus videretur.

FERE in Morbi principio Emplastrum Vesicatorium Capiti applicandum jussimus; ex quo recolligere mentem, & quodammodo balbutire cœpit. Deinde & in Morbi progressu artubus universis alia apponenda; imo & aliquibus renovanda. Semper enim exsiccatis Vesicarum Ulceribus ferocius ingruebant Symptomata.

DEINCEPS, cum dies aliquot eadem Vesperi exacerbari videremus, Corticis Peruviani tum Pulverem tum Infusum, minore Dosi visum est præscribere. Unde Motus Convulsivi suppressi sunt. Ægrotus tamen, cujus vires & ipsa caro absumptæ fuere (ita ut in coxa, in quam cubabat, Sphacelismus generetur) tandem fato cessit.

NOTATU non indignum est, quod Morbi decem aut duodecim ultimis diebus, adeo fœtide spiraret perspiraretque Ægrotus, ut cubiculum odoratis fumigare necessum esset. Et Ego ipse, dum paulo propius illi, in os meum respiranti inclinarem, subito Ægritudine & Languore correptus, horas aliquot in patulis agris vehi coactus sum; & inde rediens Vinum Hispanicum Montanum affatim inter prandium bibere.

DISSECTUM est Cadaver perita manu D. *D. Douglass*. Super Pectus fusci coloris macularum congeries adhuc erat conspicua. In Arteriis Venisque in Abdomine magis conspicuis, nil contentum erat, præter θρόμβους nigricantis Sanguinis, mediis spatiis sero omnino vacuis. Haud equidem vulgare spectaculum. Vel quod rarius contingeret, vel ex Febribus mortuorum, rarius dissecaremus Cadavera. Etiamsi hinc constet, hujusmodi Cadaverum, æq; ac aliorum, Anatomen, haud mediocri ex usu fore. Proindeque hanc Febris, licet alterius generis, Historiam apposui; tum ut exhiberem Exemplum, ad Tractatus prioris Appendicem referendum; tum ut Alios alia hujusmodi Exempla, in communem Medicorum usum suaderem proferre.

FINIS. Bianc: Cura